2

Pro Deo et Patria Series, NO. V.

...சுரனுக்காகவும் எனது [illegible]க்காகவும்

பூலோக மோட்சம்.

இஃது

சேசுசபை சங். அந்தோணி சுத்தால் என்னும்

குருசுவாமியவரால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னையில் ஓர் சுதேச குருவானவரால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

2-ம். பதிப்பு.

சென்னை,

"கல்லாயன்" அச்சுக்கூடம்.

1912.

பூலோக
மோட்சம்.

Pro Deo et Patria Series. NO. V.

சர்வேசுரனுக்காகவும் எனது ஜன்மதேசத்துக்காகவும்

பூலோக மோட்சம்.

இஃது
சேசுசபை சங். அந்தோனி நத்தால் என்னும்
குருசுவாமியாரால்
இயற்றப்பட்டு
சென்னையில் ஓர் சுதேச குருவானவரால்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

2-ம். பதிப்பு.
சென்னை,
“நல்லாயன்” அச்சுக்கூடம்.
1912.

IMPRIMATUR.

✝ JOSEPHUS. A.

Archiepiscopus

Pudicherii 29a Novembris 1898.

REIMPRIMATUR.

✠ JOANNES.

Archiepiscopus Madraspatanus.

2 die Januarii 1912.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

பூலோக மோக்ஷம், (Paradise on Earth or Religious vocation, by the Revd Father Antonio Natale S. J.) என்னும் மிக அருமையான இப்புத்தகத்தின் முதற்பதிப்பு முடிவாகிவிட்டமையால், இன்று இதன் இரண்டாம் பதிப்பை அச்சிட நினைத்தேன்.

ஏனென்றால், 1912 ஜனவரி 2-ம் திகதியாகிய இன்று, இந்தியாவின் பற்பல மேற்றிராசனங்களிலிருந்து, சென்னை (San Thomè) திரு மயிலையில் வந்து கூடிய, தேவநற்கருணை சங்கம் (Eucharistic Congress) என்னும் உன்னதமான திருச்சங்கத்தில் அமர்ந்த அநேக மேற்றிராணிமாரும், எண்ணிறந்த குருக்களும், ஆத்துமாக்களின் இரட்சண்ணியத்தை அதிக உத்தமமாய் நடத்தவும், ஆண்டவருடைய இராச்சியம் அஞ்ஞானம் நிறைந்த இவ்விராச்சியத்தில் அதி வேகமாய்ப் பரம்புவதற்குமான பல உசிதமான வழிகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அரிய பல தீர்மானங்களைத் தெரிந்தெடுத்து நிச்சயித்தார்கள். இவைகளில் முக்கியமான இரண்டொன்றேதென்றால்,

(1) இந்தியாவில் தேவ திருப்பணி புரிந்து ஆத்துமாக்களின் இரட்சண்ணியத்துக்காக உழைப்பதற்கு ஏராளமான சுதேச குருப்பிரசாதிகள் இன்னும் தேவையாயிருக்கின்றமையால் அவரவர் தங்களால் இயன்ற மட்டும் அன்பிரயாசைப்பட்டு ஆங்காங்குள்ள பத்தியுள்ள பிள்ளைகளைத் தெரிந்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய புத்திமதி சொல்லி, அவர்கள் சிறு

வயதிலேயே குருமடங்களில் சேர்த்து, தேவ ஊழியத்துக் காயத்தமாகப் படிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும், சத்திய திருச்சபையை ஆளும் பரிசுத்த பிதாவானவர் இதை இக்காலத்தில் வெகுவாய் விரும்புகிறாரெனவும்.

(2) இவ்விஷயத்துக்காகவும், இன்னமும் திவ்ய கர்த்தரை அறியாதிருக்கும் அநேக ஆத்துமாக்கள் அவரை அறிந்து துதிக்கவும், அவருடைய இராச்சியம் எங்கும் பரம்பவும் தக்கதாக அதற்கேற்ற பக்திக்குரிய சிறு புத்தகங்களை தாங்களாவது மற்றவர்களைக் கொண்டாவது எழுதி, அல்லது மூலபாஷையினின்று மொழிபெயர்த்து, அச்சிட்டு, அல்லது அச்சிட தங்களால் இயன்ற உதவி செய்து, அற்ப சொற்ப விலைக்காவது, தருமத்துக்குத் தக்கபடி இனாமாகவாவது அங்கு மிங்கும் பரப்ப வேண்டுமென்றும

(3) இதற்காக தனவான்களிடத்திலும் கனவான்களிடத்திலும் மாத்திர மல்ல, மற்றும் பக்தியுள்ள கிறிஸ்துவர்களிடத்திலுமே அற்ப சொற்ப பொருள் உதவி கேட்டுத் தருமென்றும், அப்படி பொருளுதவி செய்வது மெய்யாகவே ஓர் உத்தம புண்ணிய கருத்திய மென்றும் தீர்மானித்தார்கள்.

ஆதலால், பிரியமான சகோதரர்களே! இந்தியாவின் இரட்சண்ணியத்திற்காக அநேக சுதேசிகள் தேவ அழைப்பை அடைய இச்சிறு புத்தகத்தை அங்குமிங்கும் பரப்புவது மிக்க நலமென்றெண்ணி

உடனே இதன் இரண்டாம் பதிப்பை அச்சிடத் தீர்மானித்தேன். இவ்விஷயத்தில் எத்தனையோ பேருக்கு இச்சிறு புத்தகம் உதவியாயும் துணையாயுமிருந்ததென்றும், இருக்குமென்றும் இச்சிறு புத்தகத்தையும் முதல் பதிப்பின் முகவுரையையும் வாசிப்போர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். பிரிய சகோதரரே, ஆண்டவரால் இவ்வுலகில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தனவான்களே! பக்தியுள்ள கிறிஸ்துவர்களே! பக்திக்கடுத்த சில புத்தகங்களை நீங்களே உங்கள் ஜீவிய காலங்களில் கூடுமானால் எழுதுங்கள். அல்லது மற்றவர்களைக்கொண்டு எழுதவாவது மொழிபெயர்க்கவாவது செய்து அச்சிட்டுப் பரப்புங்கள். அர்ச். அல்போன்ஸ் லிகோரியாரால் இயற்றப்பட்ட எத்தனையோ அருமையான நூல்கள், Preparation for Death, Conformity to the will of God, Dialogue between a pastor and a penitent, On the ten commandments முதலியவை இன்னும் தமிழ்ப் பாஷையில் மொழி பெயர்க்கப் படவில்லை. ஆதலால், உங்கள் முயற்சியாலும் பொருளுதவியாலும் வெளியாகப் பிரயாசியுங்கள்.

இப்போது நமது இந்தியாவில் உள்ள ஜனத்தொகை 31,50,01,099. இதில் கத்தோலிக்கு சபைக் கிறிஸ்துவர்கள் 21,03,636. ஐரோப்பிய குருக்கள் 958, சுதேச குருக்கள் 1596, ஆக மொத்தம் குருக்கள் 2554. இந்தியாவின் சுற்றளவு 15,39,106 சதுர

மயில் ஆதலால் 610 மயிலுக்கொரு குருவும், ஆயிரம் ஜனத்தில் 6 பேர்தான் கத்தோலிக்கரும், 994 பேர் இன்னம் ஆண்டவருடைய மந்தையில் வந்து சேராமலுமிருக்கிறார்கள். ஆ! இதெவ்வளவோ பரிதாபத்துக்குரிய விஷயம்? இரட்சகர் இவர்கள் எல்லோருக்காகவுமே பாடு பட்டு இரத்தம் சிந்தினாரல்லவோ? உலகெங்கும்போய் எல்லோருக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள்! உங்களை விசுவசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று சேசுநாதர் திருவுளம்பற்றி யிருக்கிறார். ஆதலால், இந்த வேலையைச் செய்ய எண்ணிறந்த குருக்கள் வேண்டியதென்று நன்றாய் விளங்குகின்றது. உங்கள் முயற்சியால் அல்லது உதவியால் ஒரே ஒரு பிள்ளை படித்து குருப்பட்டம் பெற்றாலும் எவ்வளவோ நன்மை? இக்கருத்தோடேயே நத்தால் என்னும் சங். சேசு சபைக் குரு சுவாமியாரும் இச் சிறுபுத்தகத்தை எழுதினார். சேசு சபையை ஸ்தாபித்த அர்ச். இஞ்ஞாசியாரும் ஒரு சிறு புத்தகத்தை வாசித்ததினாலேயே மனந்திரும்பினார். பின்பு சவேரியாரையும் அவரே மனந்திருப்பி இந்தியாவுக்கனுப்பினார்

சிந்து தேச அப்போஸ்தலராகிய அர்ச். சவேரியார் இச் சிறு புத்தகத்தையும், இதனை வாசிப்போரையும், இதைப் பரப்புவோரையும், இதற்குதவி செய்வோரையும் ஆசீர்வதிப்பாராக!

MADRAS. 2. 1. 19[illegible]. F.

பாயிரம்.

பூலோக மோட்சம் என்னும் இப்புத்தகத்தை நான் மொழிபெயர்த்த காலத்தையும், நேரத்தையும், இப்போது இதனைப் பிரசித்தப்படுத்தும் காரணத்தையும், கருத்தையும் இதை வாசிப்போருக்குச் சற்றே அறிவிப்பது நலமென்றும், சர்வேசுரனுக்கு அதிக தோத்திரம் ஆகுமென்றும் எண்ணுகிறேன்.

சர்வேசுரன் தமது மட்டற்ற இரக்கத்தால் தமக்குத் திருப்பணி புரியும் தாசரில் ஒருவனாக என்னைத் தெரிந்துகொள்ளச் சித்தமானபோது, இக்கருத்தை என் பெற்றோருக்கு நான் அறிவிக்கவே, அக்காலங்களில் இவ்வூர்த் திசைகளிலிருந்து ஒருவரும் அப்படி கர்த்தரின் பரிசுத்த சேவையில் சேர்ந்திருப்பதை அவர்கள் கண்டிராமையாலும், நானே குடும்பத்தில் சிரேஷ்ட புத்திரனும், எனக்குப்பின் இளைய சிறுவன் ஒருவன்மாத்திரம் இருந்தமையாலும், என் விருப்பத்துக்கு என் பெற்றோர் இடங்கொடாமல், 1884-ம் வருட முதல், 1888-ம் வருடம் வரையில், என்னை எங்கும் போகவிடாமல் வீட்டிலேயே வைத்து, எனக்கு விவாகஞ் செய்து வைக்கப் பல பிரயத்தனமுஞ் செய்து வந்தார்கள்.

இந்நாலு வருடமாக நான் அநுபவித்துவந்த சஞ்சலமும், துயரமும், அங்கலாய்ப்பும், மன ஆயாச

முந் சர்வேசுரனுக்கு மாத்திரமே தெரியும். தமது மட்டற்ற பரம கிருபா சாகர அருளினாலேயே, அவர் என்னைக் காப்பாற்றி வந்தார் என்று சொல்லவேண்டும். ஏனெனில்:—இலங்கையிலும், தென் இந்தியாவிலும் உள்ள ஏறக்குறைய எல்லா மேற்றிராணி ஆண்டவர்மாருக்கும், என்னை மடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, நான் என் பெற்றோர் அறியாமல் விண்ணப்பஞ் செய்திருந்தும், அவர்களில் பலர், சேர்க்க இடமில்லையென்றும், சிலர் நான் மாதாந்தம் பணங் கொடுத்தால் மாத்திரஞ் செமினேரியில் படிக்கலாமென்றும் உத்தாரம் அளித்தார்கள். நான் போவதற்கே உத்தரவு தராத என் பெற்றோர், எனக்கு மாதமாதம் பணச்செலவுந் தருவது எவ்விதம்? என் கருத்து நிறைவேறுவது எவ்வாறு?

இந்த அவநம்பிக்கைச் சமுத்திரத்தில் நான் விழுந்து தத்தளித்த நாலு வருஷமாக, அதில் முற்றும் அமிழ்ந்திச் சிதைந்து போகாதது எப்படியென்று நான் நினைக்கும்போது, இப்போது எனக்கே பேராச்சரியமாய்த் தோற்றுகிறது.

இவ்வாறு நாலு வருஷ காலமாய் நான் சும்மா வீட்டிலிருந்த காலத்தில், பற்பல ஞானவாசகப் புத்தகங்களை என் பெற்றோர் அறியாமல் வருத்தி வாசித்து வந்ததோடு, "ஆண்டவரே உமது சித்தம் மோக்ஷமண்டலத்தில் செய்யப்படுவதும்போல் பூமியிலேயுஞ் செய்

யப்படுவதாக" என்று திவ்ய நன்மை வாங்கினவுடனே பிரார்த்தித்து வருவேன்.

இத்தருணத்தில், பூலோக மோட்சம் "Paradise on Earth" என்னும் ஓர் இங்கிலீஷ் புத்தகம் பொம்பாயிலிருப்பதாய் தெய்வாதீனமாய் அறிந்த உடனே, ஒரு ரூபாய் விலை கொடுத்து அதை வாங்கி வாசித்தேன். வாசித்தவுடனே, எனக்கு எவ்வளவு தைரியமும், உறுதியும் உண்டாயிற்றென்று சொல்லத்தக்கதல்ல. இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் எளிதில் அறியலாம்.

ஆனால் என் பெற்றோரும் இதை வாசித்து அறியவேண்டுமென்கிற ஆவலால், 1886-ம் வருடம் அமலோற்பவ மாதாவின் திருநாளன்று இதனை மொழிபெயர்த்து முடித்து, அப்பரம ஆண்டவனை நம்பி, என்மேல் கொண்ட மிதமிஞ்சிய பட்சத்தால் என்னைப் போகவிடாத என் பெற்றோருக்கு, விசேஷமாய் இதிலுள்ள 8-ம் அதிகாரத்தைப் பலமுறை வாசித்துக் காண்பித்தேன். சில வேளைகளில் எனது நேச தந்தையே இப்புத்தகத்தை எடுத்து வாசிப்பார். இதனால், தமது கடமை இன்னதென்று அறிந்து, இவ்விஷயத்தில் தடை செய்வது எவ்வளவு தோஷமென்று உணர்ந்து, உடனே ஏதும் பேசாமல் தெய்வ சித்தத்துக்கு அமைந்து நான் சிரேஷ்ட புத்திரனென்றும் பின்வாங்காமல், மன ஆங்கலாய்ப்போடும், துயரத்தோடுங் கடைசியாய், "மகனே! நல்லது எனக்குச்

சம்மதந்தான், சர்வேசுரன் சித்தப்படி ஆகக்கடவது" என்று அபிரகாம் தனது அரிய மகனை ஆண்டவருக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்க உடன்பட்டதுபோலவே உடன்பட்டார். ஆயினும் எனது நேச தாயாரோ, கடைசி பரியந்தஞ் சம்மதப்படாமல் ஆருத்துயரால் அழுது புலம்பியதுமன்றி, கடைசியாய் நான் புறப்படும்போது, எனது பால்ய சகோதரியாகிய சிறு குழந்தையையும் கையில் ஏந்தி, என் வழியில் நின்று, "அப்பா இந்தக் குழந்தையின் பேரிலாவது உனக்கு இரக்கமில்லையா" என்று அழுது புரண்டார்கள். இந்த மகா ஆபத்துகளில் தெய்வ கிருபையால் இப்புத்தகமே எனக்குத் தைரியந் தந்தது.

எனது நேச தந்தையோவெனில், கடவுள் இப்போது கட்டளையிட்ட மகா தைரிய வரப்பிரசாதத்தோடு என்னோடு தொடர்ந்து புகைக் கப்பல் ஏறி, கொச்சி வரையுஞ் சென்று, தோம் ஜுவாம் கோமிஸ் பெரேரா என்னும் மிக வந்தனைக்குரிய மேற்றிராணி ஆண்டவராகிய மகாத்துமாவிடத்தில் என்னை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, முழங்காலிலிருந்து, கண்ணீர் தாரையாய்ச் சிந்தி, "ஆண்டவரே இந்த இருபத்தைந்து வருடகாலமாக இந்தப் பிள்ளை என்னுடையதாயிருந்தது; இன்று முதல் உம்முடையதாக்குகிறேன். ஒப்புக் கொள்ளும் ஆண்டவரே," என்று சொல்லவே "ஆம் நல்லது! நாம் நமது பிள்ளையாக ஒப்புக்கொள்

ளுகிறோம், அஞ்சாதே" என்று அன்போடு பதில் அளித்து, என்னை மடத்தில் சேர்த்துக்கொண்டார். ஆயினும் மாதாந்த செலவு முதலியதை என் தந்தையே சில காலங் கொடுத்துவந்தார்.

நான் குருப்பட்டம் பெற்றபின் காணவேண்டுமென்கிற மிக்க ஆவலோடு காத்திருந்த எனது தந்தையை நான் பட்டம் பெறுவதற்குச் சில மாசங்களுக்கு முன் சர்வேசுரன் அழைக்கச் சித்தமானார்: ஆபிரகாமின் நல் மனதுக்குக் கடவுள் சம்பாவனையாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்தபிரகாரம், நித்திய பேரின்ப இராச்சியத்தில் அத்தியந்த சம்பாவனையைக் கைம்மாறாக எனது தந்தைக்கு அளித்தருளுவாரென நம்பியிருக்கிறேன். சர்வேசுரன் பொய் சொல்லார்! "ஒன்றுக்கு நூறு மடங்கு பிரதி பலன் அளிப்போம்" என்கிற அவர் திரு வாக்குப் பொய் யாகமாட்டாது. எனது தாயார் முதலிய மற்றோர் சுற்றத்தார் எல்லோரும் என்னைக் குருவாகக் கண்டு களிகூர்ந்தார்கள். Deo Gratias. சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரம் உண்டாகக்கடவது.

இந்தப் பாக்கியத்துக்கெல்லாம் தெய்வ கிருபையால் இப்புத்தகமே ஓர் விசேஷ காரணமென்று சொல்லவேண்டும். எனக்கு மாத்திரமல்ல, இதே காலத்தில் கன்னியாஸ்திரீகளாக விரும்பிய இவ்வூர் சில வாலிபப் பெண்களுக்கு அவர்கள் பெற்றோர் இடங்கொ

டாமல் தடை செய்கையில் அப்பிள்ளைகளுக்கும் இரகசியமாய் நான் இப்புத்தகத்தை அனுப்பவே, அவர்களும் தைரியம் அடைந்து, கர்த்தருக்கு உகந்த உரோசா புஷ்பமாகிய தங்கள் கன்னிமையை ஒப்புக்கொடுத்து இப்போது கன்னியாரா யிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது சென்னையில் என் விசாரணைக்குள்ளிருக்கும் கோவிலின் பற்பல அலுவல்களினிடையில் இப்புத்தகத்தைப் பிரசுரஞ் செய்யத்தக்க சமையம் வாய்க்காதிருந்தது.

ஆனால் நான் இரண்டு மாச உத்தரவின்பேரில், வயித்தியனின் ஆலோசனைப் பிரகாரம், என் சுய ஊராகிய மணப்பாட்டுக்கு வரும்போது, இரண்டொரு பிள்ளைகள் தங்களைக் கர்த்தரின் ஊழியத்துக்கு ஒப்புக் கொடுக்க விரும்புகையில், அவர்கள் பெற்றோர் தடை செய்வதாய்க் கேள்விப்பட்டவுடனே, இப்புத்தகத்தை எங்கும் பரப்பினால் இவர்களுக்கும், இன்னும் பலருக்கும் இனிமேல் ஓர் திவ்விய வழி காட்டியாயும், துணையாயும், ஞானத் தீபம்போலும் விளங்குமென்று நம்பி, இம்மாதம் உலகெங்கும் சத்திய திருச்சபையில் கொண்டாடப்படும் செபமாலை இராக்கினியும், கன்னியர்க்கு அரசியுமாகிய ஆண்டவளின் அடைக்கலத்தின் கீழ் இதை அச்சுக் கனுப்புகிறேன்.

பெரும்பாலும் பெற்றோர் அறியாமையாலேயே, இவ்விஷயங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சர்வேசுரன்

தமது விசேஷ ஊழியராக அழைத்தற்கு விக்கினஞ் செய்கிறார்கள். இச்சிறு புத்தகஞ் சகலருக்கும் இவ்விஷயத்தில் நல்லறிவு ஊட்டுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

சர்வேசுரன் தாமே நமக்குத் தந்த ஓர் பொருளை அவர் கேட்கும்போது நாம் கொடுப்பது எவ்வளவு நலமென்று ஆபிரகாம், ஈசாக்கு பலியின் சரித்திரத்தில் விளங்குவது போலவே, அவர் கேட்பதைக் கொடாமல் நிறுத்துவது எவ்வளவோ கொடுமையென்றும் நமக்கு எவ்வளவு கெடுதியென்றும் அறியவேண்டுமானால், பார்வோன் அரசன், கடவுள் கேட்டுக்கொண்டவுடனே, இஸ்ரவேல் ஜனத்தை அனுப்பாத நிமித்தம், ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் பட்ட பயங்கரமான பத்துவித கொடிய ஆக்கினைகளையும் நினைத்து இதிலும் புத்தி வராமல் கடைசியாய்ப் பார்வோனும், அவனைச் சேர்ந்த சகலரும் சகலமுஞ் செங்கடலில் அமிழ்ந்தி நாசமாய்ப்போன சரித்திரத்தையுஞ் சற்றே வாசித்துப் பார்ப்பது உத்தமம்.

கர்த்தரால் அழைக்கப்படும் பிள்ளைகளே, இவ்விஷயத்தில் உங்களுக்கு நேரிடுந் துன்ப உபத்திரவங்களைப்பற்றி தத்தளித்து மோசம் போகாதேயுங்கள். இதற்காகவே, முன்னதாய் என் சரித்திரத்தை உங்களுக்கு விரிவாய்ச் சொன்னேன். தெய்வ கிருபையால் இப்புத்தகம் எனக்குத் தைரியந் தந்து, என் பெற்றோர் மனதை இளகப்பண்ணியதுபோல் உங்க

ளுக்கும் ஆகுமென்று நம்புகிறேன். தங்கத்தை வாங்குமுன் நன்றாய் உரைத்துப் பார்ப்பதுபோலவே, சர்வேசுரனும் தமது ஊழியத்தில் பின்பு நேரிடுந் துன்பதுரித சிலுவையைச் சுமக்கப் பாத்திரராயும், ஆயத்தமாயும் இருக்கத்தக்கதாக, தாம் அழைக்குந் தாசரைத் தாம் ஒப்புக்கொள்ளுமுன், இப்படி நானாவிதமாய் பரிட்சித்து, நன்றாய் உரைத்துப் பார்த்த பின்னே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆயினும் அவ்வேளைகளில் அவர் நம்மைக் கைவிட்டுவிடாமல் ஏராளமாய்த் தமது வரப்பிரசாதங்களை அள்ளிச் சொரிந்து நமக்கு உதவி செய்கிறார்.

இச்சிறு புத்தகத்தை நமது கையில் தருவதும் ஓர் விசேஷ வரப்பிரசாத உதவியாமே. திருச் செபமாலை இராக்கினி இதனை ஆசீர்வதிப்பாளாக.

L. X. F.

R. C. Priest.

Manapad, 30th October 1898.

A. M. D. G.

இப்புத்தகத்தை இயற்றியவரால்

முகவுரை.

இப்பூலோகத்திலிருக்கும் மெய்யான ஏதேன் தோட்டத்தைக் குறித்து எழுத விரும்பிய நான் பரலோக பூலோக இராக்கினியும், சர்வேசுரன் தாயுமாகிய உமது உதவி யன்றியில் வேறே எவர் உதவியை நாடுவேன்?

ஓ! மரியாயே! சமாதானமும், பாக்கியமும் நிறைந்த இவ்வீடு எங்கிருக்கிறதென்று நீர் அறிந்தவராகையால், வழி தப்பித் திரியும் உமது பிள்ளைகளை அதில் சேர்ப்பிக்கும்படி உமது அண்டையில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து செய்யும் விண்ணப்பத்துக் கிரங்கி அவர்களுக்கு உதவியாய் வாரும். "எனது சீவியகால முழுதும், நான் கர்த்தருடைய வீட்டிற் சீவிக்கவேணுமென்று கர்த்தரிடம் ஓர் விண்ணப்பஞ் செய்தேன்" எனப் பரிசுத்த தாவீது சொன்ன பிரகாரமே, நானும் ஓ, பரிசுத்த இராக்கினியே என் சீவிய கால முழுமையுங் கர்த்தருடைய வீட்டில் சஞ்சரிக்கும்படி உம்மை நோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்கிறேன்.

ஆண்டவனே! இவ்வரிய கருமத்தைக் கர்த்தரின் அதிமிக தோத்திரத்துக்கு ஒத்த வண்ணம் இயற்றும்படி என் சிந்தனை கருத்துகளையும், என் இறகையும் நடத்துவீராக.

பூலோக மோட்சம்.

முதல் அதிகாரம்.

"ஏதேன் தோட்டம்"! இவ்வேதேன் தோட்டம் எது? இதில் வசிப்பவர்கள் யார்?

சகோதரனே!

"ஏதேன் தோட்டம்" "பூலோக மோட்சம்" (பரதீஸ்) என்னும் இவ் வார்த்தைகள் உன் செவியில் விழும்போதே உன் இருதயத்தில் சந்தோஷத்தை மூட்டுகின்றன. அது எங்கே இருக்கிறதென்று உடனே அறிய விரும்புகிறாய்; அந்த நாமத்தினால் குறிக்கப்படுகிற பாக்கியத்திற்குப் பங்காளியாகத் துரிதப்படுகிறாய். சகோதரனே! பயப்படாதே! தைரியமாயிரு! அதை இலகுவாய்க் கண்டுபிடிக்கலாம். இலகுவாகவே அதனுட் பிரவேசிக்கலாம். இன்ப சாகரமான இவ்விடத்தைக் கைக்கொள்ளவும், உன் ஆயுள்

அளவும் அதிற் குடியிருக்கவும், ஓர் காரியமாத்திரம் நீ செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. பொல்லாத இப்புவியின் வஞ்சனைகளை விட்டு ஓடிவிடக்கடவாய். மகா அலெக்சாந்தரின் தகப்பனாகிய மசெதோனியா தேசத்துப் பிலிப் பென்பவனுக்கு அத்தேனியப் பட்டணத்தின் படத்தைக் காண்பித்தபோது, அதின் அழகையும், இலட்சணத்தையுங் கண்டு வியப்புற்றுச் சொன்னதாவது: பட்டயத்தைக் கொண்டர்வது, தங்கத்தைக் கொண்டாவது இப்பட்டணத்தை விலைக்கு வாங்கி எனது சொந்தமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும்" என்றான். நீயுஞ் சகோதரனே இச்சிறிய புத்தகம் உனக்கு விவரித்துக் காட்டும் இடத்தின் அழகின்மேல் அவாவுற்று, உனக்கு நேரிடுஞ் சகல தடைகளையு மேற்கொண்டு, அதிற் பிரவேசித்து அதை அநுபவிப்பா யென்று நம்புகிறேன்.

நான் சொல்லும் இப்பூலோக மோட்சமானது அதிஷ்டமற்ற நமது ஆதித் தந்தை தாயானவர்கள் இருந்து துரத்தப்பட்ட நந்தவன மல்ல. அதிலேயா அவர்கள் மீண்டும் பிரவேசியாதபடி வானதூதர் ஒருவர் உருவிய அக்கினிப் பட்டயத்துடன் அதன் வாசலில் காவ லிருத்தப்பட்டார். இப்பூலோகத்தில் வேறொரு மோட்சம் உண்டு. பூர்வத்துச் சிங்கார வனம் இதன் சாயலாய் மாத்திரமிருந்தது. புதிய ஏதேனாகிய பாக்கியமும், சமாதானமு முள்ள இவ்வீட்டை எங்கே

காணலா மென்றால், எந்தெந்தச் சந்நியாச சபை, தன் பூர்வ பத்தி வைராக்கியத்தில் நிலைகொண்டிருக்குமோ, அதிலே காணலாம். பத்தியுள்ளவனும், தன் அழைப்பின்பாட்டில் மனதிருப்திகர முடையவனும், தனது கடமைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதில் அதிக சாக்கிரதை உடையவனுமான ஓர் சந்நியாசி இவ்வுலகிற்றானே இன்ப சாகரத்தில் சீவிக்கிறான் என்பது மெய்யே.

அர்ச். அன்செல்முசென்பவர் இப்புதிய ஏதேனைப்பற்றி ஓர் தரிசனங் கண்டார். அதாவது: ஓர் சந்நியாச மடமானது தூய வெள்ளியால் கட்டப்பட்ட மதில்களால் சூழப்பட்டிருந்தது. அதைச் சுற்றி எப்பக்கத்திலும் ஓர் சிறந்ததோட்டம் இருந்தது. அங்குள்ள சுகந்த மலர்கள் வெள்ளித் தண்டுகளில் பொருந்தி நின்றன. ஆயினும் அற்ப காற்று அடித்த போதும் அவை தலை குனிந்தன. எந்தச் சந்நியாச சபை தன் பூர்வ பத்தி வேகத்தை, முறையே காப்பாற்றி அநுசரித்து வருகிறதோ, அந்தச் சபையின் சாயல் இதுவே. என் சொல்லின் சத்தியத்தை சகோதரனே, நீ இச்சிறு புத்தகத்தை வாசிப்பதினால் திட்டமாய்க் கண்டுணர்வாய் என்று நம்புகிறேன். இதைக் கவனித்து வாசிக்கும்போது திவ்விய இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் உன் மனதைப் பிரகாசிப்பித்து, உனக்

குச் செவ்வையுங் கீழ்ப்படிதலுமான இருதயத்தைக் கட்டளையிடுவாராக.

ஆனால் இந்தப் பூலோக மோட்சத்தை ("Religion ரெலிஜன்") சந்நியாசம் என்று அழைப்பானேன் என்று சிலவேளை அறிய விரும்புவாயாக்கும். உன் கேள்விக்கு மறுமொழி, அர்ச். தோமாஸ் இயற்றிய, சந்நியாச சபை விரோதிகட்கு மறுமொழி (Against the Enemies of the Religious State) என்னும் பிரபந்தத்தினின்று எடுத்துரைக்கிறேன். "ரெலிஜன்" என்னும் வார்த்தையானது லத்தீன் பாஷையிலுள்ள ("Religare ரெலிகாரே") என்னும் மொழியினின்று உண்டானது. திரும்பச் சேர்த்துக் கட்டுதல் என்பது அதின் பொருளாம். ஆகையால் சந்நியாச அந்தஸ்தென்பது ஓர் கூட்டத்தார், ஓர் குறிக்கப்பட்ட ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு, தரித்திரம், கற்பு, கீழ்ப்படிதலெனப்படும் மூன்று சாதாரண வார்த்தைப்பாடுகளால் கட்டப்பட்டு ஒன்றாய் ஜீவிக்கும் அந்தஸ்தாம். அவர்கள் ("Religious ரெலிஜஸ்") சபைச் சந்நியாசிகளென்று அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் தங்களை முற்றிலுங் கடவுளுக்கென்றே ஒப்பித்து, தங்கள் ஒழுங்குகளைப் பிரமாணிக்கமாய் அனுசரிப்பதினால், அவரோடு அந்நியோந்நிய பந்தனமாகிறதற்கு வருந்துவார்கள். இவ்வித ஜீவியம் அர்ச். பாப்புமார் அநேகரால் அங்கீகரிக்கப் பட்டிருப்பதன்றியே, இவர்களைச்

சபைச் சந்நியாசிகள் ("ரெலிஜஸ் Religious") * என்பது ஏனெனில்; சுயாதீனர் எனப்படும் (Seculars) வேறொரு வகுப்பாரும் இருப்பதினாலேதான். இவர்களோ தங்கள் காலத்தையும், ஆஸ்தியையும் தங்கள் இஷ்டப்படி செலவழிக்கச் சுயாதீனமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

2-ம் அதிகாரம்.

இப்பூலோக மோட்சத்தை உண்டுபண்ணி அதனை எப்போதுங் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர் யார்?

பிரிய சகோதரனே, பூலோக மோட்சத்தைச் சிருஷ்டித்தவரே தவிர மற்றும் யாராவது அதனைப்

* கவனிப்பு:— இப்புஸ்தகத்தில், சந்நியாசி யென்றும், சந்நியாச அந்தஸ்தென்றும், காணும்போதெல்லாம், அது ஆண்பிள்ளைகளை மாத்திரம் சுட்டுமென்று எண்ணலாகாது. ஏனெனில், மேலே கண்டபடி இதற்கு மூல பாஷையிலிருக்கும் ("ரெலிஜஸ் Religious") என்னும் வார்த்தை, யாதோர் துறவறச் சபையைச் சேர்ந்து, மேற் குறித்த வார்த்தைப்பாடுகளுக்கு உள்ளாயிருக்கும் ஆண், பெண்ணாகிய இருவரையுங் குறிக்கின்றது. (7-ம் அதிகாரத்தைப் பார்க்க) சபைத் துறவியென்பதே சரியான வார்த்தை; சுருக்கிச் சொல்வதற்காக சந்நியாசி, சந்நியாச அந்தஸ்தென்று சொன்னேன்.

பாதுகாப்பதாய் எண்ணுதே. அதன் வாசலில் யாதோர் தேவதூதன் அக்கினிப் பட்டயத்துடன் இனி துருத்திக்கொண்டு நிற்பதில்லை. நமது இரட்சகராகிய கிறீஸ்துநாதரே இந்த ஏதேன் தோட்டத்தை உண்டுபண்ணினார். "மஹா ஆலோசனையின் தூதன் எனவும், "வல்லமையுடைத்தான ஆலோசனைக் கர்த்தா" எனவும், தீர்க்கதரிசிகளால் அழைக்கப்படும் அவரே அதன் வாசல்களைக் காத்து தமது அன்பரை அதனுள் செல்ல அழைக்கிறார். சகல சந்நியாச சபைகட்கும் ஆதி காரணர் நம் இரட்சகரே யென்று அர்ச். பெர்னார்து உரைக்கிறார். ஏனெனில், "மனிதனானவன் பூலோக சம்பத்துக்கள் அனைத்தையும் துறந்து மோட்சவாசியைப்போலும், சம்மனசைப்போலுஞ் ஜீவிக்கும் மாதிரியை உலகத்திற்கு முதலில் காண்பித்தவர் அவரே". கிறீஸ்துநாதர், தமது சீஷர்கள் தங்கள் ஆஸ்தி முதலியவைகளை விட்டுவிட்டு ஒன்றாய்ச் ஜீவிக்கும்படி அவர்களுக்குப் போதித்தபோது, அவர் மெய்யாகவே ஆதிச் சந்நியாச சபையை உண்டுபண்ணினார். "எவனாவது என்னைப் பின் தொடர்ந்து தன் தகப்பனையும், தாயையும், பெண்சாதியையும், பிள்ளைகளையும், சகோதர சகோதரிகளையும், கடைசியாய் தன் ஜீவனையுங் கூட விரோதியாவிடில் அவன் என் சீஷனாகமாட்டான்" என்றும், "உங்களில் எவனாவது தனக்குடைய தெல்லாவற்றையும் விட்டுப் பிரியா

விடில் அவன் எனக்குச் சீஷனாயிரான்" என்றுந் திருவுளம் பற்றியிருக்கிறார்.

நமது திவ்விய போதகர் தம்மைப் பின் செல்ல விரும்பியவர்கள் இந்தப் பரித்தியாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பலமுறை கற்பித்தார். அப்படியே அவர்கள் இந்தப் புத்திமதியை அங்கீகரித்து ஏற்றுக்கொண்டு, அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அவருக்குச் சீஷராகப் பாத்திரர், அல்லது அபாத்திரரானது தெளிவாய் விளங்கிற்று. எப்படியெனில், பத்தி வைராக்கியம் நிறைந்த அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலர் தமது எசமான்பேரில் கொண்ட பட்சபற்றுதலைச் சொல்லிக்காட்ட நேரிட்டபோது, தமக்காகவும், தமது சீஷர் பேராலும் இந்த விஷயத்தையே அதி வேகத்தோடு எடுத்துப்பேசினார். "ஆண்டவரே இதோ நாங்கள் சகலத்தையுந் துறந்து விட்டு உம்மைப் பின் தொடர்ந்தோமே" என்றார். அதாவது, இதோ பரிசுத்த கீழ்ப்படிதலின் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் உமது கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளவும், உமது போதகத்துக்கு ஒத்து நடக்கவும் இதோ ஆயத்தமாயிருக்கிறோம் என்றாற்போலாம்.

இந்தப் புத்திமதியையே அப்போஸ்தலரும், ஆதித் திருச்சபைக் கிறீஸ்துவர்களில் அதிகப் பத்தியுடையவர்களுக்குக் கிறீஸ்துவின் நாமத்தினால் சொல்லி வந்தார்கள். அப்படியே அவர்களில் அநேகர் இந்த

அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொண்டு தங்கள் ஆஸ்திபாஸ்தி அனைத்தையும் விற்றுக் கிரயத்தை விசுவாசிகளுள் தேவையுள்ளவர்களுக்கு உதவும்படி அப்போஸ்தலர்கள் அண்டையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். நாளாவரப் பிற்காலத்தில் இந்தப் பக்திக் கிருத்தியத்தின் அனல் குளிர்ந்துபோய், இம்மனோகர நந்தவனத்தில் மலர்ந்த புஷ்பங்கள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் வாடி வதங்கி உதிர்ந்துபோயின.

ஆயினும் இடைக்கிடை பிற்காலத்தில் வேறு புதிய தோட்டக்காரர் தலைப்பட்டார்கள். கர்த்தரின் திராட்சத் தோட்டத்தில் வேலைசெய்யப் புதிய வேலைக்காரர் கூடினார்கள். கொடிய வனாந்தரத்துப் பாலை நிலத்தின் மத்தியில் அப்போஸ்தலிக்கு சீவியம் மீண்டுந் துளிர்த்தது. இந்தப் புதிய தோட்டக்காரர் பற்பல சந்நியாச சபைகளை ஸ்தாபித்தவர்களே. ஒவ்வொரு புதிய சபையுங் கர்த்தரின் ஞானத் தோட்டத்தில் மலர்ந்த சுகந்த புஷ்பத் திரள் போலிருந்தது. கர்த்தரின் பட்டயமோ ஏதேன் தோட்டத்துக் காவல் தூதனின் பட்டயத்தைப்போல் விராமல், உலகபற்றுதல் உலக சம்பந்தங்களை மாத்திரம் அறுத்து விடுகிறது. "நான் சமாதானத்தை அல்ல, பட்டயத்தையே அனுப்ப வந்தேன்; ஏனெனில், பிள்ளையைத் தகப்பனுக்கு விரோதியாக்கவும், மகளைத் தாய்க்கு விரோதியாக்கவும் வந்தேன். ஒரு மனிதனின் குடும்பத்தார்

தாமே அவனுக்கு விரோதியாய் இருப்பார்கள். என்னிலும் அதிகமாய்த் தன் தகப்பனையாவது, தாயையாவது சிநேகிப்பவன் எனக்குப் பாத்திரவானல்ல" என்று திருவுளம் பற்றினார். (மத்தேயு. 10-34)

இந்த ஞான பட்டயத்தினாலேயே தம்மைப் பிரமாணிக்கமாய்ப் பின் தொடரும் அநேகரை உலக பாசபற்றுதலினின்று அறுத்துவிடுகிறார். அதற்காகத் தமது நித்திய பிதாவுக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செலுத்துகிறார். "பிதாவே, பரலோக பூலோக கர்த்தாவே, தேவரீர் இவைகளை உலக ஞானிகளுக்கும், உலக அறிவுள்ளோர்களுக்கும் மறைத்துப் பாலருக்கு வெளிப்படுத்தினதற்காக உம்மைத் துதிக்கிறேன்" என்றார். தற்காலத்திலும் இருதய சமாதானத்தை விரும்புகிறவர்கள் எல்லோரையுந் தமது பாக்கியமுள்ள வாஸ ஸ்தலத்துக்கு வரவழைக்கிறார். "வருத்தப்பட்டுச் சுமை சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லோரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். எனது நுகத்தை உங்கள்மேற் சுமத்திக்கொள்ளுங்கள். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்ச்சியுமுள்ளவனென்று என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். ஏனெனில் என் நுகம் இனிதாயும், என் சுமை இலகுவாயுமிருக்கின்றது" என்றார். (மத். 11-28) ஓ! எவ்வளவோ அருமையான

அழைப்பு! அர்ச். பெர்நார்து என்பவர். (Pearl) முத்தைப்பற்றிச் செய்திருக்கும் பிரசங்கத்தில் இந்த விஷயத்தை விவரித்துச் சந்நியாச அந்தஸ்தைக் குறித்து வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து ஏராளமாய்ப் பேசியிருக்கிறார். "பிரிய சகோதரரே உள்ளே வாருங்கள். மகா ஆலோசனையின் தூதனே உங்களை அழைக்கிறார். தயங்காதேயுங்கள்! உங்கள் சம்பாவனை பெரிதாயிருக்கும்; தாமதத்தினால் விளையுஞ் சேதமோ ஏராளமாம்" என்றார்.

சகோதரனே, இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் இவ்வளவு அவாவுடனே கூப்பிட்டு உரைப்பதைக் குறித்து ஆச்சரியப்படாதே. காந்தமானது தனது இனமாகிய உருக்கைப் பிடித்து இழுத்துக்கொள்ளுஞ் சத்தியுடையது போலவே, இந்த மகாத்துமாவும் மனிதரை மடத்துக்குள் இழுத்துக்கொள்ளுஞ் சத்தியுடையவராயிருந்தார். அவருடைய வால வயதில் தானே கர்த்தர் அவரை அழைக்க, கொஞ்ச காலத்துக்குள்ளாக இவர் தம்மை அண்டிய சகலரையுந் தகனித்து விடும் அக்கினிச் சுவாலையைப் போலானார். உலகத்தை வெறுத்து விடும்படியாய்ப் புத்தி சொல்லி அங்குமிங்கும் பிரசங்கஞ் செய்து வருவார். இவர் சொற்கள் மகா உயிருள்ளவைகளாயிருந்தமையால், பிள்ளைகள் உலகத்தை வெறுத்துச் சந்நியாச குகை அறைக்குள் அடைபடாதபடிக்குத் தாய்மார் பயந்து

அவர்களை மறைத்து வைப்பார்கள். ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷர் தங்களை விட்டுத் துறந்துபோய்விடாதபடி அல்லும் பகலும் அவர்களை அடுத்துக் காவற்செய்வார்கள். இப்படியிருக்க இந்தத் தடைகளையெல்லாந் தாண்டி எத்தனையோ பேர் அவருடைய திவ்விய போதகத்தின் மகத்துவத்துக்குக் காது கொடுத்து அவருடைய சபையிற் சேர்ந்து பத்தியுள்ள சந்நியாசிகளானார்கள்.

3-ம் அதிகாரம்.

சந்நியாச அந்தஸ்தானது பூலோக மோட்சம் என்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் வாக்கியங்களைக் கொண்டு ஒப்பித்தல்.

சந்நியாச அந்தஸ்தை மெய்யான ஏதேனென்றும், பூலோக மோட்சம் என்றும் நான் சொல்லும்போது நீ அதிசயப்படாதே! அல்லது நான் மட்டுக்கு மிஞ்சிப் பேசுகிறேனென்றுஞ் சொல்ல நினையாதே. அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் இஸ்பிரீத்து சாந்துவினால் தெளிவடைந்து, அவர் வரங்களால் நிரப்பப்பட்டுச் சந்நியாச அந்தஸ்தைக் குறித்து அவ்வுச்சித மேரையாய் எப்போதும் வாழ்த்திப் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அர்ச். கிறிசொஸ்தோம் அருளப்பர், அர்ச். பேசில், எவு-சேபியஸ் முதலியவர்கள் சொல்லியிருப்பதை எல்

லாம் இங்கு எடுத்துக் காண்பிப்பது அவசியமில்லை. ஆனால் பாக்கியவதியாகிய அர்ச். பசி மரிமதலேனம்மாள் வசனிப்பதைக் கேள். அவள் ஓர் தரிசனத்தில் சந்நியாச சபையின் மாட்சிமையையும், மகத்துவத்தையுங் கண்டு அதைப் பூலோக மோட்சம் என்று இதே பிரகாரமாகவே சொல்லுகிறாள்: "அதிலே ஆத்துமமானது ஆண்டவரோடு ஐக்கிய உறவாகிறது. திருச்சபையின் ஞானப் பொக்கிஷங்களை அதிகமாய் உதவிக்கொள்ளுகிறது. பரலோகத்தினின்று இறங்கிய சமாதானத்தை வெகுவாய் அனுபவிக்கிறது. அது பூலோக தெய்வத்துவம்போலவே ஒருவாறுகின்றது. ஞானஸ்நானத்துக்குப் பின், கர்த்தர் தாம் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கு அருளும் உன்னத வரஞ் சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப் படுவதே. சந்நியாச அந்தஸ்தே மோட்ச இராச்சியத்திற்குச் செல்லுதற்கு எளிதும் நிச்சயமுமான குறுக்குப் பாதை" என்று இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவள் வசனித்திருக்கிறாள்.

அர்ச். அலானுவஸ் அதை இரண்டாவது ஞானஸ்நானமென்றும், கர்த்தரின் பட்டணமென்றும், தெய்வீக வல்லமையின் பலத்த கோட்டையென்றும், இரட்சண்ணியப் பள்ளிக்கூடமென்றும் அழைக்கிறார். வணக்கத்துக்குரிய லூயிஸ் ப்லோசியஸ் என்பவர் தமது சீஷருக்குப் பண்ணிய ஓர் போதகத்தின் கடைசியில் சொல்வதாவது: "எனது அன்பார்ந்த

பிள்ளைகளே, உங்கள் சுதந்தரத்தை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்! கர்த்தர் உங்களைத் தமக்குச் சொந்தமாய்த் தெரிந்துகொண்டார். பல தந்திரங்களினின்று உங்களைப் பாது காத்து இவ்வுலகின் பல அபாயங்களினின்று உங்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார். கொந்தளிப்பான கடல் அகோரத்தினின்று உங்களை விடுவித்து வெகு பத்திரமாய் உங்களை அச்சமற்ற துறைமுகமாகிய சந்நியாசத்துக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்" என்றார். மடாதிபதியாகிய அர்ச். பெர்நார்துவுக்குச் சந்நியாசத்தைக் குறித்துப் பேசுவதே வெகு பாக்கியமும், அதற்கு மேலான பாக்கியம் இல்லையென்றாற் போலுமிருந்தது. தமது சந்நியாசிகளுக்குக் கடவுளின் சித்தத்தைப்பற்றிப் பண்ணிய பிரசங்கத்தில் சந்நியாச மடத்தை மோட்ச இராச்சியத்துக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார்: (Cellæ et Cœli) சந்நியாச குகை அறையுஞ் சர்வேசுரனின் வாசஸ்தலமாகிய மோட்ச இராச்சியமும் ஒன்றோடொன்று வெகுவாய் அடுத்திருப்பதால் ஒன்றிற் செய்யப்படுகிறவைகள் அப்படியே மற்றதிலுஞ் செய்யப்படுகிறதாம். அவர்கள் கர்த்தரைத் துதிக்கிறார்கள். கர்த்தரை அனுபவிக்கிறார்கள். மடத்திலிருந்து மோட்ச இராச்சியத்துக்குப் பல முறை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதும் உண்டு. சுவிசேஷத்திற் குறிக்கப்பட்ட வர்த்தகனைப் பற்றி

செய்த பிரசங்கத்தில் அவருடைய இருதயஞ் சந்நியாச அந்தஸ்தின் ஆனந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தினாற் போலாயிற்று.

இதோ அவருடைய சில அனலான மொழிகளுக்குக் காது கொடுத்துக் கேள். முதலில் அவர் உலகத்தாரைக் கூப்பிடுகிறார்: "இப்பூலோகத்தை ஆளுகிற சகல இராஜாக்களே! சக்கரவர்த்திகளே! பிரபுக்களே! நீதி அதிபதிகளே! பூகோளத்தின் சகல சாதி கோத்திரத்தாரே! வாலிபரே! கன்னியரே! விருத்தாப்பியரே! இதோ கர்த்தருடைய வசனத்துக்குச் செவி கொடுங்கள்!!" என்று பிரசங்கத்தை துவக்குகிறார். பின்பு சந்தோஷ வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தினவராய்க் கூவுகிறதாவது, "ஓ! மங்கா ஒளி வீசும் முத்தே! நான் உன்னைப்பற்றி நூதனமாய் என்னத்தைச் சொல்வேன்!! சகல கீர்த்தியும், புகழ்ச்சியும் உனக்குடையது! நீ மகா ஆச்சரியத்தை வருவிக்கிறாய்! நீ பாவங்களை மன்னிக்கிறாய்! மோட்ச கபாடதாளத்தைத் திறக்கிறாய்! ஓ! பாக்கியமும் பரிசுத்தமும் மாசற்றதுமான அந்தஸ்தே! நீ பொன்னைப் பார்க்கிலும் அதிக ஒளியையும், சூரியனைவிட அதிகப் பிரகாசத்தையுங் கொண்டிருக்கிறாய். ஓ! சந்நியாசமே நீ கர்த்தரின் அரண்மனையும், அவர் தூதரின் வாசஸ்தலமுமானாய்! ஓ! பரம சீவியமே! பாக்கிய அந்தஸ்தே! பரிசுத்த பட்டணத்திற்குச் செல்லுஞ் சிறந்த

வாசலே! யாக்கோபு கண்ட ஏணியே! ஆத்துமங்களை மோட்ச பதவிக்கு நடத்தும் பாதையே! என் ஆண்டவரே! என் இனிய சேசுவே! இன்னம் நான் என்னத்தைச் சொல்வேன்! அன்பரே! சகோதரரே! சத்தியமாகவே சந்நியாச சபை ஓர் சிங்கார வனமாகவே இருக்கிறது. மனிதனே! மற்றவர்களை விட்டு ஓடிப்போ! நீ மேலான பாக்கிய முள்ளவனாவாய்" என்கிறார். இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஞான ஒளி அடைந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் இவ்விதமாய் உரைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளைக் கேட்ட பின்பு சந்நியாச சபையானது மெய்யாகவே பூலோக மோட்சம் என்று ஒத்துக்கொள்ளாதிருக்கக் கூடுமோவென்ன?

4-ம் அதிகாரம்.

ஓர் சந்நியாச சபையார் ஒன்று சேர்ந்து போதுமான
ஒழுங்குடன் சீவித்து, சபையின் ஒழுங்குகளைச்
சரியாய் அநுசரித்து வருகையில் அவர்களுக்கு
இப்பிரபஞ்ச கவலைகள் இல்லை. ஆத
லால் பூலோக மோட்சத்தில்
வாழ்கிறார்களாமே.

இல்வுலகில் மெய்யாகவே பாக்கியமுள்ளவனாய் வாழ்வதற்கு இரண்டு காரியங்கள் அவசியம்: [illegible]

வது, மனதைத் தொந்தரை பண்ணுகிற சகல கவலைகளினின்று நிவாரணையா யிருப்பதும், இரண்டாவது, ஆத்துமா விரும்புவதான எல்லாவற்றையும் பூரணமாய் உடைத்தா யிருப்பதுமே யாம். சந்நியாச அந்தஸ்தினால் விளைகிற அநேக நலங்களைப் பற்றி அடுத்த அதிகாரத்தில் விவரித்துக் காட்டுவேன். இந்த அதிகாரத்திலேயோ சந்நியாசமானது நம்மில் நின்று அகற்றிவிடுங் கவலைகளைப் பற்றி மாத்திரம் பேசுவேன்.

உலகத்தையும் அதின் மாய சுக போகங்களையுந் தைரியமாய் விட்டு ஓடிய தைரிய புருஷரின் தொகை எவ்வள வென்று சற்றே கவனித்துப் பார். அதன் பின் அவர்கள் இட்டப் போய், நீங்கள் ஏன் இப்படி ஓடிவந்து விட்டீர்களென்று கேள். அப்பொழுது அவர்கள் உனக்கு இப்படியே சொல்வார்கள்: சகோதரனே! எல்லாருங் எங்களைப் போலச் செய்யாதது எங்களுக்குப் பெரும் அதிசயம் என்பார்கள். இதற்கு அவர்கள் மூன்று பலத்த முகாந்தரஞ் சொல்வார்கள். நீ அதைக் கேட்டவுடனே சரியென்று ஒத்துக்கொள்வதன்றியே நீயும் அந்தப் பரிசுத்த அந்தஸ்திற்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கொஞ்சம் பெயருடைய கூட்டத்தில் சேரக்கூடும். அம்மூன்று முகாந்தரங்களாவன :

உலோகத்தை வெறுத்து விடுவதற்கு முதல் முகாந்தரம்.

உலோகத்தை வெறுப்பதற்குப் பலத்த காரணம் என்னவென்றால்:—ஆண்டவருக்குத் துரோகஞ் செய்து ஆத்துமாவைச் சேதப்படுத்தக் கூடிய பல அபாயங்களும், தந்திரங்களும் எப்போதும் உலகத்தில் நேரிடுவதே. பரிசுத்த மடாதிபதியான அர்ச். அந்தோனியார் ஓர் தரிசனத்தில் உலகத்தின் எப்பக்கத்திலும் பலத்த தந்திர வலைகள் வீசி இருப்பதாய்க் கண்டார். அர்ச்: ஆன்செல்மு செம்பவர் உலகமானது சேறுஞ் சகதியும் நிறைந்த ஓர் ஆறுயும், அதிலே மனிதர் நீந்தி அதிலுள்ள அசுத்தத்தைச் சாப்பிடுவதாயுங் கண்டார். இப்படி அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் கண்ட தரிசனங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்வானேன்? உலோகத்தாரைத் தானே கேட்டால் நான் சொல்வது யதார்த்தமென்றே ஒத்துக்கொள்வார்கள். பூலோகத்தில் ஒரு அடிவைத்து மறு அடி எடுக்கு முன்னமே எத்தனையோ சோதனைகளும், எத்தனையோ பாவச்சமயங்களும், எத்தனையோ துர்மாதிரிகைகளுங் குறுக்கிடுவதால் நாங்கள் எங்கள் ஆத்துமத்தைப் பரிசுத்தமாய்க் காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பது கூடாததாய்த் தோன்றுகிறது என்பார்கள்.

இதோ ஒருவன் தாறுமாறாய் ஏசிச் சபித்துச் சண்டை செய்கிறான்! அதோ ஒருவன் பொய் சொல்

வித்திரிந்து பிறர் உடைமையைத் திருடுகிறான்! மற்றொருவன் மிதமிஞ்சிக் குடித்து வெறியாகிறான்! சிலர் மகா அவலட்சணப் பாவச் சேற்றில் அமிழ்ந்திக் கிடக்கிறார்கள்! மனிதரில் பெரும்பாலும் அநேகர் பூலோக கவலைகளினாலும், பல சோலிகளினாலும் சூழப்பட்டுத் தங்கள் அழியாத ஆத்துமாவைப் பற்றிச் சற்று நேரமாகிலும், நொடிப்பொழுதேனும் சிந்திக்காதிருக்கிறார்கள். புண்ணிய வழியில் நம்மை நடத்திக் கொண்டு போகத் தக்க புண்ணியவாளர் எத்தனையோ சொற்பப் பெயரா யிருக்கிறார்கள். நமது சிநேகிதர்களுக்குள்ளும் பலர் நம்மைப் பாவ வழியில் இழுத்து விடவே கருத்தாயிருக்கிறார்கள்.

ஆ! ஆ!! சந்நியாச மடத்தின் பாக்கியமான மதில்கள், எத்தனையோ மோசங்கள் உள்ளே பிரவேசியாதபடி தடுத்து விடுகின்றன! உலோக வாசிகள் தங்களுக்குள்ளே இருக்கும் ஆங்காரம், கோபம், மோகம் முதலிய ஆசாபாசங்களோடு போராடுவதும் போதாமல், அத்தனை புறத்திச் சத்துருக்களோடும் போராடி ஜெயங்கொண்டு தங்கள் ஆத்துமத்தை ஈடேற்றிக் கொள்வது எவ்வளவோ வருத்தம்! இரட்சணிய மலைக்கு ஏறும் பாதை எவ்வளவோ கரடு முரடாயிருக்கின்றது. நித்திய கேட்டுக்குச் செல்லும் பாதையோ எவ்வளவு இலகுவாய்க் காணுகிறது. "இடுக்கமான வாசல் வழியாய்ப் பிரவேசியுங்கள்.

கேட்டுக்குள் செல்லும் பாதை விரிவுமாய், வழி விசாலமுமா யிருக்கின்றது. அதன் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர்; ஜீவியத்திற்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்கமு மாயிருக்கிறது. அதில் செல்லுகிறவர்கள் சிலராம்'' என்று நமது இரட்சகர் திருவுளம் பற்றினார். (மத். 7-13, 14.)

நாமோ சுபாவத்தில் பலவீனர்; நாம் நடக்கும் பாதை வழுக்குள்ளதா யிருக்கிறது. தவறினாலோ தலைகீழாய் புரண்டுருண்டு படு பாதாளக் கேட்டுக்கு உள்ளாவோம். அங்கே சதாகாலமும், கர்த்தர் கர்த்தரா யிருக்குமட்டும், ஓயாத கொடிய உபத்திரவங்களை அநுபவிக்கவேண்டும். இவ்வுலக சிற்றின்பங்களுக்காக உன் உயிரை இழந்துபோவது மதியீனமல்லவா? அப்போது உன் அழியாத ஆத்துமாவை உலகின் அற்ப அநித்திய செல்வ சுகங்களைச் சம்பாதிப்பதற்காகச் சேதப்படுத்திக்கொள்வது அதிலும் பெரிய பயித்தியமல்லவா? "ஒருவன் உலகமுழுவதும் [illegible]க்கிக் கொண்டாலும் தன் ஆத்துமத்தை இழந்துபோனால் அவனுக்கு என்ன பிரயோசனம்? அல்லது ஒருவன் தன் ஆத்துமத்துக்கு என்னத்தைக் [illegible]வான்?" (மத். 21-5, 26.) உலகமான[illegible] சாகரத்துக்குள் முற்றும் அமிழ்ந்திப்போ[illegible]றது. உன் கால் வைக்க முதலாய் [illegible] சற்றுங் கிடைப்பது அரிது. ஆகையால் ப[illegible]

ஆத்துமாவே பறந்துவிடு. நோயேனின் புறா போல சந்நியாசமாகிய பேழைக்குப் பறந்து போ.

1552-ம் ஆண்டில் அர்ச். பசி மரிமதலே மாள் ஓர் தரிசனத்தில் வெண்பனிக் கட்டியைப்போ தூய்மையும், அழகுமுள்ள ஓர் புறாவானது, நோயே பேழையினின்று அனுப்பப்பட்ட புறாவைப்போ தங்கும் இடந்தேடிப் பறந்து திரியக் கண்டாள். இ கன்னியாஸ்திரியாக விருப்பங்கொண்டு எந்த மட திற் சேரலாமென்று ஆலோசிக்கும் ஓர் வாலிப பெண்ணின் ஆத்துமமென்று அவளுக்கு அறிவிக்க பட்டது. அப்பொழுது கொஞ்சத்துக்குள்ளே சம்மனசானவர் ஓர் ஏணி கொண்டு போவதையு அதனை ஓர் மடத்தின் சுவரில் சாய்த்து வைக்க ஆ டவர் கட்டளை இட்டதையுங் கண்டாள். அந்த பெண்பிள்ளையும் அதே மடத்திலேயே சேர்ந்தாள் துவக்கத்தில் அவள் தகப்பன் அவளை அதிகமாய் பயமுறுத்திய படியால் அவள் தத்தளித்தவளாயிரு தாள். பின்பு தன் தீர்மானத்தில் திடன் கொண்டு இந்தக் கன்னியர் மடமாகிய பேழையைத் தேடி அதிற் புகுந்து அமர்ந்தாள். உலகமானது பலத்த கொள்ளை நோயுள்ள பட்டணமாகும். அக்கொள்ளை நோய் தொற்றாமல் தப்பிவிடுகிறவனே பாக்கியவான். ஓடுங்கள் உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள். (எரேமியாஸ் தீர்க்கதரிசி 48-6).

பவுலீனூஸ் என்பவன் சந்நியாசத்தில் சேரத் தாமதித்ததற்காக அர்ச். எரோனிமுஸ் ஓர் கடித மூலமாய் அவனை மிகக் கடிந்து கொள்ளுகிறார். "துரிதப்படு! தாமதியாதே! உன் சரீரத்தைச் சேர்த்துக் கட்டியிருக்கிற கட்டுகளை அவிழ்க்க நினைத்துத் தாமதியாமல் உடனே அறுத்து விட்டுப் போய்விடு" என்றார். 6-ம் முடியப்பர் என்னும் பாப்பானவர் சந்நியாசியாக விரும்பிய ஓர் வாலிபனுக்குச் சொல்லும் புத்திமதியாவது: "மகா அவலட்சணப் பாவத்தோஷங்களைக் கட்டிக் கொள்ள உன்னைத் தூண்டும் இந்தப் பொல்லாத உலகத்தை விட்டுவிலகு" என்றார்.

உலோகத்தை வெறுத்துவிடுவதற்கு 2-வது முகாந்தரம்.

எல்லோருஞ் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள்; இது நிச்சயந்தான்! இதற்கு எள்ளளவுஞ் சந்தேகமில்லை. ஆனால் உலகமானது பாபேலைப்போல குழப்பப் பூமியாயிருக்கையில் அதில் சமாதானம் எப்படிக் கிடைக்கும்? ஒவ்வொருவனுந் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு பாபிலோனை விட்டு ஓடுங்களென்று வேதாகமத்தில் ஓர் இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இது மெய்யென்று அறிவதற்குச் சரித்திரப் புத்தகங்களைத் தேடவேண்டிய இல்லை. சிறுபிள்ளைகளை முதலாய்க் கேட்டால் தங்கள் வீட்டின் நடபடிக்கைகளுக்குச் சாட்சி சொல்லுவார்கள். எத்

தனையோ முறைப்பாடுகள் சண்டை சச்சரவுகளைப் பற்றி நீ கேள்விப்பட்டிருப்பாயே! உலகத்தில் நீ முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் அல்லது கீர்த்தி மகிமை பெறவேண்டுமானால், அதற்கு முன் எவ்வளவோ தடைகளைத் தாண்டவேண்டும். கவலைகள், துன்பங்கள், சோதனைகள் இல்லாத வீட்டைக் காண்பது அரிது. சந்நியாசிகளுக்குள் முதலாய் சிலருக்குத் தங்கள் குடும்பத்தைப்பற்றிக் கவலை உண்டாகிறது பெரிய மோசம். இந்த லௌகிக கவலைகளுக்கு அவர்கள் சற்றே இடங்கொடுத்தால் உடனே அவர்கள் சமாதானமும் பாக்கியமும் அவர்களை விட்டுப் பறந்துவிடும்! ஆகிலும் நல்ல சமாதான பாக்கியத்தோடு உலகத்தில் வாழுகிறவர்களும் இருக்கிறார்களே என்று சில வேளை நீ சொல்லுவாய். இதற்கு எரேமியாஸ் தீர்க்கதரிசி சொல்லியிருக்கிற மாறுத்தரத்தைக் கேள், "சமாதானமில்லாதிருந்தும் சமாதானம்! சமாதானம்!! என்கிறார்கள்." (எரேமியாஸ். 8. 11.)

அர்ச். எரோனிமுசும் "இந்த அமைதி புசலுக்குச் சமானம்" என்கிறார். சிலவேளை முகத்தில் சந்தோஷத்தைக் காண்பாய். ஆனால் அவன் மனங் கஸ்தியால் நொறுங்கிக் காயப்பட்டிருக்கும்! இது, மிக்க சேர்த்தியான இராச பஞ்சணை மெத்தையிலே படுத்திருக்கும் வியாதிஸ்தனுக்குச் சமானமாம். இவன் உடலோ அகோர காய்ச்சலால் எரிந்து வறண்டு போகிறது! அப்போது அந்தக் கட்டிலுக்குள்ள பொன்மய பட்டும், பீதாம்பரத் துணிகளும், சோடினைகளும் இவன் வருத்தத்தைக் குறைத்துவிடுமா? அல்லது இவனுடைய அகோர தாகத்தைத் தணிக்குமா? அற்ப மென்கிலுமில்லை. ஆயினும் துன்ப துரிதமின்றி பாக்கியராய் நாள் கழிக்குஞ் சிலர் இருக்கிறார்களென்பது எப்படியும் நிச்சயந்தான் என்பாயாக்கும். நல்லது, அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற பாக்கியம் உன்னிடத்திலும் வந்து குடிகொள்ளுமென்று உனக்கு நிச்சயம் உண்டா? இப்படியும் [illegible] வேறுமென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் உன்னோடு நிலைக்கும்? உலகம் மகா இரண்டக முள்ளது. அதின் செல்வம் சற்றும் நிலையற்றது. சந்தோஷ உல்லாசமாய் ஜீவிக்கும்போதே சஞ்சலத்தையுஞ் சலிப்பையுங் கொண்டுவந்து விடும்! நகைத்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்[illegible] கையில் அழுது புரளும்படி பண்ணிவிடும்! பாக்கியத்தின் மத்தியிலே நிர்ப்பாக்கியங் குறுக்கே [illegible] கும்! ஆகாயம் வரையில் உயர்த்தப்பட்டவன் [illegible] நேரத்தில் ஆசனம் இழந்து தலைகீழாய் [illegible] உனக்கும் அப்படிச் சம்பவிக்க பின்பு [illegible] ரும்படி கர்த்தர் உன்னை விட்டுவிடா [illegible] இவ்வகை சோதனை துன்ப துரிதங்கள் [illegible]

தனையோ முறைப்பாடுகள் சண்டை சச்சரவுகளைப் பற்றி நீ கேள்விப்பட்டிருப்பாயே! உலகத்தில் நீ முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால் அல்லது கீர்த்தி மகிமை பெறவேண்டுமானால், அதற்கு முன் எவ்வளவோ தடைகளைத் தாண்டவேண்டும். கவலைகள், துன்பங்கள், சோதனைகள் இல்லாத வீட்டைக் காண்பது அரிது. சந்நியாசிகளுக்குள் முதலாய் சிலருக்குத் தங்கள் குடும்பத்தைப்பற்றிக் கவலை உண்டாகிறதே பெரிய மோசம். இந்த லௌகிக கவலைகளுக்கு அவர்கள் சற்றே இடங்கொடுத்தால் உடனே அவர்கள் சமாதானமும் பாக்கியமும் அவர்களை விட்டுப் பறந்துவிடும்! ஆகிலும் நல்ல சமாதான பாக்கியத்தோடு உலகத்தில் வாழுகிறவர்களும் இருக்கிறார்களே என்று சில வேளை நீ சொல்லுவாய் இதற்கு எரேமியாஸ் தீர்க்கதரிசி சொல்லியிருக்கிற மாறுத்தரத்தைக் கேள், "சமாதானமில்லாதிருந்தும் சமாதானம்! சமாதானம்!! என்கிறார்கள்." (எரேமியாஸ். 8. 11.)

அர்ச். எரோனிமுசும் "இந்த அமைதி புசலுக்குச் சமானம்" என்கிறார். சிலவேளை முகத்தில் சந்தோஷத்தைக் காண்பாய். ஆனால் அவன் மனம் கஸ்தியால் நொறுங்கிக் காயப்பட்டிருக்கும்! இது, மிக்க நேர்த்தியான இராச பஞ்சணை மெத்தையிலே படுத்திருக்கும் வியாதிஸ்தனுக்குச் சமானமாம். இவன் உடலோ அகோர காய்ச்சலால் எரிந்து வற

ண்டு போகிறது! அப்போது அந்தக் கட்டிலுக்குள்ள பொன்மய பட்டும், பீதாம்பரத் துணிகளும், சோடினைகளும் இவன் வருத்தத்தைக் குறைத்துவிடுமா? அல்லது இவனுடைய அகோர தாகத்தைத் தணிக்குமா? அற்பமென்கிலு மில்லை. ஆயினும் துன்ப துரிதமின்றி பாக்கியராய் நாள் கழிக்குஞ் சிலர் இருக்கிறார்களென்பது எப்படியும் நிச்சயந்தான் என்பாயாக்கும். நல்லது, அப்படியே வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற பாக்கியம் உன்னிடத்திலும் வந்து குடிகொள்ளுமென்று உனக்கு நிச்சயம் உண்டா? இப்படியும் நிறைவேறுமென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் உன்னோடு நிலைக்கும்? உலகம்மோ மகா இரண்டக முள்ளது. அதின் செல்வஞ் சற்றும் நிலையற்றது. சந்தோஷ உல்லாசமாய்ச் ஜீவிக்கும்போதே சஞ்சலத்தையுஞ் சலிப்பையுங் கொண்டுவந்து விடும்! நகைத்துச் சிரித்துக்கொண்டிருக்கையில் அழுது புரளும்படி பண்ணிவிடும்! பாக்கியத்தின் மத்தியிலே நிர்ப்பாக்கியங் குறுக்கே வந்து நிற்கும்! ஆகாயம் வரையில் உயர்த்தப்பட்டவன் அற்ப நேரத்தில் ஆசனம் இழந்து தலைகீழாய் விழுவான்! உனக்கும் அப்படிச் சம்பவிக்க பின்னே கண்டுணரும்படி கர்த்தர் உன்னை விட்டுவிடா திருப்பாராக! இவ்வகை சோதனை துன்ப துரிதங்கள் சேராதபோ

திலும் உலகத்தில் மெய்யான சமாதானமுந் திருப்திகரமுங் கிட்டாது.

ஒரு முறை அர்ச். பெர்னார்து கண்ட தரிசனத்தில், மனுஷனானவன் பூலோக மாய்கையின்மேல் மனப்பற்றுதல் வைப்பது எவ்வளவு மதியீனமென்றுகண்டதாய், அவர் "இதோ நாங்கள் எல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிட்டோமே" என்கிற அர்ச். பேதுரு அப்போஸ்தலருடைய வசனத்தைக் குறித்துப் பண்ணிய பிரசங்கத்தில் விவரிக்கிறார். எப்படியெனில், நான் ஐந்து மனிதரைக் கண்டேன். அவர்கள் பயித்தியக்காரர் போல் தோன்றினார்கள். அவர்களில் ஒருவன், கடற்கரை மணலை அதிக ஆசையோடு அள்ளி அள்ளிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தான். இரண்டாவது மனுஷன், கந்தகம் நிறைந்த ஓர் குளக்கரை அண்டையில் நின்று அங்கிருந்து எழும்பும் கொடிய நஞ்சுள்ள புகையை ஆவலாய் உட்கொண்டான். மூன்றாவது ஒருவன் அகோரமாய் எரியும் அக்கினிச் சுவாலையின்மேல் குனிந்துகொண்டு அதில் பறக்கும் அக்கினிப் பொறிகளைத் தன் வாய்க்குட்படுத்தும் அலுவலாய் நின்றான். நான்காவது மனுஷன் ஓர் கோவில் சிகரத்தின்மேல் உட்கார்ந்து தன் வாயை ஆவென்று திறந்து அங்கே அடிக்குங் காற்றை உட்கொண்டான். காற்றமர்ந்தபோது, ஆகாயத்தை முழுதும் விழுங்கிவிடலாம் என்கிற வீண் நம்பிக்கையோடு தனக்குத் தானே

காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தான். கடைசியாய் ஐந்தாவது மனுஷனோ, இவர்களை விட்டு அப்புறமிருந்து மற்றவர்களுடைய புத்தியீனத்தைப்பற்றி நகைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஆனால், இவனோ மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிக நகைப்புக்கு உரியவன். இவன் தன் கையையுங் காலையும் மற்ற அவயவங்களையும் ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்க் கீறிக் கிழித்துச் சாப்பிடத் துணியும் மூர்க்க வெறியுள்ளவனாயிருந்தான். இவ் விபரீதத்தைக் கண்ட நான், இவர்கள்மேல் பரிதாபங்கொண்டு, இதேது அதிசயம்! இதன் அர்த்தம் என்னவென்று அருகில் நின்றவர்களிடங் கேட்டேன். தாங்கொணாப் பசியின் உபத்திரவமே இதற்குக் காரணமென்றார்கள். அவர்களுடைய வறண்ட முகத்தை நான் கண்டபோது "நான் என் உணவை அருந்த மறந்தமையால் என் இருதயம் உலர்ந்துபோயிற்று" என்பதாய் தீர்க்கதரிசியானவர் வசனித்த வாக்கியம் ஞாபகத்தில் வந்தது. அப்போது நான் அவர்களை நோக்கி: இது போசனம் அல்லவே! இதினால் உங்கள் பசி அதிகப்படுமேயன்றி அமராது. நீதியே ஆத்துமத்தின் போசனமாகும். நீதியின்பேரில் பசி தாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள். ஏனெனில், அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள். ஆண்டவரின் சாயலாய் உண்டாக்கப்பட்ட மனுஷனின் ஆத்துமமானது பலது

ளில் உழன்றாலும் அவைகளில் எல்லாம் திருப்தி அடையாமல் மனச் சமாதானமும் பாக்கியமும் ஆண்டவர் இடத்திலேயே யன்றி மற்ற எங்குங் காணமாட்டாது" என்றார் அர்ச். பெர்நார்து.

உலோகத்தை வெறுப்பதற்கு
3-வது முகாந்தரம்

மனுஷனானவன் இவ்வுலகத்தில் ஆசிக்கத் தக்க ஐசுவரியம், சம்பத்து, அன்னை, சுற்றத்தார், அன்பர், ஆளடிமையாகிய சகல பாக்கியங்களுடன், ஒரு குடும்பத்தார் அன்னியோன்னிய சமாதான ஐக்கியமாய் வாழ்வதாய் உருவகித்துக்கொள். அவர்களுடைய ஐஸ்வரியத்தின் அதிமாட்சிமை முற்காலத்துச் சலோமோன் இராசனுடையதைப் பார்க்கிலும் மேலாகவே இருக்கிலும், இந்த மகத்துவம் எவ்வளவு காலத்துக்கு நிலைக்கும்? அதன் முடிவென்ன? கொஞ்ச காலத்துக்குள்ளே ஏழைக்குச் சம்பவிப்பது போலவே ஐசுவரியவான்களிடத்திற்கும் மரணன்தான் வந்து அவர்கள் உயிரைப் பறித்துக்கொண்டு போவான். "நகைப்பிலுந் துக்கம் வந்து கலந்து கொள்ளும். மகிழ்ச்சியின் முடிவு சஞ்சலமாகும்" (நீதிமொழி 14-13.) உன் மரண சாதனத்தில், நான், இன்னாருக்கு இன்னதைக் கொடுக்கிறேன், இன்னதை வைத்துப் போகிறேன் என்றே எழுதப்படும். இவ்விதமாய் உனக்கு ஒன்றுமில்லாமல் உன் சகல

உடைமை, காணி, பூமிகளையும் மற்றவர்களுக்கு விட்டுப் போவாய். மரணமாகிய மலைக்கு ஏறிய உடனே மற்ற எல்லா உலக மாய்கைகளையுந் தெளிவாய்க் காண்பாய். நீ உலக சுகங்களை எவ்வளவு அநுபவித்தாயோ அந்தப் பிரமாணத்துக்குத் தக்கபடியே உன் கஸ்தியுங் கவலையும் உன் மனதை உறுத்தி உபாதிக்கும்.

"ஓ! மரணமே, தன் ஆஸ்தியோடு உறவாயிருக்கிற மனிதன் உன்னை நினைக்கையில் எவ்வளவோ கசப்பாய்த் தோற்றுகிறாய்." (எக்கிளேசியாஸ்திகஸ். 41-4.) நீ சமாதானமாய் வாழுகிறாய். உன் ஐசுவரியத்தோடு அதிக உறவாயிருக்கிறாய்! மெய்தான்! ஆனால் கல்லறை உன்மேல் கண்ணாயிருக்கிறது. "இதோ நீ சேகரித்து வைத்திருப்ப தெல்லாம் யாருக்குச் சேரும்?" (லூக்காஸ். 12-20.) உனக்கு முன்னிருந்த பெரியோர்களும், பிரபுக்களும் இப்போது எங்கே? தங்கள் ஒரே மொழியால் ஆயிரமாயிரம் பேரை சிரம் பணியப் பண்ணிய படைவீரர், இராஜப்பிரதானிகள் எங்கே? இறீஸ்துவின் சுவிசேஷத்திற்காகத் துணிவுடனே போராடிய வைதீக சாஸ்திரிகளும், மேற்றிராணிமார் குருக்களும் எங்கே? இப்போது எவ்விடத்திலிருக்கிறார்கள்? இவர்கள் எல்லோரும் மகா சங்காரனாகிய மரணத்தின் பட்டணத்துக்கு இரையானார்கள் என்று அறிவாயே! இச்சத்

தியமே, இந்த ஓரே நினைவே, எண்ணிறந்த புண்ணிய ஆத்துமாக்களை, உலக சுக போகங்களைத் துறந்து விடவும், ஆத்தும ஈடேற்றம் ஒன்றிற்காகவே சீவிக்கவும் தூண்டினதாமே. இந்த நினைவு தானல்லவா அர்ச். பிரான்சீஸ்கு போர்ஜியா வென்பவரை உலகத்தினின்று தூரத்திவிட்டது! அதெப்படியெனில், தமது அன்பார்ந்தவளும், நிகரற்ற அழகு சௌந்தரிய முடையவளுமான இசபெல்லா இராக்கினி மரித்துக் கொஞ்சத்துக்குள் அவளுக்குண்டான ரூப மாற்றத்தையும், துர்க்கந்தத்தையுங் கண்டு அறிந்து அருகில் நிற்க முதலாய் வெறுப்புண்டாய் விட்டபடியால் அந்த நினைவே அவரை மனந் திருப்பி விட்டது. இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் மனத் தத்தளிப்பின்மேல் பிரியப்படாமல் நல்ல விவேகத்தையே சிநேகிப்பவராதலால் அர்ச். பிரான்சிஸ்கு செய்துகொண்ட தீர்மானத்தைத் திடப்படுத்தி அது முற்றும் நிறைவேறும்படிச் செய்தார். சங்கீதத்தில் "இஸ்ரவேலர் எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள்; யாக்கோபின் வீட்டார் முரட்டு சனங்களை விட்டு நீங்கிப் போனார்கள்" என்றிருக்கிற வாக்கியம் (சங்கீதம், 113.) இந்த அர்ச்சியசிஷ்டவருக்குச் சரியாய்ச் செல்லும். இந்த மகா அர்ச்சியசிஷ்டவருடைய தைரியமான இச்செய்கையைக் கண்ட 5ம் சார்லிஸ் என்னும் அரசன் உலகத்தைத் துறந்து தன் இராஜ சிங்காசனத்தை

வெறுத்துவிட்டு, அர்ச். ஜூஸ்துஸ் (Justus) என்பவரின் சந்நியாச மடத்திற் போய் ஒளித்துக்கொண்டார். இந்த உத்தம செய்கையால் "5-ம் சார்லிஸ், தமது ஆசனத்தில் இருந்ததைப் பார்க்கிலும், தமது தனிவாசத்தில் அதிக மகத்துவ முடையவரானார்' என்று வாழ்த்தப் படுவதற்கு உரியவரானார்.

நமக்குச்சாவு வருவது நிச்சயம். இதைப்பற்றிச் சந்தேகிப்பாரில்லை. எல்லோரும் நல்ல மரணத்தையே விரும்பவேண்டும், ஆனால் உலகத்தில் அந்தப் பாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்குமா? இதோ ஒருவன் வியாதியாய்க் கிடக்கிறான். அவன் பிழைப்பானென்கிற நம்பிக்கை சற்றுமில்லை. அப்போது அவன் சுற்றத்தார் அவனைச் சூழ்ந்திருந்து படும் வீண் கஸ்தியால் அவன் மனதைக் கலக்குகிறார்கள். அவனுடைய மரண சாதனம் எழுதவேண்டியதா யிருக்கிறது. இவ்வகையாய் அவன் மனது பூலோகக் கவலைகளிலேயே கவிழ்ந்து தள்ளாடவேண்டியதா யிருக்கின்றது. இத்தருணத்தில் அவனுக்கு உதவவேண்டிய தேவதிரவிய அனுமானங்களுக்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யாமல் கடைசி நிமிஷம் வரையில் அதைத் தாமதித்து வைக்கிறார்கள். அதைப் பெறுமலும் போக நேரிடுவதுண்டு. ஆத்துமம் அவனை விட்டுப் பிரிந்துபோனபின்னுவது, அதன் இளைப்பாற்றிக்காகச் செபஞ் செய்ய நினைப்பார்களா! இல்லை. அவன் மரித்ததை எண்ணி

அழுவதிலும், புலம்புவதிலும் பொழுது போவதே தவிர, இச்சமயத்தில் வேண்டுதல்களும் பிரார்த்தனைகளும் மாத்திரம் அவனுக்காகச் செய்வது அவசியமும் பிரயோசனமும் என்றும், மற்றப்படி வீணாய் அழுது பிரலாபிப்பது அனாவசியமென்றும் நாம் சற்றும் நினையாமற் போகிறோம்.

5-ம் அதிகாரம்.

சந்நியாச அந்தஸ்தில் சம்பாதிக்கும் எண்ணிறந்த போக்கிஷங்களே அதைப் பூலோக மோட்சம் ஆக்குகின்றன.

உலகத்தில் நேரிடும் அநேக துன்ப துரிதங்களின் நிமித்தம் அதைச் “சிறிய நரகம்” என்று சிலர் சொல்லுகையில், சந்நியாச அந்தஸ்துக்குக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டிருக்கிற அளவிறந்த உன்னத திரவியங்களின் நிமித்தம் அதை மோட்ச ஆனந்தத்தின் அச்சாரமென்பது மிகவும் நியாயமல்லோ? இந்த அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்படுதலோடு ஏராளமான வரங்களும் தொடர்ந்து வருவதால் அழைக்கப்படும் வரம் தனித்திருக்கும் வரமல்ல, “வரப்பிரசாதப் பிரளயமாம்” என்று அலோசியுஸ் லனுஸாவென்னும் குருவானவர் சொல்வார். பக்தியுள்ள ஓர் சந்நியாசி தன் அழைப்

பைப் பற்றித் தியானித்தால், “சகல நன்மையும் எனக்கு அதனோடு வந்தது” (ஞானாக. 7-2.) என்று கூறுவான். இன்பத்தின் தோட்டமென்று அழைக்கப்பட்ட ஏதேன் நந்தவனத்தின் சிறப்பையும், வளத்தையும் சொல்ல நாவுண்டா? அதற்குள்ளிருந்து நாலு மகா நதிகள் உற்பத்தியாகி அதை அடுத்திருந்த எல்லா இடங்களையும் செழிப்பித்தன. சந்நியாசத்தின் செயலுமிதுவே. ஏதேன் தோட்டம் இதின் ஓர் அற்ப குறிப்பாக மாத்திரம் இருந்தது. இதிற் கிடையாத பாக்கியம் உண்டா? இதனால் திருச்சபைக்கு விளையும் பலன்கள் எவ்வளவு என்று சொல்லக்கூடுமோ? இதினின்று உலகமெங்கும் பொழியும் நன்மைகளை எல்லோரும் அறிந்திருப்பதால் நான் அதைப்பற்றி அதிகமாய்ப் பேசுவது அவசியமேயில்லை. ஆனால் இந்த நந்தவனத்தினின்று உற்பத்தியாகி உலகத்தின் எப்பக்கத்திலும் சென்று செழிப்பிக்கும் நதிகள் நாலு மாத்திரமல்ல, அவை ஐந்தாம்.

1-வது. சாஸ்திரம். — மகா சாஸ்திரிகளாகிய சந்நியாசிகள் அநேகர் பற்பல உத்தம பிரபந்தங்களை இயற்றி உலகெங்கும் பரப்பித் திருச்சபையின் சத்துருக்களாகிய பதிதர் பிரிவினைக்காரரால் விளையும் தீமையைப் போக்கித் திருச்சபையைத் தாங்குகிறார்கள்.

2-வது: சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்.—இது சகல அக்கிரம தோஷங்களையும் அகற்றி, அஞ்ஞான இருளை நீக்கி, மெய்ஞ்ஞான ஒளியை எங்கும் பரப்புகின்றது.

3-வது. அடிக்கடி தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப் பெறுதல்.—சந்நியாசிகளுடைய இந்த நன்மாதிரிகையை மற்றவர்களும் பின் சென்று அடிக்கடி தேவதிரவிய அநுமானங்களைப் பெறுகிறார்கள்.

4-வது. ஜெப தபம்.—இதனால் மனுக்குலத்தின் மேல் கடவுளுக்கு உண்டாகிற கோபம் தணிகிறது.

5-வது. நன்னெறியில் ஒழுகும் நன்மாதிரிகை.—இதன் பலனாய் அநேகர் திருச்சபையில் வேதசாட்சிகளாய், மகா அர்ச்சிஷ்டவர்களாய் ஆனார்கள். ஆ! ஆ!! இது ஒன்றே கத்தோலிக்கு வேதத்தின் உண்மையையும், பரிசுத்தத்தையும் சந்தேகமற ஒப்பிக்கும் அல்லோ? இத்தன்மையான பத்தியையும், பரிசுத்த கிரமமான ஜீவியத்தையும் வேறெங்குங் காணக் கூடியதல்ல. திருச்சபையின் திரு எல்லைக்குள் வசிப்பவர்களில் பல யௌவன வாலிபர்களும், உயர் குலத் துதித்த கன்னியர்களும், மனத் தாராளத்தோடும், தைரியத்தோடும், தங்கள் தந்தை, தாய், சுற்றத்தார், உடைமை, ஆஸ்தி, உலக சுக போகங்கள் அனைத்தையும் சேசுநாதரைப் பற்றித் துறந்து விடு

வதைக் காண்கிறோமே. இவர்கள் தங்கள் மனச் சுயாதீனத்தை எல்லாம் அடிமைப் படுத்திவிட்டுச் சகல விஷயங்களிலும் தங்கள் சபையின் கண்டிப்பான ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்டுப் பிரமாணிக்கமாய் நடப்பதைக் காண்கையில் இது மெய்யாகவே மனுஷ வல்லமைக்கு மேற்பட்டதென்று ஒத்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் அல்லவா? மெய்யாகவே, இது மகா உந்நத கடவுளின் வலது காத்தின் செய்கையே" சங்கீதம் 76-2.) அர்ச். பெர்னார்து தமது சந்நியாசிகளுக்குச் செய்த ஓர் பிரசங்கத்தில் "இம் மகா அதிசயத்தைக் குறித்து: இதைப் பார்க்கிலும் பெரிய புதுமையுண்டா? இவ்வளவு வாலிபர் தங்கள் யௌவன காலத்திலேயே, ஏகவெளியாய் இருக்கும் இச்சிறைச்சாலையில் சங்கிலி கயிறுகளால் கட்டப்படாமல் தேவ தயையால் மாத்திரங் கட்டுண்டு கிடப்பதைக் காண்கிறோமே" என்கிறார்.

இப்போது பத்தியுள்ள சந்நியாசிகள் அநுபவிக்கும் மேலான பாக்கியங்களையும், அவைகளால் அந்த அந்தஸ்தே பூலோக மோட்சம் ஆகும் விதத்தையும் பற்றிச் சிறிது சொல்லுகிறேன். இவைகள் எண்ணிறந்தவை; ஆதலால் "ஆண்டவர் மெய்யாகவே தமது பரம ஞானப்படி சந்நியாச அந்தஸ்தின் பாக்கியத்தை எல்லோருங் கண்டு உணராதபடி மறைத்து வைக்கிறார். ஏனெனில் சகல மனுஷருக்கும் அதன் மாட்

சிமை உள்ளபடியே புலப்படுமானால் உடனே எல்லோரும் உலகத்தைத் துறந்துவிட்டு அந்தப் பாக்கியத்துக்குப் பங்காளிகளாகிறதற்கு ஓடி வருவார்கள்" என்று அர்ச். லவுரேன்ஸ் ஜுஸ்தினியான் என்பவர் சொல்வார்; அவ்வகையாய் மனுக்குலம் அற்றுப்போகுமே; ஆகையால் ஆண்டவர் தமது அநந்த ஞானத்தினால் இப்பரம பாக்கியம் எல்லோருக்கும் புலப்படாதிருக்கவும், சிலருக்குமாத்திரம் பிரகாசிக்கவும் சித்தமாயிருக்கிறார். "நீங்களோவெனில், மோக்ஷ இராச்சியத்தின் பரம இரகசியங்களைத் தெளிவாய் அறியப் பாக்கியம் பெற்றீர்கள். மற்றவர்களோ கண்டுங் காணாதிருக்கவும், கேட்டும் கேளாதிருக்கவும் அவைகள் உவமைகளால் அறிவிக்கப்பட்டன" (மார்க்கு. 4-2.) என்றும், "ஆண்டவரே நீர் இவைகளை அறிவுள்ளோர்களுக்கு மறைத்துச் சிறியோருக்கு வெளிப்படுத்தினீர்" (மத். 11-25.) என்றும் நமது இரட்சகர் தமது பிதாவுக்குத் திருவுளம் பற்றினார். சந்நியாசத்தால் விளையும் பலன்களைப் பன்னிரண்டு வகுப்பாய்ப் பிரித்து ஒவ்வொன்றையுங் குறித்துச் சிறிது சொல்லுகிறேன்.

முதலாவது பலம்.

அர்ச்சியசிஷ்டவர்களிலும் வேத சாஸ்திரிகளிலும் சிலர், சந்நியாச அந்தஸ்தை இரண்டாவது ஞானஸ்நானம் என்றும், அதினால் உண்டாகும் பேறு பல

னால் உலகத்தில் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களுக்கு உள்ள பரிகாரக் கடன் அனைத்தும் சந்நியாசத்தில் உட்படுவதினாலேயே பூரணமாய் மன்னிக்கப் படுகின்றனவென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். [illegible] மேலான பலன் யாதோர் சந்நியாச சபையிற் பிரவேசிக்கும் ஒவ்வொருவனுக்கும் அர்ச். பாப்பானவர் கட்டளையிட்டிருக்கும் பரிபூரண பலன் வழியாய் மாத்திரம் கிட்டுவதல்ல. தன்னைத்தானே கர்த்தருக்குப் பரித்தியாகஞ் செய்துவிடும் கிரிகையின் சுபாவ தன்மையாலும் உத்தம தனத்தினாலேயும் உண்டாவதாமே. "பரித்தியாகஞ் செய்தல்" என்னும்போது வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தலைமாத்திரம் குறிக்காமல் இவர் சொல்லுகிறபடி "கொலிசியாத்" என்னும் ஆயத்தச் சந்நியாசியாகிறதையுமே குறிக்கின்றதாம். ஆதலால் அர்ச். பசி மரி மதலேனம்மாள் பரவசமாகிச் சொன்னதாவது: "சந்நியாச உடையைப் பெறுவதினால், ஆத்துமமானது மாசற்ற தனத்தினால் மூடப்படுகின்றது" என்றாள். முற்காலத்தில் குற்றவாளிகள் ஆக்கினைக்குத் தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் கோவிலுக்குள் அடைக்கலமென்று ஓடுவார்கள். இக்காலத்தில் உலகவாசிகளின் மனசாட்சியானது, இவர்கள் பாவத்தை அரோசித்து கண்டிக்கும் போது இவர்களும் அவர்களைப் போலவே செய்கிறார்கள். ஆதலால் ஒவ்வொரு சந்நியாசியும் இந்தப் பரிசுத்த

இடத்தை விட்டு ஒருபோதும் விலகிப் போகாதபடி
எச்சரிக்கையாய் இருக்கக் கடவன். மறுபடி
ஆண்டவருடைய கரம் அகோர தீக் கோபாக்கினி
யோடு அவர்மேல் இறங்கும். பரிசுத்த மடாதிபதி
யாகிய அர்ச். அந்தோனியார் ஓர்நாள் பரவசமாகி, சம்
மனசுக்களால் ஆகாயத்துக்கு உயர்த்தப் படுவதாய்த்
தோன்ற அத்தருணத்தில் துர்மனப் பசாசுக்கள் வந்
து அவர் பிரயாணத்தைத் தடுக்கவே, சம்மனசுக்கள்
பசாசுக்களை நோக்கி, ஏது காரணத்தினால் நீங்கள் இப்
படி செய்கிறீர்கள்? அந்தோனியாரிடத்தில் யாதோர்
பாவதோஷமுங் காணப்படவில்லையே; அவர் எழுந்
ருள்வதைத் தடுப்ப தெவ்விதம் என்று கேட்டார்கள்.
அதற்குப் பசாசுக்கள் அந்த மகாத்துமாவானவர் சந்
நியாசத்தில் உட்படுவதற்குமுன் கட்டிக் கொண்ட
சில குற்றங்களை எடுத்துக் காட்ட, அப்போது சம்
மனசுக்கள் பிரதி உத்தாரமாக: அவர் சந்நியாசத்
திற் பிரவேசித்தபோது அந்தப் பாவங்கள் மன்னிக்
கப்பட்டன. அதன் பின் அவர் செய்த பாவம் ஏதே
னும் உண்டானால் மாத்திரம் அவரைத் தடுக்கலாம்
என்றார்கள். இதற்குச் சத்தியற்றதுகளாய்ப் பசாசு
கள் அர்ச்சியசிஷ்டவரைத் தொந்தரை செய்யாமலும்,
அவருக்குரிய பாக்கியத்துக்கு இடறு வருத்தக்
கூடாமலும் வெட்கிப் போய்விட்டன.

5799

அர்ச். எரோணிமுஸ், அர்ச். அன்செல்முஸ்
அர்ச். பெர்நார்து, அர்ச். தோமாஸ், அர்ச்., பேதுரு
தமியான், அர்ச். லெயோன்சியூஸ், சில்வேஸ்தர்,
பெலார்மின், சுவாரேஸ், லெசியுஸ், பிளாத்துஸ்,
லேமான், சாங்கேஸ், ரொதிரிகேஸ் ஆகிய இவர்கள்
சந்நியாச அந்தஸ்தை இரண்டாம் ஞானஸ்நானம்
என்று அழைக்கிறார்கள்.

2-வது நலம்.

மற்றெல்லாச் சீவிய அந்தஸ்தையும் விட சந்நி
யாச அந்தஸ்துக்கே திருச்சபை பலன்களை ஏராள
மாய்க் கட்டளை யிட்டிருக்கின்றது: அப்பலன்கள்
அச்சபையாருக்கு உதவுகிறது போலவே உத்தரிக்
கிற ஸ்தலத்து ஆத்துமாக்களின் ஆறுதலுக்காக
வும் ஒப்புக்கொடுக்கப் படலாம். இந்தப் பலன்
கள் மற்ற எல்லாவற்றிலும் மகா நிச்சயமான
வைகள். ஏனெனில் அர்ச். பாப்புமார் திருச்
சபையின் பொக்கிஷத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்குமுன்
னே, அந்தந்தச் சந்நியாச மடங்களில் செய்யப்படும்
ஜெபதபக் கிரிகைகளையும், ஆத்தும ஈடேற்ற முயற்
சிகள், அடக்க ஒடுக்கம், கீழ்ப்படிதல் முதலிய புண்
ணியங்களையும் நன்குணர்ந்த பின்னே, அவைகளுக்கு
அந்தப் பரிபூரணபலன்களைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்
கள். மேலும் சந்நியாசிகளுடைய தாய் தந்தையர்கள்,
சந்நியாச மடங்களை ஆதரிக்கும் உபகாரிகள், சந்

யதிகளின் உடையைப் பத்தியோடு முத்திசெய்கிற
வர்கள் முதலியவர்களுக்கும் அநேகமான பலன்களை
அளித்திருக்கிறார்கள்.

3-வது நலம்.

சந்நியாச உடையைத் தரித்த உடனே, விசேஷ
மாய் மூன்று வார்த்தைப்பாடுகளை உச்சரித்த உடனே
சந்நியாச பரித்தியாகத்தினால் உனக்கு எவ்வளவு
மேன்மை உண்டாகிறதென்றால், அக்ஷணமே "Si
quis, suadente diabolo," என்ற அவக்கும் திருச்
சபை சட்டங்களின் விசேஷ ஆதரவுக்கு உள்ளாகின்
றாய். ஓர் சந்நியாசியின் மேல் பலவந்தமாய்க் கைவைக்
கிறவன் எவனும் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கப்படுகி
றான். முற்காலத்தில் சில குற்றவாளிகள் இராஜ
தண்டனைக்குத் தப்ப அடைக்கல ஸ்தானமெனக்
கோவில்களுக்குள் ஓடிவருவதுபோலவே சந்நியாசி
மடங்களுக்குள்ளும் அப்படியே அக்காலத்தில்
அடைக்கல ஸ்தானங்களாய் ஓடிவருவார்கள்.

4-வது நலம்.

சந்நியாச மடத்தில் அற்ப வருத்தமின்றித் தேவ
திரவிய அநுமானங்களை அடிக்கடி பெற்றுக்கொள்
ளலாம். விசேஷமாய் கொடியான ஆபத்துக்களிலும்
வியாதிகளிலும் குருவானவர் அருகாமையில் இருப்
பது மிக்க நலமாய் இருக்கின்றது. கர்த்தருடைய
வீட்டிலேயே எப்போதும் ஜீவிப்பதும், திவ்விய நற்

கருணை எப்போதும் நம் அருகில் இருப்பதும், அவ
ரை வேண்டியபோதெல்லாம் சந்திக்க எளிதாய் இருப்
பதும் எவ்வளவோ அதிஷ்டமும் ஆறுதலும் பாக்கி
யமுமாமே. ஆம்! மெய்யாகவே இது மிக்க மேலான
பாக்கியந் தான். அர்ச். பசி மரிமதலேனம்மாள் ஒருநா
ளைக்கு முப்பது முறை திவ்விய நற்கருணையைச் சந்திப்
பாள். போந்து லூயிஸ் என்னுங் குருவானவர் ஒரு
நாளைக்கு நூறு விசை நமஸ்கரித்ததாயும், சில காலங்
களில் இரவு முழுதும் சற்பிரசாதத்தின் முன்னே
முழங் காலி லிருந்ததாயும் சரித்திரத்திற் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. "எப்போதும் உமக்கு முன்பாக
நின்று உமது ஞானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற
உமது ஊழியர் பாக்கியவான்கள்" (3. அரசர். 10-8.)
என்று சபா தேசத்து இராக்கினி சலமோன் இரா
சாவை வாழ்த்திய வாக்கியத்தைக் கொண்டே சந்நியா
சிகளையும் வாழ்த்துவது மிக்க ஞாயமல்லோ?

5-வது நலம்.

ஒவ்வொரு பத்தியுள்ள சந்நியாசியும் தான்
கர்த்தருக்காகப் பரித்தியாகஞ் செய்தவைகளுக்காக
நூறுமடங்கு பிரதிபலனை இவ்வுலகத்திலேயே
அடைவதோடு மறுலோகத்தில் நித்திய மோட்ச
மகிமைக் கிரீடஞ் சூட்டப்படுகிறான். ஏனெனில்,
சுவிசேஷத்தில் "என் நாமத்தினிமித்தம் வீட்டை
யாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது,

தகப்பனையாவது, தாயையாவது, மனைவியையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டவன் எவனோ அவன் நூறத்தனையாய் அடைந்து நித்திய ஜீவனையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான்" (மத்.19-29.) என்று நமது இரட்சகர் வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கிறார். என் நிமித்தம், எனது சுவிசேஷத்துக்காகத் தன் தந்தை, தாய், சகோதரர், சகோதரிகள், பெண்டிர், பிள்ளைகள், காணி, பூமி, வீடு முதலியவற்றை விட்டுவிடுகிறவன் ஒன்றையும் இழந்துபோகான். இவ்வுலகத்திலேயே நூறத்தனை அடைந்து மறு உலகத்தில் நித்திய ஜீவியத்தைப பெற்றுக்கொள்வான் என்கிறார். எப்படியெனில் பூலோகத்திலே அவன் பல சோலியுள்ள உலகின் தொந்தரைக்குத் தப்பி விலகி எந்தக் கலக்கமு மற்றவனாய்ச் ஜீவிக்கிறான். தன் ஜீவிய காலத்தில் செய்யுங் கிரிகைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒழுங்கு முறைமைக்கு உட்பட்டு, அந்தந்தச் சமயத்தில் சரியாய்ச் செய்து முடிக்கவும், எல்லாக் காரியங்களையுஞ் செய்து முடிக்க நேரமில்லையே என்று படபடப்பு உண்டாவதற்கு இடமில்லாதிருப்பதும் மனுஷனுக்கு எவ்வளவோ மேலான பாக்கியம்! பொதுக் கூட்டமாய் சபையில் ஜீவிப்பவர்கள் இந்தப் பாக்கியத்தைப் பூரணமாய் அடைந்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜெபமும், ஒவ்வோர் அலுவலும் அததின் நேரத்திலே செய்யப்படுவதால் எவ்வகைக் குழப்ப

மும் பட படப்பும் உண்டாகாது. இந்தக் காரணத்தினாலேயே இவர்களைப் பொதுவாய் "ஒழுங்கு" என்று பயன்படும், "(Order ஆர்டர்)" என்னும் சொல்லால் அழைக்கிறார்கள்; இன்ன ஆர்டரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பார்கள். ஏனெனில் இவர்களிடத்தில் ஒழுங்கு என்பது இன்னதென்று அங்கே உள்ளபடி காணலாம். ஒழுங்கு அங்கே அரசாளுகின்றது. இவ்வித பொது ஜீவியத்தால் உண்டாகிற நன்மை எவ்வளவென்று அதில் உள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றாய்த் தெரியும். அதை எல்லோரும் அறிகின்றார்கள். ஆதியில் உண்டாயிருந்த மாசற்ற ஜீவியத்துக்கு இது ஒப்பாயிருக்கிறது. அந்தச் சமாதானம் நிறைந்த காலத்தில் "உன்னுடையது, என்னுடையது" என்ற விரோதார்த்த மொழிகளைக் கேட்கக் கிடைக்கமாட்டாததுபோல இங்கேயும் எல்லாம் பொதுவு. கடவுளுக்காக நீ உலகத்தில் ஓர் வீட்டை விட்டுவிட்டு வந்தாயாக்கும். சந்நியாசத்திலே அச்சபையைச் சேர்ந்த எத்தனை வீடுகள் உண்டோ, அத்தனை வீடுகள் உனக்கு உண்டு. உன் பெற்றோர் சுற்றத்தார் சகோதரர் சகோதரிகளை விட்டு வந்தாயே! நீ பிரவேசித்த சபையில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும், உன் பெற்றோர் சுற்றத்தாரைப் போலவே பிரமாணிக்கமாய் உன்னைச் சிநேகித்து, உனக்கு ஆகவேண்டிய உதவி ஒத்தாசை செய்வார்கள். அவர்கள் அன்னிய பாஷைக்

காரரும் புறதேசத்தாருமா யிருப்பதைக் கவனியாதே.' அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே சகோதர ஒருமைப் பந்தனத்தாற் கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். உன் விருத்தாப்பியத்திலும், வியாதி துன்பத்திலும் உனக்கான ஆறுதல் உதவி ஒத்தாசை சகலமும் அங்கே செய்வார்கள். உலகத்திலே முதலாய் நமக்கு அப்படிப்பட்ட சகாயங்களெல்லாம் தவறாது இருக்குமென்பது நிச்சயம் இல்லை. எத்தனையோ பேர் தங்கள் பருவ காலத்தில் இப்புவியின் இன்ப சுக போகங்களைப் பூரணமாய் அனுபவித்த போதிலும், தங்கள் முதிர்ந்த வயதில் கால நிலை மாறி, வறுமைப்பட்டு, பல கஸ்தி இடுக்கண்களுக்கு ஆளாய்ப் பிறருடைய கையினின்று அற்ப உதவியை எதிர் பார்த்திருப்பதை நம் கண்ணாரக் காண்கிறோ மல்லவா?

6-வது நலம்.

மடத்தில் ஒவ்வொரு புண்ணியக் கிரியையையும் இடைவிடாமல் அநுசரித்துவருவ துண்டு. ஆதலால் சாங்கோபாங்கத்தில் மேன்மேலும் உயர்ந்துகொண்டு வருவாய். மற்றவர்களுடைய நன்மாதிரிகைகளை எப்போதுங் காண்பாய். கண்டுபாவித்தல், மனுஷருக்கு இயல்பு; ஆகையால், அவர்கள் செய்யும் புண்ணிய கிருத்தியங்களில் நீயும் பழகாதிருப்பது அரிது. சந்நியாச சபையாகிய நந்தவனத்தில் வெயிலுக்கும் மழைக்கும் குறைவில்லை. ஆதலால் அதிலே புஷ்

பங்கள் ஏராளமாய்ப் பூக்கும். நீ ஒரு தேனீயைப் போல ஒரு பூவின் மதுவை உட்கொண்டு, மறுமொன்றிற்குப் போய் இப்படியாய் முன் ஒருவரிடத்திலும் பின் ஒருவரிடத்திலும் நின்று புண்ணியமென்னும் தேனைச் சேர்க்கலாம். அர்ச். அந்தோனியார் அர்ச். அனசெல்முஸ் இப்படியே செய்து வந்தார்கள். ஜிஇயூல்ஸ் என்னும் உத்தம சந்நியாசியானவர் சொல்வதாவது: உலகத்தில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகிற பத்து வரங்களைப்பார்க்கிலும் சந்நியாசத்திற் பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஒரேயொரு வரம் அதிக பலனுள்ளது. ஏனெனில் உலகத்தில் பற்பல சோதனைகளும், பாவச்சமயங்களும், கர்த்தருக்குத் துரோகஞ்செய்யும் அபாயங்களும் சேர்ந்திருப்பதால், அந்தப் பத்து வரங்களையும் பிரயோசனப் படுத்தாமல் இலகுவாய் இழந்து போகக்கூடும். சந்நியாசத்திலேயோ புண்ணிய நெறியில் நம்மை நடத்தவும், தாங்கவும் அநேகர் இருப்பதால் அந்த ஒற்றை வரம் நமக்கு மட்டுக்கு மிஞ்சிய பலனை விளைவிக்கக் கூடியது. வனவாசிகளாய்த் தனித்து சீவிக்கிறதைப் பார்க்கிலும் சந்நியாசச் சபைச் சீவியம் அதிக நலமென்று அர்ச். பசிலியூஸ் வசனித்து, இதை எண்பிக்கச் சொல்லுகிற முகாந்தரங்களாவன: வனவாசிகள் சிரேஷ்டருக்குக் கீழ்ப்படிதல், தாழ்ச்சி, பொறுமை, பிறரைக் கண்டுபாவித்தல் முதலிய பல புண்ணியங்களை

அநுசரிக்கக் கூடாதவர்களாய்த் தங்கள் சோதனை சந்தேகங்களில் நல்லுதவியாகிய ஆத்தும குரு இல்லாதவர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்றார்.

7-வது நலம்.

சந்நியாச சபைகளில் வார்த்தைப்பாட்டினால் ஒவ்வொருவரும் மனசாரத் தங்களைத் தானே தரித்திராக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் அல்லவா? இதை நமது இரட்சகர் அர்ச்சித்தருளினார். அந்தத் தாரித்திரமானது அவருடைய சீஷர்களை அர்ச்சித்தருளுகின்றது. தாரித்திரத்தைக் கைக்கொள்ளும் பொருட்டு அவர் வான இராச்சியத்தை விட்டு இறங்கி, மாட்டுக் கொட்டிலில் பிறந்து, மிக்க ஏழையாயும், தாழ்த்தப் பட்டவராயும் சீவித்துக், கடைசியாய் ஓர் சிலுவையில் உயிர்விட்டார். "மனத் தாரித்திர முள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; ஏனெனில், மோட்ச இராச்சியம் அவர்களுடையது" (மத். 5-3.) என்று தாரித்திரரை அவர் ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். இப்பிரபஞ்ச சுகம், நன்மைகளை விட்டு அவரைப் பின்தொடரும் படியாய் சுவிசேஷத்தில் பல முறை புத்தி சொல்லியிருக்கிறார். சந்நியாசிகள் ஏழைகளிலும் ஏழை, அவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லாததுந் தவிர சிரேஷ்டர் உத்தாரமின்றி எதையும் அவர்கள் உடைத்தாயிருக்கவுங் கூடாது. ஒரு குண்டூசியை முதலாய்த் தங்கள் பிரியப்படி செலவழிக்கக் கூடிய

6533

வர்களல்ல. ஆ! பரம ஞானம் எவ்வளவு மகத்துவமும், மனோகரமுமானதுமாயிருக்கின்றது. சலோமோன் இராசாவும் இதற்கு நிகரல்ல. அவர் இவ்வளவு மாட்சிமை வரையில் உயரவில்லை. ஏனெனில், "கர்த்தாவே தாரித்திரத்தையும், வியாதியையும் எனக்குக் கட்டளையிட்டருளாதேயும். என் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு அவசியமானதை எனக்குத் தந்தருளும்" என்று சர்வேசுரனை வேண்டிக்கொண்டார்.

ஆனால் மேற்சொன்ன வரமேயோ அர்ச். பெர்நார்து, "இதோ நாங்கள் சகலத்தையும் விட்டு வந்தோமே" என்கிற வாக்கியத்தின் பேரில் பண்ணிய பிரசங்கத்தில் சொல்லியபடி புதிய உடன்படிக்கையைச் சேர்ந்ததாம். பூர்வீக பிதாப் பிதாக்களின் பூலோக ஐஸ்வரியமெல்லாம் நமது திவ்விய இரட்சகரின் பின்னடியார்களுடைய ஞான ஐஸ்வரியத்திற்குக் குறிப்பாக மாத்திரம் இருந்தது. அவர் மரணித்த உடனே திரளான சனங்கள் இவ்வுலக ஐஸ்வரியங்கள் அனைத்தையும், இராச சிங்காசனஞ் செங்கோலை முதலாய்த் துறந்து அவரை மாத்திரஞ் சிநேகிக்க ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். நான் கண்டு நேசித்து விசுவசித்து என் ஆத்துமத்தில் மிகவாய் ஆசித்து விரும்புகிறவராகிய சேசுகிறீஸ்துவின் அன்புக்காக நான் உலகத்தையும், அதின் சகல ஆரவாரங்களையும் வெறுத்துவிட்டேனெனச் சந்தோஷிப்பார்கள். தமக்காக தாரித்

திரானை தமது ஊழியரைக் கடவுள் எத்தன்மையான காருண்ணிய பட்சமாய் பராமரிக்கிறாரென்று சற்றே கவனிப்போம். அவர்களுக்குச் செல்லுஞ் செலவுக்குச் சிலுவையில் அறையுண்ட சேசுவே கியமாயிருக்கிறார். எப்படியெனில், அவர் தமது விலைமதியாத திரு இரத்தத்தைக் கொண்டு மனுஷரின் இருதயங்களை மிருதுவாக்கி அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய செலவு செய்தது மிகுதியாயிருப்பதில் தமது ஊழியருக்குங் கொஞ்சங் கொடுக்கும்படி செய்கிறார். "கர்த்தர் என்னைக் காப்பாற்றுகிறார். எனக்கு ஒரு குறையுமில்லை. புல்லுள்ள இடத்தில் என்னை நிறுத்தினார்." (சங். 23-1, 2.) "உன் கவலையைக் கர்த்தருக்கு ஒப்பித்துவிடு: அவர் உன்னை ஆதரிப்பார்." (சங். 54-23.) "சந்நியாசிகள் ஒன்றுமில்லாதவர்களெல்லாம் உடையவர்கள்" என்ற அர்ச். சின்னப்பருடைய வாக்கியத்தின் சத்தியத்தை நாள்தோறும் அநுபவசித்தியால் அறிந்து வருகிறோம். (2-கொரி. 6-10.)

ஆண்டவர் தமது அடியார்களின் அவசரங்களில் உதவுகிறதற்கு அநேகம் அற்புதங்களைச் செய்து வருகிறார். ஒன்றைமாத்திரம் இங்கே சொல்லுகிறேன். அது சேசுசபைக் குருவாகிய பேதுரு பன்தோவென்பவருக்குச் சம்பவித்தது. இவர் தமது சபையின் ஆயத்தச் சந்நியாசிகளில் சிலருடன் தங்கள் பசியைத்

தணிக்கத் தக்கதாக பிச்சை எடுத்துவருகையில், சடுதியாய் ஓர் சிறு குழந்தையும், மகத்துவமுடைத்தான ஒரு அம்மாளும், விருத்தாப்பியர் ஒருவனும் ஆக மூன்று பேர் அவர்கள் முன்னே தோன்றி, அவர்கள் பசியைத் தணித்தார்கள். அப்போது பன்தோ என்னுங் குருவானவர் தங்கள் பசியைத் தீர்த்தவர்களின் நாமங்கள் என்னவென்று கேட்க, அவர்கள். "சேசு சபையை ஸ்தாபித்தவர்கள் நாங்களே" என்று சொல்லி மறைந்து போனார்கள். அவர்கள் பூலோக திரித்துவமாகிய திருக்குடும்பத்தின் மூவர் என்று தெரியலானது. சந்நியாசிகளுடைய அவசரங்களில் கர்த்தர் அவர்களுக்குச் செய்திருக்கிற அநேகாநேக அற்புதங்களில் இது ஒன்றும். இதனைப் பட்டில் நாம் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், "நான் ஏழையும், பிச்சைக்காரனுமானேன். கர்த்தரோ என்மேல் கண்ணாயிருக்கிறார்" என்று வேதாகமத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. (சங். 39-18.) ஆனதினாலே தெய்வ பராமரிப்பானது ஓய்வில்லாத அற்புதமென்று ஒருவர் சொன்னதைக் கேட்ட அர்ச். இஞ்ஞாசியார்: கர்த்தர் தமது ஊழியரைப் பராமரிப்பதல்ல அற்புதம்: அவர் அவர்களைப் பராமரியாமலிருந்தால் அதுவே அற்புதமாமென்றார்.

8-வது நலம்.

சேசுநாதருடைய திரு வாக்குப்படிக்குக் கற்பானது நித்திய வார்த்தைப்பாட்டினால் உறுதிப்பட்டிருக்கும்போது, அது மனுஷரைச் சம்மனசுகளுக்கு ஒப்பாக்குகின்றது. “அவர்கள் தேவதூதர்களைப் போலிருப்பார்கள்”. (மத். 22-30.) ஆ! சந்நியாசிகளின் பரிசுத்த அந்தஸ்தே! நீ ஆத்துமங்களைச் சம்மனசுக்களின் மாசற்றதனத்துக்கு உயர்த்திவிடுகிறாய். தன் கற்பைப் பழுது படாமல் காப்பாற்றுவதாய் முதல் முதல் வார்த்தைப்பாடு கொடுத்தவளாகிய மாசற்ற கன்னிகையைக் கண்டு பாவிக்கிறவர்கள் உன் அண்டையிலேயே ஜீவிக்கிறார்கள்” என்று அர்ச். பெர்நார்து மேற்கண்ட பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். சந்நியாசத்தைச் சேர்ந்த ஆத்துமமானது இந்தப் பரிசுத்த வார்த்தைப்பாடாகிய கணையாழியை அணிந்து சம்மனசுக்களின் இராசாவுக்குப் பத்தினியாகின்றது. இந்த ஆத்துமமும் அர்ச். அஞ்ஞேசம்மாள் சொன்னது போலவே சொல்லலாம். “என் ஆண்டவராகிய சேசுநாதர் எனக்குப் பத்தாவாக வார்த்தைப்பாடு கொடுத்திருக்கிறதும் அன்றியே என் சிரசில் ஓர் கிரீடமுஞ் சூட்டியிருக்கிறார். அதனால் கிறீஸ்துவின் பத்தினியே, நீர் எழுந்தருளி வந்து உமது கிரீடத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்” என்று சம்மனசுக்கள் உன்னை அழைப்பார்கள். உலகத்திலும் இவ்

வுத்தம புண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள் அநேகர் உண்டு. ஆனால் அது காட்டு மிருகங்களின் மத்தியில் மலர்ந்த ஓர் இளம் பூவைப்போலாகி அத்துஷ்ட மிருகங்கள் அதைத் தாறுமாறாய் மிதித் தெறிந்துவிடக் கூடியதாயும், வழிப்போக்கன் எவனும் அதை எளிதில் எட்டிப் பறித்துக்கொண்டுபோகக் கூடியதாயுமிருக்கிறது. பூட்டுத் திறப்புள்ள நந்தவனமாகிய சந்நியாச சபையிலேயோ கற்புக்கு மிக்க காவல் உண்டு. அந்தத் தோட்டத்தைத் மதில்களால் கெட்டியாய் வளைத்து, ஆயிரங் கணக்கான பேர் அதன் பேரில் கண்ணும், கருத்துமாயிருக்கிறார்கள். சகலவித பாவச்சமயங்களையும் அதில் நின்று அகற்றுகிறார்கள். முள் வேலி கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனதால் அங்கே கற்பு, முட்செடியின் மத்தியிலுள்ள லிலி புஷ்பத்துக்குச் சமானமாகும்.

9-வது நலம்.

சந்நியாச சபையில் ஜீவித்திருக்கிற பூரணக் கீழ்ப்படிதலை வேதசாட்சியாய் மரணித்தலுக்கு அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள். ஏனெனில், சந்நியாசிகளுந் தங்கள் மனச் சுயாதீனத்தின் உயிரை இழந்து போகிறார்களாமே. கர்த்தருக்குத் தன்மனச் சுயாதீன சுதந்தரத்தைக் காணிக்கையாக்குகிறவன் கையில், பின்பு வேறொன்றும் இருக்காது. ஆனால் தன் கிரிகைகளையும், புண்ணிய

இயங்களையுங் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து வருகிற வனே, தன் மனச் சுயாதீனத்தைத் தன் வசம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆதலால் எல்லாவற்றிலும் உத்தம பொருளை இன்னமும் இவன் உடையவனா யிருக்கிறான். இது விஷயத்தைக் குறித்து அர்ச். அன்செல்முஸ் சொல்லுவதாவது: சந்நியாச சபையில் உட்படாதவன் கர்த்தருக்குத் தனது நற்கிரியையாகிய கனிகளைமாத்திரம் ஒப்புக்கொடுத்து மனச் சுயாதீனமாகிய மரத்தைத் தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளுகிறான். சந்நியாச சபையில் உட்பட்டவனோ கனிகளைமாத்திரமல்ல, மரத்தையுஞ் சேர்த்துச் சர்வேசுரனுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கிறான். "உங்களுக்குச் செவி கொடுக்கிறவன் எனக்குச் செவி கொடுக்கிறான்" என்று நமது திவ்விய போதகர் திருவுளம் பற்றினபடியே கீழ்ப்படிதலின் பிள்ளைகளானவர்கள் தெய்வ சித்தம் ஏதென்று எப்போதும் உறுதியாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் தங்கள் சுயமனப் பிரீதியின் பிரகாரம் நடக்கிற உலகத்தாரின் ஸ்திதி அப்படிப்பட்டதல்ல. மணிச் சத்தத்தைக் கேட்ட க்ஷணமே சந்நியாசிகள் தத்தம் அலுவல்களில் அமரக் கடமைப் பட்டிருப்பதைப்போல உலகத்தாருங் கடமைப் பட்டவர்களல்லவே.

10-வது நலம்.

மனுஷன் விரும்பத்தக்க பாக்கியங்களுள் சாந்தமும், அமரிக்கையுமான மரணமே மேலானது. இது விஷயத்தில் உலோகத்தாரைப் பார்க்கிலும் சந்நியாசிக்கு மெய்யாகவே அதிக அதிஷ்டம் உண்டென்பதற்கு ஆக்ஷேபனை இல்லவே இல்லை. தான் சாகுந் தருணத்தில் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டிய உலக கவலைகள் இல்லை. மரண சாதனம் எழுத அவசியமில்லை. அவன் அன்னை சுற்றத்தார் அவனைச் சூழ்ந்து அழுது புலம்பி அவன் மனதைக் கலக்க இடமிராது. இக்கடைசி நிமிஷம் அவனுக்கு மகா பேறுள்ளது. தன் சீவியகாலத்தில் சேர்த்துவைத்த புண்ணியங்களின் நிமித்தமும், அப்போது அவனுக்காகக் கர்த்தரின் ஊழியர் அநேகர் இடைவிடாது பொழியும் செபங்களின் பொருட்டும், திருச்சபை அவனுக்கு அளித்திருக்கும் பலன்களின் நிமித்தமும் அக்கணப் பொழுது அவனுக்கு மகா அருமையானதாமே. "கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வையில் மகா அருமையானது" என்று சங்கீதத்திலும் பாடி இருக்கிறது. (சங். 115-15.)

11-வது நலம்.

ஓர் சந்நியாசிக்கு மரணச் சமயத்தில் அளிக்கப்பட்ட பரிபூரண பலனை அவன் அடையச் சர்வ வல்லபம் உடைத்தான சர்வேசுரன் தமது அளவிற

ந்த பரம ஞானத்தினால் சித்தமில்லாமல், அவன் உத்தரிப்பு ஸ்தலத்தில் தனது குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய விடுவாரேயாகில், அங்கிருந்து மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிசீக்கிரத்தில் விடுதலை பெறுவானென்று அர்ச். பெர்நார்து சொல்லியிருக்கிறார். இதற்கு மூன்று பலத்த முகாந்தரங்கள் உண்டு. 1-வது. இவன் உலகத்தி லிருக்கையில் கட்டிக்கொண்ட பாவங்களுக்காக உத்தரிப்பு இராது. ஏனெனில், முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிரகாரம் இவன் சந்நியாசத்தில் சேரும்போது அவைகள் அற்றுப்போகும். 2-வது. இவன் சபைச் சகோதரர்கள் தங்கள் பூசை செப தபங்களினால் இவனுக்கு உதவி செய்வார்கள். 3-வது. சந்நியாச ஜீவியத்தில் அனுசரித்த தபக் கிருத்தியங்களினால் இவன் ஆத்துமா வெகுவாய்ப் பரிசுத்த மாக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஓ பரிசுத்த அந்தஸ்தே! இஷ்டப்பிரசாத ஸ்நானமே! நீ பாவத்தின் மரணமும், ஆத்துமாக்களின் ஈடேற்றமுமா யிருக்கிறாய்!

12-வது நலம்.

சந்நியாச அந்தஸ்தின் அதிசிரேஷ்ட நலம் யாதெனில், பத்தியுள்ள சந்நியாசியானவன் தன் சபை ஒழுங்கிற் பிரமாணிக்கமா யிருப்பதினாலும், தன் சுயமனதை அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்துவதினாலும் அளவற்ற சந்தோஷத்திற்கும், முடிவில்லாத மோட்ச மகிமை

யின் வாக்குத் தத்தத்துக்கும் பங்காளியாகுதலே. நமது இரட்சகர் இந்த அந்தஸ்திற்கு யாரையாவது அழைக்கிறபோதெல்லாம் நித்திய ஜீவியத்தையும், மோட்ச பாக்கியத்தையும், அவர்களுக்கு அளிப்பதாய் வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கிறார். "அவன் நூறத்தனையாய் அடைந்து நித்திய ஜீவியத்தையுஞ் சுதந்தரித்துக்கொள்வான். "(மத். 19-29.)" நீ உனக்கு உடையதை விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு. அப்போது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும். பின்பு சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வா. "(மார்க். 10-11.) சந்நியாச அந்தஸ்தில் பரிசுத்தமாய் ஜீவித்தல் மோட்ச முடிபெற முன்னியமிப்பின் (Predestination) நிச்சயமான அடையாள மென்று அர்ச். லவுரேஞ்சு ஜூஸ்தினியான் என்பவர் சொல்வதைப் பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படலாகாது. "சகோதரத் தன்மையுடைய இச்சபையிற் சேர்ந்திருப்பது சததமான ஜீவியத்திற்கு முன்னியமத்தின் உறுதியான அடையாளமாம்" என்கிறார். மேலே நான் பலமுறை எடுத்துப் பேசிய அர்ச். பெர்நார்துடைய பிரசங்கத்தில் அவர் இதே பிரகாரமே சொல்லி இது விஷயத்தை உறுதிப் படுத்துகிறார். "தேவன் தம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக் கென்று ஆயத்தம் பண்ணியதும், மனுஷன் நினைவுக்கு எட்டாததுமாகிய நித்தியானந்த சந்தோஷத்தில் சேர்ப்

பிக்கிறாய். பூலோக மோட்சத்திலிருந்து பரலோக மோட்சத்துக்குப் போய்ச்சேர்வது எவ்வளவோ மேலான பாக்கியம்" என்கிறார். சகல சந்நியாச சபைகளிலும் பொதுவாய் உள்ள இச் சாதாரண நலங்களைத்தவிர, சில சபைகள் சில விசேஷித்த நலங்களை உடைத்தாயிருப்பதும் உண்டு. அவை யெல்லாவற்றையும் ஒருங்குடன் இங்கு விவரிப்பது என் கருத்தல்ல. ஆ! ஆ! இவ்வந்தஸ்து எவ்வளவோ ஆவல்கொள்ளத்தக்கதாயும், புத்தியுள்ள சகல மனுஷராலும் விரும்பத்தக்கதாயும், சகலராலும் நன்குமதிக்கத் தக்கதாயுமிருக்கிறது!

6-ம் அதிகாரம்.

சந்நியாசி, கன்னியாஸ்திரீயாக விரும்புவோர்க்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்படும் ஆட்சேபனைகளுக்கு மறுமொழி.

ஏதேன் தோட்டத்துக்குள் ஒருவரும் பிரவேசியாதபடிக்குச் சம்மனசானவரின் அக்கினிப் பட்டயம் தடையாயிருந்தது. ஆனால் பலர் சந்நியாசமாகிய ஏதேன் தோட்டத்தின் உள் செல்லாதபடி பொறாமையுள்ள உலகத்தாரின் பொல்லா விஷ நாவினால் தடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் ஆட்டுத் தோல் அணிந்த ஓநாய்கள். சந்நியாச அந்தஸ்திற்குச் சர்வேசுரன்

ஒருவரை அழைப்பதாய் யாராவது ஒரே ஒரு சொல் மாத்திரஞ் சொன்னால், உடனே! நரகவாசிகள் எல்லாம் ஒன்றாய்த் திரண்டு மூர்க்க வெறியோடு போராடுவதாய்க் காணலாம். ஏவாளைச் சோதிக்கப் பசாசனது சர்ப்ப நாவை உபயோகித்தது போல, இக்காலத்திலும் இளநெஞ்சுள்ள ஆத்துமாக்கள் தெய்வவாக்குக்குச் செவி கொடாதபடி தடுப்பதற்காக அந்தச் சர்ப்பமானது துர்ப்புத்தி சொல்பவர்களின் விஷநாவை உபயோகிக்கிறது. தனது பொல்லாச் சிநேகிதர்களை ஏவி, அவர்கள் செய்யவேண்டிய ஆட்சேபனைகளை யெல்லாம் அவர்கள் நாவுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து, சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களை எவ்விதத்திலாவது தடுத்து, அவர்கள் மனதைக் கலக்கத் தன்னாலானமட்டும் பிரயாசைப் படுகின்றது. "ஆனால் இரக்கைகள் உள்ள ஜெந்துக்களுக்கு முன்பாக வலையை விரித்து வைத்தது வீணே" என்று வேதாகமத்தில் காண்கிறோம். (நீதிமொழி. 1-7.)

அப்படியே சிறியோருக்கு அறிவையும், பிள்ளைகளுக்குச் சொல் சாதுரியத்தையும் புகட்டுகிறவராகிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் உலகத்தாரின் தந்திரப் பொருமையை நீக்கித் தவிர்க்கிறார். அர்ச். சின்னப்பர் பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி கிறிஸ்து நாதருடைய சிலு

வைக்குச் சத்துருக்க ளானவர்களின் கேடயமாகிய வின் ஆட்சேபனைகள் எவை யென்று சற்றே ஆராய்ந்து, அவை ஒவ்வொன்றையும் மறுத்துச், சந்நியாசத்துக்கு முற்றுஞ் சநுகாகிற பலத்த நியாயங்களை இங்கே சொல்லிக் காண்பிப்பேன். வாசிப்பவர்களுக்கு அதிகப் பிரியமும் இன்பமும் உண்டாகத் தக்கதாக அந்த ஆட்சேபனைகளையும், என் மறுமொழிகளையும், ஸ்தனிஸ்லாஸ், சின்னப்பன் என்னும் இரு சகோதரருக்குள் நடந்த ஓர் சம்பாஷணைபோல் ஒழுங்காய் எழுதித் தருகிறேன்.

கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்ட ஸ்தனிஸ்லாஸ் என்பவர் கொஞ்ச வயதாய் இருந்தபோதிலும் வேதாகமங்களை நன்றாய் ஆராய்ந்திருந்தார். வயதில் முதிர்ந்தவனான சின்னப்பனோ லௌகீக ஞானத்தில் ஊன்றி தன் சகோதரன் தெரிந்துகொள்ளும் அந்தஸ்துக்கு விரோதமாய் வாதாடுகிறான்.

நீ இரு பட்சத்தாருடைய நியாயங்களையும் கேட்டு ஆராய்ந்து, ஜெயமாகும் பக்கத்திற் சேர்ந்து கொள். போலோனியா தேசத்துத் திவ்ய வாலனாகிய ஸ்தனிஸ்லாஸ் கோஸ்கா என்பவர் தனது ஆத்தும ஈடேற்றத்தைப் பற்றி தன் தமையனாகிய சின்னப்பனிடத்தில் வெகு துன்பம் அநுபவித்த பின் கடைசியாய்த் தன் வீட்டை விட்டு ஓடிப் பரலோக இராக்கினியின் உதவியினாலேயே தான் தெரிந்துகொண்ட

சேசு சபையில் பிரவேசித்தார். பின்பு இவருடைய ஊக்கமுள்ள வேண்டுதலினால் தெய்வ வரப்பிரசாதமானது சின்னப்பனுடைய மனதை மாற்றி, அவனும் அர்ச். தனிஸ்லாஸ் காட்டிய மாதிரிகையைக் கண்டு பாவித்து மடத்திற் சேர்ந்தான். "உங்களிற் பெரியவன் சிறியவனைப்போல் இருக்கக் கடவான்" என (லூக்காஸ். 22-26.) வசனித்திருக்கும் வண்ணம் மூத்தவனுக்கு இளையவன் வழிகாட்டியானான்.

சம்பாஷணை.

வசந்த காலத்தில் ஓர் சிறந்த நாளில், சின்னப்பன் தன் சகோதரனுக்குள்ள கருத்தையும் தீர்மானத்தையும் அறிந்து, மிக்க கஸ்தியுடையவனாய், ஊருக்குச் சற்று அப்புறமாயிருந்த குளத்தோரத்தில், உலாவப் போவோம் வா என்று, தம்பியைக் கூப்பிட்டான். ஸ்தனிஸ்லாசும் சம்மதித்து இருவரும் குறித்த இடம் போய்ச் சேர்ந்து, அக்குளத்தோரத்தில் உட்கார்ந்து சற்றே பேசிக்கொண் டிருக்கையிலே இரண்டு சந்நியாசிகள் அவ் வழியே போனார்கள். அவர்கள் நடை மகா அடக்க ஒடுக்க முள்ளதாய் இருந்தமையால், அவர்களைப் பார்ப்போர் பிரமித்து நிற்கக் கூடியதாய் இருந்தது. இத்தெய்வ தொண்டரைக் கண்ட ஸ்தனிஸ்லாஸ், அவர்களுடைய அந்தஸ்தின் பேரில் தனக்குள்ள ஆவலை மறைக்கச் சக்தியற்றவராய் இவர்களுக்குள்ள பாக்கியம்

எப்பேர்ப்பட்டதென்று தனக்குள் பெருமூச்செறிந்தார். சின்னப்பன் இதுவே நல்ல சமையம் வாய்த்ததென்று எண்ணிச் சம்பாஷிக்கத் துடங்கினான்.

சின்னப்பன் :—எனது அன்பார்ந்த ஸ்தனிஸ்லாஸே! உன் மனதில் குடி கொண்டிருக்கும் இக்கலைகள் என்னமாய் முடியும் என்று அறியாயா? சந்நியாச சீவியத்தை எப்போதும் நீ வாழ்த்துகிறாய்! நீயும் அதில் உட்படுவாய் போலவே தோன்றுகிறது! இயல்பாய் உனக்குச் சுதந்தரமாயிருக்கிற மகிமை, கீர்த்தி, ஐஸ்வரியம், சுயாதீனம், இவை எல்லாவற்றையும் துறந்துவிட நினைக்கத் தகுமா? அவ்விதமாய் ஒருவன் தன்னைச் சிறைப்படுத்திக் கொள்வது சுத்தப் பயித்தியமல்லவா? "உலக முழுவதிலும் உள்ள பொன்னைத் திரட்டிக் கொடுத்தாலும் சுயாதீனத்தை விலைக்கு வாங்கக் கூடாதே" என்று புலவன் பாடியிருக்கிறதை நீ வாசித்திருப்பாயே! என,

ஸ்தனிஸ்லாஸ்.—அப்படியல்ல! சந்நியாசத்தில் பிரவேசிப்பதாய் நான் எண்ணும் போதெல்லாம் என்னிருதயம் சந்தோஷத்தினால் துள்ளித் துடிக்கின்றது. உலகத்திற்காக வல்ல, ஆனால் நான் கர்த்தருக்காகச் சிருஷ்டிக்கப் பட்டவன். அப்படியிருக்க, இவ்வுலக மகிமை கீர்த்தியையும், மாய சுக செல்வங்களையும் நான் தேடுவது சரியா? மெய்யான மகிமை மோக்ஷ ராச்சியத்தில் சர்வேசுரனைத் தரிசிப்பதினால் அடைய

லாமேயன்றியில், இவ்வுலகின் சொற்ப நிழலை நம்பி நிற்பதினால் கிட்டாதே. உள்ளபடியே நான் இவ்வுலகில் பிறந்தது இம்மைச் சுகத்திற்காக வல்லவே; ஆனால் மறுமையிலுள்ள பேரானந்தத்திற்காகவே பிறந்திருக்கிறேன் என்றான்.

சின்னப்பன்.—நீ உன் சுயாதீனத்தை இழந்து போகிறாயே! அதைப்பற்றி நீ ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லையே!

ஸ்தனிஸ்லாஸ்.—"உலகத்திலுள்ள பொன்னையெல்லாம் திரட்டிக் கொடுத்தாலும் சுயாதீனத்திற்கு ஈடாகாது" என்பது மெய்தான். ஆனால் உலகத்திலுள்ள பொன் எல்லாம் கிடைத்தாலும் என் சுயாதீனத்தைக் கிரயப்படுத்திவிட நான் ஒருபோதும் நினைத்தவனல்ல. பரலோக இராச்சியத் திரவியங்களைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வதற்காக நான் என் சுயாதீனத்தைப் பரலோக இராசாவுக்குக் காணிக்கையாக்கிவிடத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். சந்நியாசத்தில் சர்வேசுரனைப்பற்றித் தன் மனச் சுயாதீனத்தை மற்றொருவருக்குக் கீழ்ப்படுத்துகிறவன், நீர் நினைக்கிறபடி தனக்குத் தானே விலங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறதில்லை. ஆனால் தனது ஆத்துமத்தைக் கிறீஸ்துவைப் பராக்கிரம முத்திரையினால் அலங்கரிக்கிறான். கடவுளுக்கு ஊழியஞ் செய்வது அரசாள்வதற்கு சமானம்; அதற்காகத் தன் சுயாதீனத்தைக் கிரயப்ப

த்தல் அந்தச் சுயாதீனத்தை மேன்மைப் படுத்துவதாகும். "நாம் நன்றாய் நடக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துகிற கடமை பாக்கியமான கடமையாமே! நாம் தவறி விழுந்து நித்திய கேட்டுக்கு உள்ளாவதற்கு வழியான சுயாதீனம் நிர்ப்பாக்கியமானதாமே" என்று ஆர்ச். அகுஸ்தினார் வசனிக்கிறார்.

உயர்ந்த கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து தலைகீழாய் விழக் கூடியதைச் சுயாதீனமெனப் புகழ்வாரார் உண்டா? உலோகத்தார் அடிமைப்பட்டவர்கள், அவர்கள் அநேக கட்டுகளாற் கட்டுண்டிருக்கிறார்கள். என்னைப்போல நீரும் இதை நன்றாயறிவீர். இப் பிரபஞ்சத்தின் பொருட்டாவது, நாகத்திற்கென்றாவது நான் மனுஷ சன்மம் எடுக்கவில்லை. இதை உணர்ந்த நான் கடவுளின் ஊழியத்துக்கு என்னைக் காணிக்கையாக்கி விடுதல் மகா பாக்கியம். அவருக்குப் பணி புரிவதே மெய்யான சுயாதீனம். அவரை விட்டுப் பிரிதல் மெய்யாகவே நம்மைப் பசாசுக்கு அடிமையாக்குவதாகும்.

குல்மான் லூயிஸ் என்னுங் குருவானவரைப் பற்றி, நிரம்பேர்க் என்பவர் எழுதிய சரித்திரத்திற் காணுகிறபடி, அக் குருவானவர் ஆயத்தச் சந்நியாசியா யிருக்கும்போது மடத்தை விட்டு உலகத்திற்குத் திரும்பிப் போகவேணுமென்று பலமான சோதனை உண்டாக, தான் அடைபட்டிருந்த கூட்டை

விட்டுத் தப்பி ஓடிய ஓர் பட்சியைக் கண்டு தனக்குண்டான சோதனையைச் ஜெயிக்கவேண்டிய தைரியம் அடைந்தார். எப்படியெனில் அந்தப் பட்சியானது தனக்குக் கிடைத்த சுயாதீனத்தின்மேல் மகிழ்ந்து, அங்கும் இங்குஞ் சுற்றிப் பறந்து திரிகையில், மாமிச பட்சணப் பறவை ஒன்று அதன்மேல் பாய்ந்து சற்று நேரத்தில் அதைக் கொன்று பட்சித்தது. லூயிஸ் என்பவருக்கு இது தெய்வ ஏவுதல் ஒலி போல் ஆகி, தான் உலகத்திற்குத் திரும்பிப் போனால் சாத்தான் தன் ஆத்துமத்தைப் பறித்துப் பட்சித்து விடுவானென்றும், தான் மோட்ச பதவியை இழந்து போவதாயும் இதனால் அறிந்துகொண்டார், என்றார் ஸ்தனிஸ்லாஸ்.

2-வது. ஆட்சேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—நல்லது! மோக்ஷத்திற்குச் செல்லும் பாதை ஒன்றுமாத்திரம் அல்லவே! உன்னைச் சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க மனமானாலும், அவர் எங்கும் இருக்கிறார் என்றும், எவ்விடத்திலும் இருந்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யலாம் என்றும் அறியாயோ? மனுஷன் எந்த அந்தஸ்தில் இருந்தபோதிலும், சரியாய் நடந்தால் இரட்சணியம் அடையலாம். சந்நியாசிகள், மடத்திலிருந்து கடவுளைச் சேவிப்பது போலவே நீ உலகத்திலிருந்து அவரைச் சேவிக்கலாம்.

அப்படியிருக்க அவ்வளவு கடினமான அந்தஸ்தை நீ தெரிந்து கொள்வது ஏன்?

ஸ்தனிஸ்.—எந்த அந்தஸ்திலும் இருந்து கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறீரே, மெய்தான். ஆனால் அவரைச் சேவிப்பதற்கு எல்லாவற்றிலும் உத்தம அந்தஸ்து சந்நியாசமேயன்றி வேறல்லவே! ஓர் இராஜாவின் தோட்டத்தில் கூலிக்காரனாய் வேலை செய்வதைவிட அவன் அரண்மனையில் பிரபுவாயிருந்து அவனுக்குப் பணி புரிய நீர் அதிகப் பிரியப்படுவீர் அல்லவா? உமது அபிப்பிராயப்படி துருக்கியரிடத்தில் சிறைப்பட்டிருக்கிறவனும் சுயாதீனமாய் இருக்கிறவனைப் போலவே கர்த்தருக்குப் பணி புரியலாமே. அப்படியிருந்தும் அடிமைப் பட்டவர்கள் அவ் வடிமைத் தனத்தினின்று மீண்டு தங்கள் நாட்டிலிருந்து கர்த்தரைச் சேவிக்க விரும்புவது ஆச்சரியமல்லவா?

சின்.—அதெப்படியிருந்தாலுஞ் சரி! எந்த அந்தஸ்தில் இருந்தும் இரக்ஷணியம் அடையலாம் என்பதை நீ இல்லையென்பாயோ?

ஸ்தனிஸ்.—எந்த அந்தஸ்திலிருந்தும் மனிதன் இரக்ஷணியம் அடையலாம் என்பது மெய்யா? அநேகர் உலகத்திலிருந்து தங்கள் ஆத்துமத்தை ஈடேற்றக் கூடாமற் போகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் உள்ள குணங்களுக்கு அதிக கட்டும் காவலும் தேவை

யாயிருக்கிறது. அல்லது அவர்கள் சந்நியாசத்தில் உட்பட்டிருந்தால், சிலவேளை தங்கள் இரக்ஷண்ணியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியான அநேக பலத்த வரங்களை ஆண்டவர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருப்பார்.

மோரீசு என்னும் இராயன் தனது போர்ச் சேவகரில் சிலர் சந்நியாசத்தில் சேர விருப்பமிருந்தும் அதற்கு அந்த இராயன் உத்தரவு கொடாதிருந்ததினால் அர்ச். கிரேகோரி என்னும் பாப்பானவர் அவருக்கு ஓர் நிருபம் அனுப்பி அவரைக் கடிந்து, "சகலத்தையும் வெறுத்து விட்டாலேயன்றி மற்றப்படி இஷ்டப் பிரசாதத்திற்குப் பாத்திரமாகாதவர்களும் உண்டு" என்று எழுதினார். ஓரே அளவாய்ச் செய்யப்பட்ட சோடினை எல்லாருக்கும் சரிப்படாதது போலவே, எல்லா அந்தஸ்தும் எல்லோருக்கும் சரிப்படாது. எல்லாப் பாதைகளும் மோக்ஷ இராச்சியத்திற்கே செல்லுகிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியானாலும் அவற்றில், நேரும் நிச்சயமுமான குறுக்குப் பாதையை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமா? நீண்டதும் மிக்க அபாயமுள்ளதுமான சுற்றுப் பாதையை தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமா? சந்நியாச அந்தஸ்தே நித்திய ஜீவியத்துக்கு நேரான குறுக்குப் பாதை; உலக அந்தஸ்து அதிக கஷ்டமும் அலைச்சலுமுள்ள

சுற்று வழி. நேர் பாதையைத் தெரிந்து கொள்வதே
என் கருத்து என்றார் ஸ்தனிஸ்லாஸ்.

சின்.—அதற்கு நீ மகா கோழைத்தன முள்ள
வன்; ஆனதினாலே தான் வாஸ்தவமாய் உலகத்திலு
ள்ள மோசத்திலும் அதிகம் உன் கருத்தில் புலப்படு
கின்றது: உலகத்திலேயே ஜீவித்துத் தங்கள் கடமை
களை நுணுக்கமாய் அநுசரித்து சேசாருடையவை
களைச் சேசாருக்கும், கர்த்தருடையவைகளைக் கர்த்த
ருக்குங் கொடுத்து வருகிற அநேகரை நான் அறி
வேன். நீயும் அப்படியே செய்யக்கூடாதா? தெய்வ
பயம் உண்டானால் எல்லாக் கருமங்களையும் சரியா
நிறைவேற்றப் போதுமானதாமே.

ஸ்தனிஸ்.—உலகில் பற்பல தொழில்களைச்
செய்து சிலர் திரவியத்தைக் குவித்து விடுகிறார்கள்.
கழைக் கூத்தாடுஞ் சிலருக்குக் கழுத்து முறியாததி
னாலே, நீரும் கழைக் கூத்தாடியாவதற்குப் பிரியப்படு
கிறீரா? புசலில் அகப்பட்ட சில கப்பல்கள் சேதப்
படாமல் தப்பிக் கரை சேர்ந்ததைக் கண்டு, நீரும் கட
லில் புசலை எதிர்த்து கப்பலோட்ட விரும்புவீரா?
உலகத்தில் இருக்கும் நல்லோருக்கு எண்ணிறந்த
இடைஞ்சல்கள் நேரிடுவதை அறியீரோ! நமது கர்த்
தராகிய சேசுகிறீஸ்து நாதர் லௌகிக கவலைகளையும்,
ஐஸ்வரியங்களையும், மோட்சராச்சிய விதையை நெரு
க்கிப் போடும் முள்ளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசியிருக்கி

றாரே. மற்றோர் இடத்தில் "ஐஸ்வரியவான் பர
லோகத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒட்டக
மானது ஊசித் துவாரத்தில் நுழைவது அதிக எளி
தாயிருக்கும்" என்றும் திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்
கிறார் என்றார்.

சின்.—அந்த விதிப்படி வருத்தம் நேரிடக் கூடி
யது மிக கொஞ்சப் பெயருக்குத் தான்; ஏனெனில்
ஆஸ்திக்காரரின் தொகை அதிகமல்லவே.

ஸ்தனிஸ்.—ஆயினும் ஆஸ்தியை விரும்புகிறவர்
கள் அநேகர். இவர்கள் சாத்தான் கண்ணியிற் சிக்
கித் தங்கள் ஐஸ்வரியத்தினால் வர வர அதிகமாய்
ழ்றுகி, கடைசியாய் அதனோடு நித்திய கேட்டுக்குள்
வீழ்வார்கள். அர்ச். சின்னப்பர் இவர்களைப் பற்றி
"ஐஸ்வரியவான்கள் ஆக விரும்புகிறவர்கள் சோத
னையிலும், பசாசின் கண்ணியிலும், மனுஷரைக் கேட்
டிலும், அழிவிலும் அமிழ்த்துகிற பலவித வீண் இச்
சைகளிலும் விழுகிறார்கள்." (1 திமோத்தேயு. 6-9.)
என்று எழுதிவைத்தார்.

3-வது ஆட்சேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—நீ. சொல்லுவதை [illegible] எல்லாம் ஒத்துக்கொ
ள்வதேயில்லை. [illegible] சொல்லுகிறபடியானால் [illegible]
ரும் உலகத்தை விட்டுவிட வேண்டியதாயிருக்கும்.
அப்போது உலகம் நிலைக்காதே.

ஸ்தனிஸ்.—உலகத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாரும் பிரபுக்களாகவே இருந்தால், உலகம் நெடுங்காலம் நீளிக்காது. அதெப்படியானாலும் நீரும் ஒரு பிரபுவாக இருக்கவல்லோ விரும்புவீர். சந்நியாசிகளானவர்கள், பரலோக இராஜ சபைப் பிரபுக்களும், தெய்வப் பிரசையின் உதிரத்தில் உற்பவித்த இராஜ பிறவிகளுமாயிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொருவனும் இவ்வுன்னத மகிமையை அடைய ஆசிக்கவேண்டும். கிட்டினால் கடவுளுக்கு நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம் செலுத்தத் தகும்.

4-வது. ஆட்சேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—நீ மகிமையுள்ளதென்று அழைக்கிற இந்த அந்தஸ்து மகா அபாயமுள்ளது. இளைஞரும் அநுபவம் அற்றவர்களும் அதின் வெளிப்பார்வையை மாத்திரம் நோக்கி, அதின் உள் நிலைமையையும், ஸ்திதியையும் அறியாமல் வெளித்தோற்றத்தினால் மாத்திரம் ஆவல்கொண்டு, அதிற்பிரவேசித்து அதின் கடமைகளைக் கையேற்றபின், தாங்கள் ஒருபோதும் நினைத்திராத வருத்தம் சங்கட்டங்களைக் கண்டு திகைப்பார்கள். ஆனதினால் ஒருவன் தனக்குப் பூரண வயசாகி அநுபவத்தால் அறிவு விர்த்திக்குமுன்னமே, அந்தக் கண்ணியில் போய் அறியாமல் சிக்கிக்கொள்ளாதபடி, தக்க பிராயம் ஆகும் வரையில் சந்நியாசத்தில் சேரவொண்ணாது.

ஸ்தனிஸ்.—நல்லது நீர் குறிக்கும் வயசு வருமட்டும் நான் ஜீவித்திருப்பேனென்று நீர் உறுதி சொல்வீரா? என் இளமை துவக்கி ஓர் சந்நியாச சபையில் நான் உட்பட்டு இருக்கக் கடவுள் கிருபைகூர்ந்தால் எவ்வளவோ பாக்கியம்! நமது ஆயுசின் யௌவன பருவத்தை உலகத்திற்குக் கொடுப்பதிலும், கர்த்தருக்கே காணிக்கையிடத்தகும். நீர் சொல்லுகிறபடி அநுபவம் அற்றதும், என் அபிப்பிராயபடி மகா மோசத்துக்கு ஏதுவும் ஆன வால வயதை, கர்த்தரின் ஞாயப் பிரமாணங்களில் பழக்குவதற்கு, மடங்களை விட உத்தம ஸ்தலம் வேறெங்கே உண்டு? இதன்றியே பதினைந்து வயதுள்ள வாலர்கள் தாங்கள் செய்வது இன்னதென்று கிரகித்துக்கொள்ளப் போதுமான அறிவு உடையவர்களென்பது உலக ஏற்பாடு. சமுசாரச் சுமை மகா பாரமுள்ளது. அதன் கட்டு ஒருபோதும் அவிழ்க்கக் கூடியதல்ல "ஆம்" என்கிற ஒரு சொல் சொன்னமாத்திரம் இறுகிவிடுகிறது. சந்நியாச அழைப்பைப் பரிட்சிப்பதுபோலாகிலும் சிலகாலம் இதுவிஷயத்தில் பரிசோதனைப் பார்ப்பதுமில்லை. சமுசார வாழ்க்கையில் பெரும் புதையல் உண்டென்று எண்ணினவனுக்குப் பின்பு முழுதும் விரோதமாகவே தோற்றுகிறது. இந்த அந்தஸ்தில் திருப்திகரம் உள்ளவர்கள் எத்தனைபெயர்? இருபட்சத்தாரில் ஒருவர் ஓயாமல் முறைப்படுவதையும், முணுமுணுப்பதையும் நாம் அறிவோமல்லவா? வேறு

மானால் நமது பெற்றோரிடத்திலேயே கேளும். அவர்
கள் யதார்த்தத்தைப் பேசினால் நான் சொல்வது எல்
லாம் வாஸ்தவம் என்று அவர்கள் தங்கள அனுபவத்
தால் உறுதிப்படுத்துவார்கள். ஆகையால் வயிரக் கல்
லைப்போலப் பலமுள்ளதாய் துவக்கத்தில் தோன்றிய
உமது ஆட்சேபனை இப்போது துரும்பைப்போலப்
பலவீனமானதை அறிவீர்.

5-வது. ஆட்சேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—நியாயம், நல்ல யோசனை! நம் பெற்
றோரை வினவச் சொல்லுகிறாயே! கடவுளின் நாலா
ங்கற்பனை, தாய்தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படியக் கற்பிக்
கின்றது. அரசர் ஆகமத்தில் "தகனப்பலியைப்பார்க்
கிலும் கீழ்ப்படிதலே பெரிது" என்று சொல்லியிருக்
கின்றது. நீ அவர்களை விட்டுப் போவது அவர்களு
க்கு ஆறாத்துயரை வருத்துவிப்பதன்றி, எனக்கும்,
நம் குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் நீங்காக் கவலையை
யூட்டும். நமது பிரஜைகளும் நீ அவர்களுக்குக் காட்
டவேண்டிய நன்மாதிரியை இழந்துபோவார்கள்.

ஸ்தனிஸ்.—நான் சந்நியாசியானாலும் என் நன்
மாதிரிகையைக் காண்பிக்கலாம். பெற்றோர், இஷ்
டர், பிரஜைகளின் நிமித்தமாவது உலகத்தார் அனை
வருக்காக என்கிலும் என்னாத்தும இரட்சண்ணிய
த்தை அபாயத்துக்குள் ஆக்குவது நீதியல்ல. "ஒரு
வன் உலகத்தை முழுதும் சம்பாதித்துக்கொண்டா

லும் தன் ஆத்துமத்தை இழந்துபோனால் அவனுக்கு
என்ன பிரயோசனம்!" என் பெற்றோர்மட்டில் எனக்
குள்ள பக்ஷத்தைக் காண்பிக்கத் தக்கதாக, சந்நியாசத்
தில் உட்பட்டு அவர்களுக்கு இகத்திலும் பரத்திலும்
சுகமுண்டாக எப்போதும் நான் வேண்டிக்கொள்வ
தைப் பார்க்கிலும், உத்தமமான வழி வேறெதுவும்
எனக்குத் தோன்றவில்லை. நான் விவாகஞ் செய்து
கொண்டு அவர்களை விட்டுப் பிரிந்துபோவதில் குற்றம்
ஒன்றும் இல்லையே. சந்நியாசத்தில் உட்படுவதுமாத்
திரம் குற்றம் ஆவதெப்படி? இதுவிஷயத்தில் நாம்
கர்த்தருக்கே கீழ்ப்படியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.
"என்னைப்பார்க்கிலும் தன் தந்தையையாவது, தாயை
யாவது அதிகமாய்ச் சிநேகிப்பவன் எவனோ அவன்
எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல" என்று இரட்சகர் திரு
வுளம் பற்றுகிறார். சுவிசேஷத்தில் ஓர் வாலிபன் தன்
தகப்பனை அடக்கஞ் செய்யப் போவதற்கு இரட்
சகர் சம்மதிக்கவில்லையென்று நீர் வாசிக்கவில்லையா?
"மரித்தோர்கள் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கஞ்
செய்யட்டும்" என்றார். (மத். 7-22.)

அர்ச். கன்னிமரியாயி சிறுபிராயத்திலேயே தம்
பெற்றோர் வீட்டைவிட்டுத் தேவாலயத்தில் போய்ச்
சேர்ந்தாள். அர்ச். சுவக்கீனும், அர்ச். அன்னம்மா
ளும் குடியிருந்த வீட்டில் யாதோர் பொல்லாப்பு
உண்டென்று பயந்து அப்படி அவர்களைவிட்டு வில

டுப்போனளோ? இல்லை: கர்த்தரின் அழைப்புக்கே கீழ்ப்படிந்தாள். "என் மகளே கேள்! என் சொல்லுக்குச் செவி கொடு! உன் தகப்பன் வீட்டையும் உன் ஜனங்களையும் மறந்துவிடு" (சங். 44-15.) என்னும் வாக்கியப்படி செய்தாள்.

அவள் நமது ஆண்டவருக்குத் தாயான பின்னும் அவருடைய மகா பரிசுத்த சுதன், பிரசங்கிக்கவும், திருச்சபையை ஸ்தாபிக்கவும் வேண்டியதாய் இருந்தபோது அவர் அவளை விட்டுப் பிரிந்துபோக வில்லையா? மேலும் அவர் வசனித்த வார்த்தைகள் தானே இதை நன்றாய் எண்பிக்கின்றன அல்லவா? "என் தாய் ஆர்! சகோதரர் ஆர்!" (மத். 12-18.) என்றார். அருணப்ப ஹைரோரா என்னும் வாலிபனுக்குச் சம்பவித்த வர்த்தமானத்தில் இதை அதிக தெளிவாய்க் காணலாம். இவன் கர்த்தரால் சந்நியாசத்துக்கு அழைக்கப்பட்டான். ஆனால் அவன் தன் தாய் மட்டில் அதிக பட்சமுடையவனாய் இருந்தமையால் அவளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தான். கடைசியாய்க் கடவுள் தானே இப்பாசக் கட்டுகளை ஓர் நாள் அறுத்து எறிந்தார். எப்படியெனில் அவ்வாலிபன் கர்த்தர் கற்றூணில் கட்டுண்டு அடிபடும் ஓர் படத்தின் முன்பாக முழந்தாளிட்டுச் செபஞ் செய்கையில் கர்த்தர் அவனைக் கூப்பிடும் சத்தத்தைக் கேட்டான். "ஆண்டவரே! அதிக சந்

தோஷத்தோடு வரப் பிரியமாய் இருக்கிறேன். ஆனல் என்னைப் பெற்ற தாயை நான் எப்படி விட்டுப் பிரிவேன்' என்று மறு உத்தாரஞ் சொன்னான். அதற்குக் கர்த்தர், படத்திலிருந்து பிரதி யுத்தாரமாக "நான் என் தாயை எப்படி விட்டுப் பிரிந்தேன்? நீ வா! உனக்குப் பலத்த தயாள அன்னையைக் கட்டளையிடுவேன்" என்றார். இந்த அன்பென்னும் அம்பு, வாலிபன் இருதயத்தை ஊடுருவிற்று. அவன் சகலத்தையுந் துறந்துவிட்டுத் தன் முழுச் சக்தியையும், ஜீவனையும் தனது கர்த்தரும் சிருஷ்டிகரும் ஆகிய சர்வேசுரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். இவனது உத்தம மாதிரிகையையே நானும் கண்டுபாவித்து, சர்வேசுரனுக்காக எனது தேச பெற்றோர், சுற்றத்தார், பந்து ஜனங்கள் சகலரையும் விட்டுப்போக வெண்ணியிருக்கிறேன். இவர்கள் என்னுடைய ஆத்துமத்தைக் கரையேற்றக் கூடியவர்களல்ல. எனக்குப் பதிலாக கர்த்தரின் நீதியாசனத்துக்கு முன்பாக கணக்கு ஒப்பிக்கப் போகிறவர்களுமல்ல. சேசுநாதர் என் தந்தையும், மரியாயி என் தாயும், கடவுள் என் சகலமுமாயிருப்பார்.

6-வது. ஆட்சேபனையும், மறுமொழியும்.

சிஷ்.—ஆனால் சபைச்சீவியம் உனது மிருதுவான தேகத்துக்கு மிக்கக் கடினமாயிருக்கும். சந்நியாசக் கடமைகள் மகா பலத்த சரீரத்தையும் உடைத்து எறிய வலுவுடையனவாயிருக்க, நீ அதைத் தாங்

கக் கூடியது எப்படி? உன்னைப்போல தளர்ந்த சுபாவம் உடையவர்கள் அத்தனை ஒறுத்தல்களைச் சகிப்பது எப்படி?

ஸ்தனிஸ்.—இது மனுஷ ஜன்மத்தின் சத்துருவானவன் செய்யும் பழைய தந்திரமே தவிர வேறல்ல. சபையில் பொதுவாய்ச் சீவிப்பது கடினமான சீவியமல்ல; ஆத்துமத்துக்குக் கேடுகியான உலக ஆசாபாசங்களையெல்லாந் துறந்து சீவிப்பதாம். ஒரு சந்நியாசி தன் கடமைகளை நிறைவேற்ற விரும்பும்போது, கடவுள் அவன் தேகபலவீனத்துக்கு உதவிசெய்வார். "என் நுகம் மதுரமாயும், என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது" என்று இரட்சகர் வசனித்திருக்கிறார். (மத். 11-30.) அதை நுகமென்று அழைக்கக் காரணம் ஏனெனில்: இருவரால் சுமக்கப் படுவதினாலேயே; சந்நியாசியும் கடவுளும் சேர்ந்து இருவருமாகச் சுமக்கிறார்கள். அவர் தாம் அழைத்தவர்களுக்கு அளிக்கும் வரப்பிரசாதங்களால் கடினமும் அப்பிரியமுமான கடமைகளை எளிதும் இனிதுமாய் ஆக்கிவிடுகிறார். ஒரு காரியத்தைச் செய்ய ஆசையைக் கொடுக்கிறவர் அதை நிறைவேற்றப் பலத்தையுங் கூட்டி விடுகிறார். நான் சொல்வதைப்பற்றி நீர் சந்தேகித்தால், இப்போது சந்நியாச அறைக்குள்ளே மனரம்மியத்தோடும், சௌக்கியத்தோடும் சீவிக்கும் எண்ணிறந்த சந்நியாசிகளைக் கேட்டுப்பாரும். அர்ச். அகுஸ்தீன்

மனந்திரும்பிய துவக்கத்தில், அவர் நிலைமை, உறுதியற்று ஒருவாறு தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவருக்குண்டான அசரீரி வாக்கியத்தைக் கேளும். "இன்னின்னார் செய்யக்கூடியதை நான் ஏன் செய்யக்கூடாது" என்று அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது.
"கற்பை அநுசரிப்பதும், ஒழுங்காய் நடப்பதும்,
"பூலோகக் கவலைகள் அற்றிருப்பதும் சரீர சௌக்கி
"யத்திற்கு எவ்வளவு உதவி என்றால், வியாதிகளுக்
"கு முதலாய் இதிலும் மேலான கைகண்டமருந்து
"வேறில்லையென்று மகா பேர்போன வைத்திய சாஸ்
"திரியாகிய இப்பொக்கிராத்துஸ் என்பவர் சொன்
"னார்".

சின்.—நீ எப்படித் தர்க்கித்துப் பேசினபோதிலும், சபைச் சீவியம் எல்லோருக்கும் பொருத்தமானதல்ல என்பது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். சகல பூண்டுகளும், எல்லோருடைய சுவைக்கும் இன்பமாயிருக்குமா?

ஸ்தனிஸ்.—தேவ அழைப்பின் வரப்பிரசாதமானது தெய்வீக பானமாம். அது சீவியத்தின் கசப்பு எல்லாவற்றையுந் தித்திப்பாக்கித், துன்ப வருத்தங்களை இன்பமாய் மாற்றிவிடும். இதை எண்பிக்கும் அநேக அத்தாட்சிகளுள், ரபார்தஸ் என்னும் ஒரு மனிதனைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு சரித்திரத்தை மாத்திரம் இங்கே சொல்லுகிறேன்.

யாசிகள் சாப்பாட்டுக்கு உட்கார்ந்திருந்தபோது அச்சபையை உண்டுபண்ணின ஹொனொராத்துஸ் என்பவர் தமது கையிற் பிடித்திருந்த பளிங்கு பாத்திரத்திலிருந்து ஓர்வித உணவை எடுத்துத் தாமும் தம்முடன் நின்ற அப்போஸ்தலரான அர்ச். இராயப்பருமாக, அந்த சந்நியாசிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதாயும், அதனால் அவர்கள் புசிக்கும் போசனத்துக்கு உருசியும், மதுரமும் உண்டானதாயும் அம்மனிதன் கண்டான். 5-வது பியூஸ் பாப்பானவரது அரண்மனை வாசியும், ஜினோவா நகரத்துப் பிரபுவுமாகிய, அந்திரேயா ஸ்பிநோலா என்பவருக்குச் சம்பவித்ததைக் கொஞ்ச நாளைக்கு முன் நான் வாசித்தேன். அவருடைய குலை மகா பலவீனமுள்ள தானையால் மகா உத்தம உணவைத் தெரிந்து கொடுத்தாலும் அரோசிப்பு உண்டாகாதிராது. சந்நியாச சபையில் உட்பட கர்த்தர் அவரை அழைப்பதாய் உணர்ந்தும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் தேக அசௌக்கியம் பெருந் தடையா யிருந்தது. ஆயினுந் திவ்விய வரப்பிரசாதத்தால் தைரியங்கொண்டு, சேசு சபையிற் சேர்ந்தார். அங்கே தமக்குக் கிடைத்த உணவு கொஞ்சக் காலத்துக்குள்ளாக மகா உத்தமமாய், இன்பமுமாய்த் தோன்றியதென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறார்.

சின்.—ஆயினுந் தங்கள் அந்தஸ்தின் கடமைகளது கடினத்தால் சுகம் அற்றுப் பலவீனப்பட்டிருக்

கும் சில சந்நியாசிகளை நான் அறிவேன். ஆண்டவர் எப்போதும் அப்படிப்புதுமை செய்துகொண்டிருப்பது இல்லையே!

ஸ்தனிஸ்.—சர்வேசுரனுக்காக ஒருவன் தனது சரீரத்தை ஒடுக்குவதும், அல்லது இழந்துபோவதும் அதை இரட்சிப்பதாகும், "என் நிமித்தந் தன்சீவனை இழந்துபோகிறவன் அதை இரட்சித்துக்கொள்வான்" என்று திருவுளம்பற்றி யிருக்கின்றார். (மார்க். 8-35) இவ்வுலக அரசனுக்காகப் போர்ச் சேவகர், தங்கள் உயிரை மனத் தாராளமாய் இழக்கும்போது, நமது ஈடேற்றத்துக்காக, நம்மேல் வைத்த அன்பினால் தம்மைத்தாமே பலியாய் ஒப்புக்கொடுத்தவராகிய பரலோக இராசாவுக்காக, நாம் அதிக தாராளமாய் நம் உயிரை இழப்பது அதிக ஞாயமல்லோ? பரலோகத்தில் நமக்குச் சம்பாவனை கிடைக்குமென்கிற நம்பிக்கையானது நமது துன்ப துரிதங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சாந்தப்படுத்திவிடுகிறது. இவ்வற்ப துன்ப துரிதங்களால் நமக்குக் கிடைக்க இருக்கிற மகிமை அதிகப்படுமென்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இவ்வுலகி பிரபஞ்ச வாழ்வை நாம் நோக்காமல், நித்திய பேரின்ப தரிசனத்திற்கே எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

7-வது. ஆக்ஷேபனையும் மறுமொழியும்.

சின்.—நீ சொல்வது சரிதான். ஆனாலும், உலகத்தாரைப் பார்க்கிலுஞ் சந்நியாசிகள் தங்கள் கட

மைகளை நுணுக்கமாய் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நீ கவனிக்கவேண்டும். மனுஷ சுபாவத்துக்கு இயல்பான பலவீனம், மனதின் நிலையற்ற தன்மை, சரீர பலவீனத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பெரிய குறைகளாமே. இவற்றை நீ நன்றாய்க் கவனிக்கவேண்டும். நாம் யாதோர் காரியத்தை ஆரம்பிக்கும்போது அதிக ஆவலுடையவர்களாயிருந்து, பின்பு வரவர நமது ஆசை குளிர்ந்து வேகமற்றுப்போகவே, அவசியத்தைச் செய்து முடிக்க மனம் அற்றவர்களாய்ப் போவதைப் பலமுறை நாம் கண்டிருக்கிறோமே

ஸ்தனிஸ்.—மனமில்லாவிட்டாற் செய்யவுங் கூடாது. நமது பலவீனத்தையும், நிலையற்ற தன்மையையுஞ் சர்வேசுரன் நன்றாய் அறிவார். நாம் தூசிக்குச் சமானம் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடைய நுகத்தை நாம் சுமக்கக் கற்பிக்கிறார். எனது நுகத்தை உங்கள்மேற் சுமந்துகொள்ளுங்கள் என்கிறார். (மத். 11-29.) அவருடைய உதவியினால் அவர் நுகம் இலேசாயும், சுமை இலகுவாயுமிருக்கும். மனுஷ சுபாவத்துக்குள்ள பலவீனத்தில் தேவ அழைப்பின் வரமானது கைகொடுத்து பலப்படுத்துகிறது. இங்கிலீஷ் தேசத்தில் அலெக்சாந்தர் பிரியாந்தோ வென்னுங் குருவானவருக்கு வேதனை செய்தவர்கள் அவரை வேதனை யந்திரத்தில் மூன்று முறை இருத்

தினபோது, சேசு சபையில் உட்படவேணுமென்னும் அவருக்கிருந்த கருத்தினால் அவருக்கு எவ்வளவு மகத் தைரியம் உண்டானதென்றால், அந்த அகோர வேதனையினால் அவருடைய எலும்புகள் பிசகிப்போனாலும், யாதோர் வருத்தப்படாதவர்போல மிக்க ஆறுதலுடன் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார். சந்நியாசிகளின் கடமைகள் வெகு வருத்தமானவைகள் என்கிறீரே! இது விஷயத்தில நான் கேட்கும் ஓர் கேள்விக்கு உத்தாரஞ் சொல்லும். "நியாயப் பிரமாணத்தில் எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியது எது?" (மத்தேயு. 22-36.) இக்கேள்விக்கு உமக்குப் பதிலாய் நம் இரக்ஷகர் சொல்லும் மறுமொழியைக் கேளும்! "உன தேவனாகிய கர்த்தரை உன் முழு இருதயத்தோடும், முழு ஆத்துமத்தோடும், முழு மனதோடுஞ் சிநேகிப்பாயாக! இதுவே மிகப் பெரிதான கற்பனை" என்கிறார். எல்லா மனிதரும் கடவுளை எவ்விதமாய்ச் சிநேகிக்கக் கடமையென்று எல்லோருக்கும் பொதுவாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் பிரமாணத்தின் கனத்தை ஆராய்ந்து பாரும்! சேசுநாதர் இதைப் பெரிய கற்பனை என்று மாத்திரஞ் சொல்லாமல் எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரிதென்கிறார். இந்தக் கற்பனையை அநுசரிக்க உலகத்தாருஞ் சரி, சந்நியாசிகளுஞ் சரி கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சந்நியாசிகள் இது விஷயத்தில் அதிக அதிர்ஷ்டமுள்ளவர்கள். எப்படியெனில், தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியான

அநேக வழிப்பாடுகள் அவர்களுக்கு உண்டு. ஐஸ்வரியவான் எளிய மனிதனைப் பார்க்கிலும் அதிக இலகுவாய் வரி செலுத்தக் கூடியதுபோலவே, சந்நியாசிகளுக்கு தங்கள் கடமைகள் இலகுவாய்த் தோற்றும்.

8-வது. ஆக்ஷேபனையும் மறுமொழியும்.

சின்.—மனிதன் சர்வேசுரனைச் சிநேகிக்க விரும்புகிறதாய் நீ சொல்லுகிறதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அது எப்படிக் கூடிய காரியம்? காற்றடியான காற்றில் அங்கு மிங்கும் அசைபடுவது போலவே, மனுஷனும் நிலையற்றவனாய் அலைக்கழிக்கப்படுகிறானே! நீ எப்படியுந் திரும்பிப் பார்ப்பது மெய்யாயிருக்க மேழியில் கைவைப்பது ஏன்? அதில் என்ன பிரயோசனம்? எனது அன்பார்ந்த ஸ்தனிஸ்லாஸே! அநேகர் தாங்கள் சந்நியாசத்தில் உட்பட விரும்பியபோது நேரிட்ட பல தடைகளையெல்லாம் பத்தி வைராக்கியத்தோடு தாண்டிச் சந்நியாசத்தில் சேர்ந்தபின்பு, அவர்கள் அனல் குளிர்ந்து பனிக்கட்டிபோல் உறைந்து சந்நியாச மடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுத் தாங்கள் அதில் சேராதிருந்ததிலும், சேர்ந்ததினாலேயே அதிக அவமானத்துக்கு உள்ளாகி முன்னிலும் அதிகமாய் நித்திய கேட்டுக்குச் சார்புள்ளவர்களாய்த் திரும்பியதை நீ காணவில்லையா? அதுவுமல்லாமல் சபையைச் சேர்ந்தும், அதின் வார்த்தைப்

பாட்டுக்கு உள்ளாகியும் இருந்துகொண்டே தங்கள் அந்தஸ்தைப்பற்றிக் குறைவாய் எண்ணி, இழிவாயும், அப்பிரியமாயும் பேசுகிறவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்.

ஸ்தனிஸ்.—உலகத்தில் வசிக்கிறவர்கள் அநேகர் உலகத்தைப்பற்றிக் குறைவாய்ப் பேசுகிறார்கள்; கூடுமானால் அதைவிட்டு நீங்கவும் அவர்களுக்கு விருப்பமுண்டு. ஆனால் அவிழ்க்கக் கூடாதபடி மகா பலமாய் அதனோடு கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் குறை பேசுவதினால் நீர் உலகத்தைத் துறந்துவிடாமல் இருப்பானேன்! நீரோ சுயாதீனமுள்ளவர். அதை எளிதில் இகழ்ந்து தள்ளிவிடக் கூடியவர். நிலைமைக்குறை சகலருக்கும் உள்ள கேடுதான். எவ்வித நல்ல கருத்தையும் அது கெடுத்துவிடக் கூடியதுதான். நாம் ஒரு நற்கிரியையையும் ஆரம்பிக்கக் கூடாது! ஏனெனில், ஆரம்பித்தபின் சிலவேளை விட்டுவிடவும், அதனால் அதிக கெடுதியை வருவிக்கவும் நேரிடலாம். ஒரு அஞ்ஞானியைக் கிறிஸ்துவேதத்தில் திருப்ப யாதொரு புத்திமதி சொல்லமுதலாய்க் கூடாது. ஏனென்று கேட்பீரா? சிலவேளை அவன் மனந் திரும்பியபின்பு பாவ வழியில் நடந்து, ஞானஸ்நான வரப்பிரசாதத்தை இழந்து, பல சாவான பாவங்களைக்கட்டிக்கொண்டு, நித்திய நரகாக்கினைக்கு ஆளாகவுஞ் சம்பவிக்கலாமே! ஆ! ஆ!! அப்படி

யல்ல, நன்னெறியில் நிலைப்பதற்குக் கடவுள்மட்டில நம்பிக்கையாயிருப்பது மிக்க அவசியம். அது நம்மை மலையைப்போல அசையாதிருக்கப் பண்ணும். "கர்த்தரை நம்புகிறவர்கள், சீயோன் பர்வதத்தைப் போல என்றென்றைக்கும் அசையாதிருப்பார்கள்." (சங். 124-1.) நமது பிரியப்படி விடாமல் தற்செயலாய் நேருங் காரியங்களில் முதலாய் இலாபம் பெறுவதற்கு நாம் நம்பிக்கை வைக்கிறோமே! எத்தனையோ பேருக்கு விளைவு பலனில்லாமற் போவதோடு தாங்கள் விதைத்த விதையும் நஷ்டமாகின்றது! எத்தனையோ போர்ச் சேவகர் யுத்தத்தில் மடிந்து போகிறார்கள்! இதெல்லாங் கண்டும் ஏராளமான பேர் இவ்வித அந்தஸ்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களோ? தங்கள் அந்தஸ்தின் மட்டில் அப்பிரியாயிருக்குஞ் சில சன்னியாசிகளைக் கவனிக்கிறீர் அதில் பாக்கியராயும், இம்மையிலுள்ளவர்களையும் நற்கிரியையைத் துவக்கிய கடவுளே அதை நன்றாய் முடிக்கவுஞ் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயுமிருக்கிற சன்னியாசிகளின் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பாராதது ஏன்?

7-ம் அதிகாரம்.

முன் சம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி:

சின்னப்பன் என்பவன் தன் தம்பி காண்பித்த மன தைரியத்தையும், அவன் மறுமொழிகளால் விளங்கிய ஞானத்தையுங் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டதன்றியே, ஸ்தனிஸ்லாஸ் சொல்வதெல்லாம் சரிதான் என்று ஒத்துக்கொண்டாலும், இன்னம் கூடுமானால் எப்படியுந் தன் தம்பியுடைய தீர்மான[illegible] கலைத்[illegible] தீர்மானி[illegible] மறு[illegible] இ[illegible]ம் ஓர் கவே டலாக அழைத்துப்போனான். [illegible] சின்னப்ப[illegible] சந்நி[illegible] மடமேல் [illegible] சேர்ந்தபோது [illegible] ஆக்ஷேபித்துச் [illegible] யாக [illegible] சொல்லலானது:

"சின்.—ஸ்த[illegible]லாஸே, சந்நியா[illegible] பற்றிக்கொள்வதற்கு [illegible] ஞாயங்களை [illegible] நான் நன்றாய் ஆராய்ந்தேன். இன்னமும் [illegible] ஆக்ஷேபனைகள் எனக்குத் [illegible] அவைகளை ஒத்துக்கொண்டு மறுக்கக் கூடாதவைகளென்று [illegible] வாய்.

1-வது ஆக்ஷேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—ஒழுங்குள் [illegible] அநேகரிக்கட்டும் [illegible] பலின் சந்நியாச மடங்களிலுள்ள [illegible]

கிறவர்கள் உண்டு என்பதாய் நல்ல அறிவுள்ள மனுஷர் அநேகர் என்னிடத்திற் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல பத்தியுள்ள சந்நியாசிகளில் முதலாய்ச் சிலர் அப்படிச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். நோயுள்ள ஒரு ஆடு, மந்தையை முழுதுங் கெடுக்கப் போதுமானதல்லவா? நீ அப்பேர்க் கொத்தவர்களோடு சேர்ந்து உன் மாசற்ற தனத்தை இழந்துபோவதற்கு இடங் கொடுப்பது ஏன்?

ஸ்தனிஸ்.—உம்முடைய நியாயம் சரியானால் நீரும் உலகத்தை வெறுத்துவிட வேண்டியவராயீர். ஏதோ ஓர் நோயுள்ள ஆடு மந்தையிலிருப்பதால் ஒருவரும் குருவாகக் கூடாதென்றால், மகா பொல்லாங்கும், பெருந் துர்மாதிரிகையும், கொடிய விஷமும் நிறைந்ததாகிய இவ்வுலகில் தங்கத் தகுமா? அதைவிட்டு ஓட வேண்டாமா?

சின்.—உலகத்திலிருந்தாலும் மற்ற உலகத்தாரைப்போல நான் ஜீவிப்பதில்லை!

ஸ்தனிஸ்.—நானும் மடத்தில் துர்மாதிரிகை காட்டுவதாய் நீர் குறிக்கும் சந்நியாசிகளைப்போல ஜீவிக்கமாட்டேன். சந்நியாசத்திலும் ஒருவன் சிலவேளை கெட்டுப்போகக் கூடுமென்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் உலகத்திலேயோ இந்த அபாயம் அதிக பெரிதாயிருக்கிறது. இது மகா கொந்தளிப்

1035

பான கடலிற் பிரயாணஞ் செய்வதற்குச் சமானம். அர்ச். பெர்நார்து சொல்லுமாப்போல "ஓர் சந்நியாசி அதிக பரிசுத்தமாய்ச் ஜீவிப்பான், சொற்பமாய்த் தவறிப் போவான், அதிக துரிதமாய்த் திருந்திக் கொள்வான்."

2-வது ஆக்ஷேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—சந்நியாச மடத்தில் செய்யப்படும் பாவமானது சர்வேசுரனுக்குப் பெருந் துரோகமாயிருக்கும். ஆகையினாலே தனது சொந்தப் பலவீனத்தை அறிகிற மனிதன் அந்தப்படி அதிக பெரிய கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளத் துணிவது புத்தி அல்ல.

ஸ்தனிஸ்.—இந்தக் கொள்கைப் படியானால் ஒருவனும் விவாகஞ் செய்துகொள்ளவுங் கூடாது; குருவாகவுங் கூடாது. ஏனெனில், விவாகஞ் செய்தவன் சிலவேளை விபசாரஞ் செய்யவும், குருவானவர் தெய்வ துரோகத்தைக் கட்டிக்கொள்ளவுங் கூடுமே!

சின்.—ஆயினும் உன் ஸ்திதியைக் கவலையுடன் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. சகல மனுஷருக்கும் பொதுவான விதிகளைச் சுமப்பதே கடினமாயிருக்கையில், இந்தச் சுமையோடு சுவிசேஷ ஆலோசனைக் கடமைகளையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள நினைக்கிறாயே!

ஸ்தனிஸ்,—கடவுள் சமஸ்தருக்கும் பொதுவாய் விதித்திருக்கிற பிரமாணங்களை நிறைவேற்றுவதே கடினம் என்கிறீரோ? அப்படியானால் மேன்மேலும் அதிக பாரமான கடமைகளைத் தங்கள்மேற் சுமத்திக் கொள்ளுகிறவர்களைப்பற்றி என்ன? அப்படியே சிலர் குடும்ப கவலையைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்; இராச குலத்தாரில் பலர் பிரசைகளைச் சவரக்ஷணை செய்யத் தலைப்படுகிறார்கள்; சாதாரண மனுஷர் மகிமைப்பட்டங்களைப் பெறவும், நகர் அதிகாரியாகவும், தேசாதிபதியாகவும், தலைமைப் பட்டத்தைப் பெறவும் முயற்சிப்பதை அறியமாட்டீரா? குருக்கள் முதலாய்ச் சிலவேளை மேற்றிராணி பட்டம்பெறப் பிரயாசைப்படுகிறார்கள் அல்லவா? இவைகளால் உண்டாகும் கடமைகள் தெய்வபயமுள்ளவர்களை முதலாய் நடுங்கச் செய்யப் போதுமானவையே! வண்டி இலகுவாய் உருண்டு ஓடுவதற்கு அதின் சக்கரங்கள் எவ்வளவு உதவியாயிருக்கிறதோ அதுபோலும், கப்பலை விரைவாய் நடத்தப் பாய்கள் எவ்விதமாய் உதவுமோ அந்தப்பிரகாரமே சுவிசேஷ போதனைகளும் கடவுளுடைய நியாயப் பிரமாணங்களை எளிதாயுஞ் சந்தோஷமாயும் நிறைவேற்றுவதற்கு உதவியாயிருக்கின்றன.

அர்ச். மத்தேயு ஆயக்காரனாயிருந்தார். நமது இரட்சகர் அவர்மேல் அன்பு நிறைந்தவராய் அந்த நீசத் தொழிலைவிட்டுத் தம்மைப் பின்பற்றவும், சாங்

கோபாங்கத்தை அடையவும் அவனை அழைத்தார். அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார் தாழ்மையினால் தம்மைப் பற்றிச் சொன்னதாவது: "நான் கோணலுந் துரும் பிடித்துமான ஓர் இருப்புத் துண்டுக்குச் சமானம். மடத்துச் சிட்சையாகிய நெருப்புஞ் சுத்தியலும் என்னை நேராக்கிச் சுத்தப்படுத்துமென்று நம்பியிருக்கிறேன்" என்றார். அர்ச். தெரேசம்மாளின் ஆத்தும குருவாகிய ஆல்வாரேஸ் சுவாமியார் ஆயத்தச் சந்நியாசத்தை, சிலுவையில் அறையுண்ட இரட்சகருடைய கைத்தொழில் சாலை என்று அழைப்பார். ஏனெனில், அதில் பிரவேசிப்பவர்கள் எல்லோரும் வடிவில்லாத காடு முரடான கட்டைகளுக்குச் சமானம். அதுகளைச் சித்திரக்காரன் இரட்சகருடைய சாயலாய் வெட்டி எடுக்கவேண்டும்.

இந்த விஷயத்தில் நான் சொல்லியிருப்பது அதிகம். இன்னும் ஒரேயொரு நியாயத்தை மாத்திரஞ் சொல்லி முடிக்கிறேன். உலகவாசிகளே இதை எனக்கு ஞாபகமூட்டுகிறார்கள். அதாவது: அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்குதலும், சுவிசேஷ போதனை பிரசங்கங்களைக் கேட்பதும், சுவிசேஷத்தில் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நல் ஆலோசனைகளாமே! ஆயினும் எப்படிப்பட்ட நிர்ப்பாக்கிய பாவிகளும் இந்தத் தேவப்பிரசாத வழிகளை உதவிக்கொள்ளும்படி நாம் புத்தி சொல்லுகிறோமே. அவைகளால் பிரயோசனப்படா

மல்போனால் அதிக நன்றியறியாமைக் குற்றத்துக்குந் துரோகத்துக்கும் உள்ளாவானேன் என்று பயந்து அவைகளைத் தள்ளுவது நியாயமில்லையே. சந்நியாச அந்தஸ்தின் புத்திமதிகளுக்கு இதையும் ஒப்பிட்டுப்பாரும். அதன்மேல் நியாயப்படி நீர் தீர்மானித்துக்கொள்ளும்.

3-வது. ஆக்ஷேபனையும் மறுமொழியும்.

சின்.—நீ சாங்கோபாங்கத்தை விரும்புவதாய்ச் சொல்லும்போது மோட்ச இராச்சியத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சம்பாதித்துவைக்க ஆசைப்படுகிறாயல்லவா? ஒறுத்தல்களினாலும், பிறர் ஆத்தும ஈடேற்ற முயற்சிகளினாலும் அதைச் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால் இதுவிஷயத்தில் முதலாய் மற்றக் காரியங்களிற்போலவே கீழ்ப்படிதல் உனக்கு விலங்கிட்டு நீ அவைகளைச் செய்யக்கூடாதிருக்கவும், உன்னுடைய புண்ணியக் கிரியைகள் பிறருக்கு எட்டாமலும், அவர்களுக்கு யாதொரு பிரயோசனப்படாமலும் ஆக்கிவிடுமே!

ஸ்தனிஸ்.—ஆயிரஞ் செம்புக் காசுகளைக் கட்டிச் சுமந்து போகிறவனைப் பார்க்கிலும், ஆயிரந் தங்கக் காசு வெள்ளிக் காசுகளை ஓர் சிறு பையிற் கட்டிக்கொண்டு போகிறவனுக்குப் பாரங் குறைவாயும், திரவியம் அதிகமாயும் இருக்குமல்லோ? அப்படியே பரிசுத்த கீழ்ப்படிதலானது பார்வைக்கு இலகு

வாக்கிப் புண்ணியத்தை அதிகரிக்கும். தேவமாதா அர்ச். விறிசித்தம்மாளுக்கு இவ்விதமாய் அறிவித்தாள். 'கீழ்ப்படிதலுக்கு உட்பட்ட ஒருவனும், மனச்சுயாதீன சுதந்தரமுடைய மற்றொருவனுமாகிய இவ்விருவருள், சுயாதீனம் உடையவன் உபவாசஞ் செய்கையில், அக்கிரியையைச் சார்ந்த புண்ணியத்திற்கு மாத்திரம் பேறுள்ளவனாகிறான். மற்றவனோ உபவாசமாயிருக்க விருப்பமிருந்தும் ஒழுங்குக்குக் கீழ்ப்பட்டு உபவாசியாமல் உணவு அருந்தினாலும், இவனுக்கு இரட்டிப்புப் பலன் உண்டு. ஒன்று கீழ்ப்படிதலுக்காக, மற்றொன்று தன் மனதையும், விருப்பத்தையும் பரித்தியாகஞ் செய்ததற்காக என்பதை நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய்' என்று பரம நாயகி இந்த அம்மாளுக்கு அறிவித்தாள்.

பிறருக்கு உதவி செய்யும் விஷயத்திலும் இவ்வாறே அவர்கள் நிமித்தம் நாம் கோருகிற முயற்சிகளைக் கீழ்ப்படிதலானது தடுத்து விட்டபோதிலுந் தெய்வ சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே சாங்கோபாங்கத்தின் மூலைக் கல்லாம். வேதசாஸ்திரிகள் பொதுவாய்ப் போதித்திருக்கிற பிரகாரம் யூதர், துலுக்கர், அஞ்ஞானிகளுக்கு முதலாய் காவல் சம்மனசுக்கள் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்கள் ஆத்தும இரட்சணியம் அடையாமற் போவதினாலே அவர்களின் காவல் சம்மனசுக்களுடைய கீழ்ப்படிதலானது தெரிந்

துகொள்ளப்பட்ட விசுவாசிகளுக்குக் காவலாயிருக்கும் வானதூதரின் பிரமாணிக்க ஊழியத்தைப் பார்க்கிலுங் கடவுள் பார்வையில் குறைவானதாய் எண்ணப்படுமோ? சந்நியாசிகள், ஆத்தும ஈடேற்ற வேலையினின்று தடுக்கப் படுவதேயில்லை, ஆத்துமாக்களுக்காகவே எப்போதும் அவர்கள் உழைக்கிறார்கள். உலகத்தார் ஈடேறுவதற்கு விசேஷ உதவியாக இருக்கிறது சந்நியாசிகளின் முயற்சியே என்பது யாவருக்குந் தெரிந்த காரியம். இவர்கள் இல்லாவிடில் இப்போது இரட்சிப்பு அடைந்திருக்கும் அநேகர் நித்தியமாய்க் கெட்டுப் போயிருக்கக் கூடும்.

4-வது ஆக்ஷேபனையும், மறுமொழியும்

சின்.—நீ தர்ம கிரியைகளின் மட்டில் அதிக பற்றுதல் உள்ளவனாயிருக்கிறபடியால், நீ சந்நியாச சபையிற் சேரவே படாது. ஏனெனில், உன் பாகத்துக்குச் சேரவேண்டிய நம் பெற்றோர் திரவியத்தைக் கொண்டு நீ தான தர்மங் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்க அதை இழந்து போகிறாயே! நாம் சந்நியாசிகள் ஆவதைப்பற்றியல்ல! நமது தர்ம கிரியைகளைப் பற்றியே கடைசி நாளில் கணக்குக் கேட்கப்படுமென்று இரட்சகர் சுவிசேஷத்திற் சொல்லியிருக்கிறாரே! "பசியாய் இருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனங் கொடுக்கவில்லை. தாகமாய் இருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பானங் கொடுக்கவில்லை. வஸ்திரமில்லாதிருந்தேன், நீங்

கள் எனக்கு வஸ்திரங் கொடுக்கவில்லை" என்பார். (மத். 25-42.)

ஸ்தனிஸ்.—சிறிது காலம் நானும் இப்படிப்பட்ட சந்தேகத்தினால் தத்தளித்துக்கொண்டே இருந்தேன். ஆனால் தெய்வ கிருபையால் என் கைக்கு எட்டிய ஓர் புத்தகத்தில் சுவிசேஷ வாக்கியங்களையும், வேத பாரகரின் போதனையையும் ஆதாரமாய்க் கொண்ட பலத்த நியாயங்களைக் கண்டு தெளிந்தேன். கிறீஸ்துவின் நிமித்தந் தங்கள் ஐஸ்வரியத்தை முற்றிலும் ஒரே தடவையாய்க் கொடுத்துவிடுகிறவர்களைப் பார்க்கிலும் அதைத் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் ஏழைகளுக்கு கொடுப்பவர்கள் அதிக புண்ணியஞ் செய்கிறார்களென்று பதிதனாகிய விஜிலாஞ்சியுஸ் போதித்தான். அர்ச். எரோனிமுஸ் இதை மறுத்துச் சாங்கோ பாங்கத்தை அடைய விரும்புகிறவர்கள் எல்லோருக்குஞ் சேசுநாதர் உரைத்திருக்கிற புத்திமதியை எடுத்தெழுதினார். அதாவது: "நீ சாங்கோபாங்கத்தை அடைய விரும்பினால் நீ போய் உனக்குள்ளவை யாவற்றையும் விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு". கனியைக் கொடுப்பதோடு மரத்தையுஞ் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடுவது பெரிய நன்கொடையாகு மல்லவா?

சேசுநாதருக்காகவும், அவருடைய சீஷருக்காகவுந் தங்கள் திரவியத்திற் சிறிது கொடுத்தவர்கள்

நல்ல புண்ணியஞ் செய்தார்கள். ஆயினுஞ் சகலத்தையுந் துறந்து அவரைப் பின்சென்றவர்கள் அதிலும் பெரிய புண்ணியத்தைச் செய்தார்கள் அல்லவா? சர்வேசுரன் உலகத்தை முழுதும் உனக்குக் கொடுப்பதைப்பார்க்க அவர் தம்மைத்தாமே உமக்கு தந்தருள்வதற்கு அது ஈடாகுமா? அப்படியே தான தருமஞ் செய்கிறவன் தனது ஆஸ்தியைச் சர்வேசுரனுக்குக் கொடுக்கிறான். சந்நியாசியாய்ச் சபையிற் சேருகிறவனோ தன் ஆஸ்தியை மாத்திரமல்ல, தன்னையுங்கூட காணிக்கை யாக்குவதினால், சர்வேசுரனுக்கு அதிக மகிமை செலுத்துகிறான் அல்லவா?

2-வது. மடத்துச் சிரேஷ்டர் தனது சபைச் சந்நியாசிகள் அனைவர்பேராலுமே பிச்சை கொடுக்கிறார். இதன்றியே சந்நியாசிகள் ஒறுத்தலால் புசிக்காமல்போன போசனத்தையும் அவர் ஏழைகளுக்கு அளிக்கிறார். இவை விதவை ஸ்திரியானவள் காணிக்கை செய்த சிறு காசுக்கு சமானமாகிக் காணிக்கைப் பெட்டியிலுள்ள மற்ற எல்லா காணிக்கைகளிலும் மேலாய்க் கர்த்தர் பார்வையில் தோற்றும்.

ஆதலால் வணக்கத்துக்குரிய பேது என்பவர் சொல்லுமாப்போல தான தர்மஞ் செய்கிறவர்களை நோக்கி சேசுநாதர்: "என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களே! உங்களுக்காக ஆயத்தம்

பண்ணப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள வாருங்கள்! நான் பசியாயிருந்தேன், எனக்கு போசனம கொடுத்தீர்கள்" என்று கடைசி நாளையில் சொல்லுவாரானால் சகலத்தையுந் துறந்துவிடுபவர்களை நோக்கி, "நீங்கள் இஸ்ராவேலரின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களை ஞாயம் தீர்க்கிறவர்களாகப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின் மேல் வீற்றிருப்பார்" என்று அவ்விரட்சகர் வசனிப்பாராமே. இவர்கள் மற்றவர்களுக்கு மேலாய் உயர்த்தப் படுவார்களாமே.

3-வது. துர்ப்புத்தி சொல்லுகிறவர்கள் உலகத்தில் நேரிடும் பல தீமைகளுக்குக் காரணராய் எண்ணப்படுவது சரியென்றால், ஒருவன் சொல்லும் நற்புத்தியினால் விளையும் நன்மைகளுக்கு அவனே காரணமென்பது, அதிலும் அதிக ஞாயமல்லவா?

4-வது. ஆத்துமாக்களைக் கர்த்தரிடமாய்த் திருப்புவதற்குச் சந்நியாசிகள் செய்யும் ஞான உபகாரங்கள் உலகத்தில் செய்யப் படுகிறவர்களைப் பார்க்கிலும் அதிக பேறு பலனுள்ளவைகளாம்! பாவிகளை மனந்திருப்புதல், அளவிறந்த பிச்சையிடுதலிலும் அதிக உத்தமம் என்று அர்ச். எரோனிமுஸ் வசனிக்கிறார். "நீ ஓர் ஆத்துமத்தை மனந்திருப்பியிருக் "தால் ஏராளமான திரவியங்களைப் பிச்சைக்கா

"...ருக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் "அதிகமாய்ச் செய்திருக்கிறாய்" என்கிறார்.

5-வது ஆக்ஷேபனையும், மறுமொழியும்.

சின்.—துறவற அந்தஸ்தை நீ எவ்வளவு உயர்த்துகிறாயோ அவ்வளவுக்குச் சமுசார அந்தஸ்தைத் தாழ்த்துகிறாய்; ஆயினும் இதற்கு முகாந்தரம் ஒன்றுங் காணேன். சந்நியாச மடங்களில் இருப்பதிலும், உலகத்திலேயே சிலுவைகள் அதிகமுண்டு. சந்நியாசிகளைச் சங்கடப்படுத்த பிரபஞ்ச கவலைகள் ஒன்றும் இராது. இந்நாட்டில் வழங்கும் பழமொழிப் பிரகாரம், சந்நியாசிகளுக்கு என்ன குறை? என்ன கவலை? மணிச்சத்தம் கேட்டவுடனே, மேசைச் சாப்பாட்டுக்குப் போய் உட்காருகிறார்கள்.

பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் மாத்திரம் எவ்வளவோ பிரயாசைப்பட்டு எத்தனை வருத்தப்படுகிறார்கள்! பத்தியுள்ளவர்களாயும், சன்மார்க்கராயும் நடந்து தங்கள் குடும்பத்துக்கு நல்மாதிரிகை காட்டுவதற்கு அவர்கள் செய்யும் முயற்சிகளும், படும் வருத்தங்களும் எவ்வளவு? "நெருப்பின் மத்தியில் வேகாதிருந்தேன். உலகத்தில் இருந்து கறைப்படாமலும், புழுதிபடாமலும் என்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டேன்" என்னும் வாக்கியம் இவர்களுக்கே செல்லும். தங்கள் வேலை, தொழில், கஷ்டி,

பொறுமை முதலியவைகளினால் ஒருவாறு வேதசாட்சிகளுக்குச் சமானமாகவே துன்பப் படுகிறார்கள்.

ஸ்தனிஸ்.—இது மெய்யானால் புதிய ஓர் வகுப்பு வேத சாட்சிகளைத் திருச்சபையில் அங்கீகரிக்க வேண்டியதாய்த் தீரும்! கல்யாணஞ் செய்திருக்கிறவர்களையும், சுயமனதோடு இராணுவத்தில் சேர்பவர்களையும், அந்தத் தொகையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் "விவாகம் பண்ணிக்கொள்கிறவர்கள் சரீரத்தில் உபத்திரவப் படுவார்கள்" என்று சின்னப்பர் அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறார். (1 கொரி. 7-28.) அவர்களில் அநேகர் சரீர சுகபோகங்களை அனுபவிப்பதற்காகவே உபத்திரவப் படுகிறார்கள். அப்படியிருக்க அவர்களுக்கு நீர் அர்ச். பட்டம் கொடுத்து வேதசாட்சியின் கிரீடத்தையும் சூட்டுகிறீர்! சந்நியாசிகளுக்கு அப்படியல்ல. உரோமை வேத சாட்சிகள் டாப்பில் ஜனவரியீ 26உ குறிப்பிட்டிருக்கிற அர்ச். சின்னம்மாள் விதவையாயிருந்து * துறவியானதாயும், வெகுநாள் வேதத்துக்காக வேதனைப்பட்டு வேதசாக்ஷிமுடி பெற்றதாயும் சொல்லியிருக்கிறது. அர்ச். பரிமளியமதலேனம்மாள், சந்நியாச சீவியத்தை மாசில்லாக் குழந்தைகள் அடைந்த வேத சாட்சி மரணத்துக்கு ஒப்பிட்

* (கவனிப்பு.—துறவி கன்னியாஸ்திரி என்பது "ரிலிஜஸ்" முதல் அதிகாரத்தின் கீழ் காணும் கவனிப்பைப் பார்க்க.)

டுப் பேசி, சந்நியாசிகள் வலியத் தங்களைத் தாங்களே பலியிடுவதினால் இது சகல வேதசாக்ஷிப் பட்டங்களிலும் மேலானதென்கிறாள்.

சின்.—தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல் நடக்கையை யூட்டுகிற தந்தை தாய்மார்கள் சம்பாதிக்கும் சம்பாவனையும் கொஞ்சமோ? இதுவும் ஒன்றென நான் எடுத்துப் பேசுவது பிசகல்லவே!

ஸ்தனிஸ்.—பிசகுதான்! பத்தியையும், ஞான அறிவையும் ஊட்டுகிற புண்ணிய முயற்சி, பெற்றோரைப் பார்க்கிலும் சந்நியாசிகளுக்கே அதிகமாய்ச் சேரும். ஏனெனில், இவர்களுடைய பிள்ளைகளைச் சந்நியாசிகள் தங்கள் ஞானப்பிள்ளைகளாகப்பாவித்து தங்கள் ஜெப வேண்டுதலினாலும், நன்மாதிரிகையினாலும் புத்தி போதகங்களினாலுந் திருத்தி, அவர்களையும் அவர்கள் தாய் தந்தையர்களையும் கூட மோக்ஷ பதவியில் சேர்க்கிறார்கள். "கன்னிமையானது பரலோக வாசிகளைப் பிறப்பிக்கிறது" என்று அர்ச். பெர்நார்து கூக்குரலிட்டு உரைக்கிறார்.

சின்.—உலகத்திலுள்ள ஆபத்து, சோதனைகள் மத்தியிலிருந்தும் தங்களைக் கறைப்படுத்தாமல் காப்பாற்றிக்கொள்பவர்களைப்பற்றி நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?

ஸ்தனிஸ்.—உலகில் உள்ள ஆபத்துகளை உணர்ந்தும், அவற்றைச் ஜெயித்துத், தன் வலுமையைக்

காண்பிக்கவேணுமென்று அதில் நிலைப்பவன், அக்கினியின் நடுவே வசிக்க விரும்பும் ஓர் வித ஒருவனைப் போல மோசம் போகிறான். "இன்மையைச் சிநேகிப்பவன் அதிற் கெட்டழிவான்" என்பது வேதவாக்கியம். (எக்கிலேசியாஸ்திக். 3-27). இது விஷயத்தில் ஓர் வனவாசி ஓர் வாலிபனுக்குச் சொன்னதே நல்ல புத்திமதி. அதாவது: "பாவச் சமையத்தை விட்டு விலகு! ஓ ஓ! பாவச் சமையத்தை விட்டு விலகு!!" என்றார். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு அசிசியார் தன்னை எவ்வளவு நம்பாமல் இருந்தாரெனில், இன்னின்ன காரியத்திற்கு இன்னின்னது செய்யவேண்டும் என்பதை நான் நன்றாய் அறிவேன். ஆனால் அந்தப் பிரகாரம் செய்து முடிப்பேனோ என்பதுதான் சந்தேகம் என்று தன்னைப்பற்றிச் சொல்வார். மேற்கொள்ளலாம் என்கிற தைரியத்தோடு, ஆபத்துக்கு உள்ளாவது பெரும் பைத்தியம்.

சின்.—மணிச்சத்தத்தைக் கேட்ட உடனே சந்நியாசிகள் எழுந்து, வெகு உல்லாசமாய்ச் சாப்பாட்டுக்குப் போவதைப்பற்றி நீ ஒன்றும் சொன்னாயில்லையே. இவர்களுக்கு எது குறை! என்ன கவலை!!

ஸ்தனிஸ்.—அவர்களை மகா பாக்கியர் என்பதற்கு அதுவும் ஒரு முகாந்தரந்தான். சமுத்திரத்தில் சங்கடமின்றிப் பாய்விரித்தோடும் கப்பலில் வெகு சௌக்கியமாய் நித்திரை செய்யும் ஜனங்களுக்குச் சக்

னியாசிகள் சமமாவார்கள்: உலகத்தாரோ, சிறு தோணியில் ஏறி வெகு பிரயாச வருத்தத்துடன் தண்டு வலித்துச் செல்லுகிறவர்களைப் போன்றவர்கள். மணிச் சத்தத்தைக் கேட்ட உடனே சந்நியாசிகள், வருத்தமின்றிப் போசனத்திற்குச் செல்லுவதைக் குறித்து நகைக்கிறீரே; அப்படியே நாள்தோறும், இன்னும் அநேக காரியங்களுக்காக அதாவது: நித்திரையை விட்டு எழுந்திருக்கவும், தனிச்செபம், பொதுச்செபம், படிப்பு, வேலை முதலியவைகளுக்காகவும், மணிச் சத்தங் கேட்டு விரைந்து ஓடுவதைப்பற்றி நீர் நகைக்கக் கூடுமே அண்ணே! மேலும் குறித்த நேரத்தில் புசிக்கவேண்டியதா யிருப்பது, ஆறுதலாய் இல்லாமல் அபாதமாகவே இருக்கும். வால வயதில் அவ்வளவு கோம் காத்திருப்பது அநேகருக்கு வருத்தமாய்த் தோற்றும். விருந்தாப்பியருக்குச் சற்றே தாமதிக்க வேணுமென்கிற விருப்பம் இருக்கும். சிரேஷ்டர் உத்தாரப்படி எல்லோருக்கும் ஏக மேசையாய்ப் போஜனம் சமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதை எவ்வளவு சந்தோஷத்தோடு உட்கொள்வார்களோ, அதற்குத் தக்கதாகவே உருசியுள்ளதாய்த் தோன்றும். தேவ அழைப்பின் வரமே அவர்களுக்கு இப்போஜனத்தின்மேல் திருப்திகரமுண்டாக்கக் கூடியது. அதை எவ்வளவு மனச் சந்தோஷத்தோடு உட்கொள்வார்களோ, அவ்வளவுக்குத் தக்கதாகவே உருசியையும் உண்டாக்கும்.

6-வது. ஆட்சேபனையும் [illegible]மொழியும்.

மின்.—உலகத்திலிருந்தே தங்களைத் [illegible] நற்கிரிகைகள், ஜெபப்படிதலுக்கு உட்பட்டப்படி செய்[illegible]றவர்களைப் போலப் பேறுபலன் உள்ளதை, க[illegible] வெண்பது மெய்யானால், ஆண்டவரை அ[illegible]துதலோடும், அன்போடும் சிநேகித்து அங்க[illegible] அவர் சித்த சாங்கோபாங்கத்தின் உச்சியில் [illegible] என்பதில் சந்தேகமில்லை. அர்ச். கசிமீர், [illegible]யான அர்ச். ஹென்ரிக்குஸ், அர்ச். சார்லஸ் பொரோமேயுஸ், அர்ச். பிரான்சிஸ்கு சலேசியார் முதலியவர்கள் சாங்கோபாங்கத்தில் உயர்ந்தவர்கள் அல்லவா? அப்படியிருந்தாலும், அவர்கள் உலகத்திலேயே வசித்தார்கள்.

ஸ்தனிஸ்.—சந்நியாச அந்தஸ்தானது தன்னிலேயே நம்மை உத்தம சாங்கோபாங்கத்தில் உயர்த்தி விடுந் தன்மையுடையது. இதன்றியே கீழ்குறிப்பிடும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் சாங்கோபாங்க நெறியில் நடந்தேறுவதற்குச், சந்நியாசிகளிடத்தில் வெகு உதவி பெற்று வந்தார்கள். அவர்களுக்குள் கடைசியில் சொல்லப்பட்ட இருவரும் சந்நியாச அந்தஸ்தானது ஆத்துமாக்களை மகா உன்னத பரிசுத்த தனத்தில் சேர்ப்பிக்கும் என்கிறதைத் திட்டமாய் அறிந்து சந்நியாச சபைகளை ஆதரித்து, அவைகளால் உண்டாகிற நலன்களைப் புகழ்ந்து பிரபலியப் படுத்தின தினால் பேறு பெற்றவர்களாமே!

7-வது. ...பனையும் மறுமொழியும்.

சின்.— ந... பிரய...சியது போதும். இனிமேல் தாமதிக்காமல், ஓ...ழுகிறவ... பிடித்துவிடுகிறேன். சந்நியாச அந்தஸ்துக்... கேட்ட...க நீ சொல்லியது ஏராளம். ஆயினும் எ...ாசனத்தி...தில் உட்பட மனமில்லை. ஏனெனில் நான் உ... அப்ப...லயே வசித்து அதின் கட்டுகளில் எதனாலுங் ...ப்படாதிருந்தால், சர்வேசுரன் தற்சமையம் என்னிடத்தில் கேட்கிறதைப்பார்க்கிலும் அதிகமான புண்ணியக் கிரியைகளை நிறைவேற்றுவேன். சந்நியாசமடத்தில் நான் கட்டாயத்துக்காகவும், கடமைக்காகவும் செய்கிற புண்ணிய முயற்சிகளைப்பார்க்கிலும், நானே வலியச் செய்கிற புண்ணியக் கிருத்தியங்களினால் பரலோக வீட்டில் அதிகமான பொக்கிஷத்தைக் குவித்துவைப்பேன். தம்பீ! சந்நியாசிகள் தங்களைத் தாங்களே இறுகக் கட்டிக்கொள்ளும் வார்த்தைப்பாடுகளைச் சற்றே கவனித்துப்பார்! நித்திய வார்த்தைப்பாடுகள், அவைகளை அவிழ்த்து விடுவதற்கோ ஒருபோதுங் கூடாது.

ஸ்தனிஸ்.— பட்சம் நிறைந்த தமையனாரே! சற்றுப் பொறும்! உமது ஆட்சேபனைக்கு என் மறுமொழியைக் கேளும். கடமைகளில் இருவிதம் உண்டென்பதை நாம் அறிந்திருக்கவேண்டும். சர்வேசுரனும், திருச்சபையும் நமக்கு விதித்திருக்குங் கற்பனைகளால் நேரும் கடமைகளும், நாமாகவே, நமது சுய பிரியம்

போல் நியமித்துக்கொள்ளும் கடமைகளுமாமே. திவ்விய இரட்சகர் நமக்கு விதித்த கட்டளைக்கு மேல் அதிகம் நாமாய்ச் சந்நியாச வார்த்தைப்பாட்டினாலும் சரி, உலகத்தில் நம் சுய இஷ்டப்படி என்கிலுஞ் சரி தெரிந்துகொள்ளும் கடமைகள், கடவுளுக்கு அதிக சந்தோஷம் வருவிக்கின்றன என்பதிற் சந்தேகமில்லை. கட்டாயத்துக்காக ஒருவன் நமக்குக் கொண்டுவரும் காணிக்கையைப்பார்க்கிலும் வலியக் கொடுக்கிற காணிக்கையின்மேல் அதிகப் பிரியங்கொள்வது நியாயம் அல்லவா?

நாம் நம்மை வார்த்தைப்பாடுகளினாலே கட்டிவரிந்துகொள்வதினால் நமக்குப் பேறுபலன் அதிகப்படுமே யன்னியில் குறைபடுவதேயல்ல. அன்றியுஞ் சந்நியாசக் கீழ்ப்படிதல், நமது கிரியைகளை மகா உன்னத மேன்மைத்தனத்துக்கு உயர்த்துகின்றதாமே. மேலும் வார்த்தைப்பாடு பொருந்தினவை முன்னிட்டுச் செய்கிற ஒவ்வொரு புண்ணியக் கிரியையும், அதிலும் அதிகப் பேறுபலனுள்ளதாய் அதிக மகிமை பலனுக்கு உரியதாகின்றது. சகல வேதபாரகருடைய அபிப்பிராயமும் இதுவே. அநேகர், சந்நியாச அந்தஸ்திலுள்ள கடமைகளுக்குப் பயந்து விலகிப் போனார்கள். இது சரியானால் அவர்கள் அதிகார உத்தியோகங்களுக்கும் நியாயாதிபதி அலுவலுக்கும் பயந்து விலகவேண்டும் அல்லவா?

உம்முடைய அம்பறாத் தூணியில் வேறே அம்பு கிடையாதுபோகத் தோற்றுது. நீர் சந்நியாச அந்தஸ்தின்மேல் எய்த அம்புகள் எல்லாம், சத்தியமென்னும் கேடயத்திற் பட்டு முனை முறிந்து சிதறின. சர்வேசுரனுடைய அன்பென்னும் அம்பு என் இருதயத்தை இனிதாய்த் தைத்திருக்குமாப்போலே, உமது இருதயத்தையும் ஊடுருவச் சர்வேசுரன் சித்த மிரங்குவாராக!

சின்.—ஆம்! மெய்யாகவே, சந்நியாச அந்தஸ்தை ஸ்நேகிக்கும் அக்கினிப்பொறி இப்போது என் இருதயத்தில் விழுந்து எரியுதென்பதை நான் உனக்குச் சொல்லக்கூடாது. இது பெரும் அக்கினிச் சுவாலையாய்ப் பெருகிவிடுமோ! நான் அறியேன். அப்படியானால் உனது நியாயங்களும், உனது சொற்சாதுரியமுமே, அதற்குக் காரணமாயிருக்கும். அப்படியாகாமல் அந்தப்பொறி அவிந்துபோனபோதிலும், அது பாவமென்று எண்ணமாட்டேன். ஏனெனில் சந்நியாசத்தைத் தெரிந்துகொள்வது நல் ஆலோசனையேயொழிய கட்டளையல்லவே!

ஸ்தனிஸ்.—அர்ச். பெலவேந்திரர் தமது சகோதரராகிய அர்ச். இராயப்பரைக் கிறிஸ்துவைப் பின் பற்றும்படித் தூண்டிவிட்டார். பின்பு அர்ச். இராயப்பர் அதி உன்னத அந்தஸ்துக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார். அப்படியே தேவ தயவால் நானும் உம்மைத்

தூண்டிவிடலாமென்று நம்பிக்கையாய் இருக்கிறேன். தெய்வ ஏவுதல்களை நீர் பின்பற்றாமல் சர்வேசுரனுடைய பட்சம் நிறைந்த குரல் சத்தத்திற்கு உமது செவியை அடைத்துக்கொள்வது பாவமில்லை என்பது மெய்யாயிருக்கலாம்! ஆயினும், அதனால் உமக்கு அதிக அவசியமான தருணத்தில் கர்த்தர் உதவியை இழந்துபோகும் ஆபத்துக்கு நீர் உம்மை உள்ளாக்குகிறீர் என்பதை நன்றாய் நம்பும். சர்வேசுரனுடைய குரல்சத்தத்துக்கு நீர் காதுகொடுக்கும்படி யாதோர் கற்பனை உம்மைக் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. அப்படியே நீர் உலகத்திலிருந்தே உமது ஆத்துமத்தை ஈடேற்றுவதற்கு அவசியமான வரங்களையெல்லாம் உமக்குக் கட்டளையிட்டருளக் கடவுளும் கடமைப்பட்டவரல்ல. அநேகர் தங்கள் மனக் கடினத்தால், தங்களைத்தானே தலைகீழாய் கேட்டுக்குள் வீழ்த்திக்கொண்டார்கள். சூரியன் அஸ்தமிக்கு முன்னமே நான் அதோ இருக்கிற கோவிலில்போய் சிறிதுநேரம் செபஞ் செய்யவேண்டும், அண்ணா! போய்வாரும்.

சின்.—நல்லது தம்பி! போய் எனக்காக வேண்டிக்கொள்.

8-ம் அதிகாரம்.

பிள்ளைகள் சந்நியாசத்தில் பிரவேசியாதபடி, தந்தை தாய்கள் தடுப்பது சரியா? பிள்ளைகள் தேவ அழைப்புள்ளவர்களோ, அல்லவோ என்று சோதிப்பது பெற்றோரால் கூடிய காரியமா?

வாலிபர் சந்நியாசத்தில் உட்பட விரும்பித் தங்கள் கருத்தைப் பெற்றோருக்கு அறிவிக்கிற காலத்தில், அநேகமாய் அவர்கள் உடனே தங்களாலான சமர்த்தெல்லாம் பண்ணி தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உண்டான பரிசுத்தக் கருத்தை நீக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். நமது திவ்விய போதகர் இதைப்பற்றிப் பேசுகையில், இவ்வித போராட்டம் நேரிடும் என்பதை முன் அறிவித்திருக்கிறார். "ஒரு மனுஷனுக்கு அவன் வீட்டாரே விரோதியாயிருப்பார்கள்" என்றார். (மத். 10-36.) இப்படிப்பட்ட பெற்றோர்கள்பேரில் மெய்யாகவே நாம் பரிதாபப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஏனெனில், தங்கள் பிள்ளைகளைப் பரலோக ஆநந்தத்திற்கு நடத்தும் பாதையினின்று அவர்களைப் பெயர்த்து விடுவதினால் அவர்கள் ஆத்துமம் நித்திய பதவியிற் சேர்வந்த அபாயத்துக்குள் ஆக்குகிறார்கள். ஆதலினாலே, இவர்கள் தங்கள் மனக்கடினத்துக்காகச் சர்வேசுரனின் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகக் கணக்கு

ஒப்பிக்க இருப்பதை மனதில் எண்ணாமற் போகிறார்கள்.

இவ்விதஞ் செய்யுந் தாய் தந்தையர்கள், இது விஷயத்தில் வேதபாரகர் எல்லோரும் ஒருவாக்காய்ப் போதிப்பதை நன்றாய் உணரக்கடவார்கள். "ஒரு அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் என்னுந் தமது பிரபந்தத்தில் லெசியுஸ் என்பவர் எழுதிவைத்திருக்கும் பிரகாரம், பலவந்தத்தினாலாவது, கபடமாயாவது, பயமுறுத்தியாவது ஒருவன் சந்நியாசத்தில் உட்படாதபடி தடுப்பவன் எவனும், நீதிக்கு விரோதமாய் ஓர் சாவான பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வதன்றி, அவ்வித பலவந்தத்தை நீக்கவும், அவ்வித பயங்கரத்தைப் போக்கவும் அவன் கடமைப்பட்டிருக்கிறான்." ஏனெனில், அதற்கு ஞாயமான தடையில்லாதிருக்கில் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் அதி உன்னத நன்மைக்குப் பெரும் இடையூறு செய்கிறார்களாமே!

மேலும், திரிதெந்து என்னுந் திருச் சங்கத்தின் பயங்கரமான தீர்ப்பு இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. (25-ம் சங்கம், 18-ம் அதிகாரம்.) "கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட ஓர் கன்னிகை அல்லது மற்ற எந்தப் பெண்பிள்ளையாவது சந்நியாச உடையைத் தரித்துக்கொள்வதை அல்லது வார்த்தைப்பாடு கொடுப்பதை எவ்விதத்தினாலாவது தடுப்பவன் எவனோ, அவனும் அவ்வித சாபத்துக்குள்ளாகி

"ளுன்," என்று அத்திருச்சங்கம் கூறுகிறது. இதிலே ஸ்திரிகளைப்பற்றி மாத்திரம் பேசியிருந்தபோதிலும், ஆண்பிள்ளைகள் விஷயத்திலும் இவ்விதமே பாவமாகும். ஆயினும் இவ்வாலிபர் திடமுள்ளவர்களென்றும், பயமுறுத்தலினால் எளிதில் மலைக்கக் கூடியவர்கள் அல்லவென்றும் நம்பலாம். ஆகையால், ஒருவன் சந்நியாசத்தைக் கைக்கொள்ளாதபடி தடுப்பவனெவனோ அவனைத் திருச்சபைக்குப் புறம்பாக்கலாம்.

பிள்ளைகள் பயத்தினால் தங்கள் ஆசையைப் பெற்றோருக்கு அறிவிக்காதிருக்க நேரிடும்போது அப்படி அச்சுறுத்தும் விதமாய்ப் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் நடத்துவது மேற்கண்ட திரிதேந்து சங்கக் கட்டளையில் கண்டிருக்கிற "எந்த விதத்திலாவது" என்னும் கண்டிப்பு மொழிக்கு உட்பட்டது தானென்று வேதசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஒருவன் சந்நியாசத்தில் உட்படவேணுமென்னும் பரிசுத்த கருத்தை நிறைவேற்றாதிருக்கத் தூண்டுகிறவன் எவனோ அவன் குற்றவாளி ஆகிறான். சிலவேளை சாவான பாவத்துக்கும் உள்ளாவான் என்று லிகோரியுஸ் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆனதைப்பற்றி தன் பிள்ளை ஆண்டவருடைய ஆலயமான மடத்தில் பிரவேசியாதபடி தடுக்கிறவன் எவனும் சாவான பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்கிறானென்பதும், நித்தியமாய்க் கெட்டுப்போகும் அபாயத்துக்கு ஆளாயிருக்கிறான் என்பதும் மறு

க்கக்கூடியதல்ல. கல்லைப்போற் கடின மனச்சாட்சியை உடையவர்களுக்கு அறிவு ஊட்டுவதற்கு இது போதுமானது.

ஆயினும் வீண் சாக்குப்போக்குகளினால் சிலர் தங்கள் மனதைத் தேற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள். இதினால் இவர்கள் தங்களைத்தானே வஞ்சித்துக்கொள்ளுகிறார்களேயன்றி வேறல்ல. இவர்களைக் கடவுள் தண்டிக்கும்போது மகா பயங்கரமாயிருக்கும். நாம் அநுபோகத்தால் அறிந்திருக்கிறபடி அப்பிள்ளைகளைக் கர்த்தர் அவர்களிடத்தினின்று சொற்ப வயதிலே மரணத்தினால் பறித்துக்கொள்வார். அல்லது அந்தப் பிள்ளைகள்தானே தங்களைக் கர்த்தர் ஊழியத்தில் விடாத பெற்றோரை உபாதிக்கும் எத்தனமாகும்படி விட கொடுப்பார். தங்கள் பிள்ளைகள் தங்களுக்குச் சொந்தமாயிருப்பதைப் பார்க்கிலும், சர்வேசுரனுக்கே அதிகமாய்ச் சொந்தமென்பதை ஏன் மறந்து போகிறார்கள்? "பிள்ளைகள் பிராயமான பின்பு, தங்
"கட்கென்று ஓர் அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்
"விஷயத்தில் தாயாவது, தகப்பனாவது அவர்கள்
"மேல் அதிகாரஞ் செலுத்தக்கூடாதென்பதைத் திட
"டமாய் அறியக்கடவார்கள்."

நாங்கள் பெற்றோரானபடியும் எங்கள் பிள்ளைகளின் ஆத்தும நலத்தை விரும்புகின்றமையால் அவர்கள் சந்நியாச உடையைத் தரித்தபின்பு சகலத்தை-

யும் விட்டு நிர்ப்பாக்கியராய் உலகத்திற்குத் திரும்பி வராதபடிக்கு அவர்களுக்குத் தெய்வ அழைப்பு உண்டோ இல்லையோ என்று அறிவதற்காக நெடுநாள் தாமதஞ் செய்து பரிட்சித்துப் பார்ப்பது எங்கள் கடமை அல்லவா என்று அவர்கள் சொல்லத் துணிவார்கள். இது குருட்டு வைராக்கியமே தவிர வேறல்ல! அப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்யாணம் ஆகிற விஷயத்திலும் அதே பிரகாரமாய் ஏன் நடக்கிறதில்லை! அச்சமையத்தில் தாமதப்படக் காணோமே! கையை விட்டுத் தப்பிப்போமோ என்றாற்போலே கூடிய சீக்கிரத்தில் கலியாணத்தை முடிப்பதேன்?

உன் மகன் இராணுவத்தைச் சேர விரும்பும் போது அந்தப் பிரகாரம் அவனைப் பரிட்சை செய்யப் படாதா? அவன் இராணுவத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவதைப்பற்றிப் பின்பு துக்கிக்க நேரிடுமே! இதுவுமன்றி அவன் தன் ஆத்துமத்தைச் சேதப்படுத்திக் கொள்ளவுஞ் சம்பவிக்கலாமே என்பதை நீ சற்றும் நினையாததேன்? படை இராணுவத்தில் உன் மகன் சேருவது தேவ அழைப்போ, அல்லவோ என்று நீ சோதிக்க விரும்பக்காணோமே! அல்லது நீ உன் பிள்ளைக்காக கொஞ்சந் திரவியத்தைக் கொடுக்கும்போது, அதை அவன் எப்படிப் பிரயோசனப்படுத்துவானென்று பரிட்சித்துப்பார்க்க நினைக்கக்காணோமே! இவ் விஷயங்களில் உன் சம்மதி தாமதப்படுகிறதில்லையே!

உன் பிள்ளை சந்நியாசத்தில் உட்படவேணுமென்றால் மாத்திரம் ஏன் தாமதம்? காயீனைப்போல உன் திராட்சத் தோட்டத்திலுள்ள வெம்பின பழங்களைக் காணிக்கை செய்ய நினைக்கிறாய். பூர்வ ஏற்பாட்டில் தலைப் பேறான பிள்ளைகளை எல்லாந் தமக்குக் காணிக்கையாக்க வேணுமென்று கர்த்தர் கற்பித்திருந்தார். புதிய ஏற்பாட்டில் தலைச்சன் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர், பிரபஞ்சப் பிரயோசனத்திற்காக நியமித்துவிட்டு, மோட்ச ஆதின சிரேஷ்ட சுதந்தரத்திற்கு மற்றப் பிள்ளைகளைத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இதெப்படி இருக்கிறதென்றால்: ஏசாவுக்குப் பதிலாக யாக்கோபு தெரிந்து கொள்ளப் பட்டாற்போலாம். இவ்விதமாய்ப் பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் ஆகிறார்கள். (மத். 20-16.)

நாம் முன் கேட்ட கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்லி முடிப்போம். பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளின் ஆத்தும நிலைமையை அறியாதவர்களாயிருக்க, அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் தேவ அழைப்புள்ளவர்களோ அல்லவோ என்று பரிட்சிப்பது எவ்விதம்? அவ்வாத்துமத்தின் அந்தரங்கங்களை அறிந்திருக்கும் ஆத்தும குருவானவரே உள்ளபடி அவ்விஷயத்தைக் கண்டறியலாம். தேவ அழைப்பின் நிச்சயத்தையும், தன்மையையும் நிர்ணயிக்கக் கூடியவர் அவரே! நல்ல பிள்ளைகள் பொதுவாய்த் தங்கள் பெற்றோருக்கு அறிவிக்காமலும்,

அவர்கள் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுமளவும் தங்களுக்கு ஓர் அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்வது அரிது. ஆகையால் பிள்ளைகள் தாங்கள் சந்நியாச அந்தஸ்தில் பிரவேசிக்கத் தீர்மானித்திருப்பதைத் தங்கள் பெற்றோருக்கு அறிவித்து, அவர்கள் சம்மதங் கேட்கவேண்டியது சரியே. ஆயினும் பெற்றோர் பிள்ளைகளின் உட்கருத்துகளைத் திட்டப்படுத்துவதற்குத் தலைப்படலாகாது. இது இவர்கள் சக்திக்கு எட்டா விஷயம். வேணுமானால், பிள்ளாய் நீ உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற விரும்புவாயே ஆகில் இன்னின்ன பூலோக பவிசு பாக்கியங்களை எல்லாம் இழந்துபோவாயே என்பதை மாத்திரங் கட்டிக் காண்பிக்கலாம். இம்மட்டுமே; இதற்குமேல் நிறங்களைப்பற்றிக் குருடன் என்ன விபரஞ் சொல்லக்கூடும்?

நமது இரட்சகருக்குப் பன்னிரண்டு வயதுமாத்திரம் நடக்கும்போது நமது பரிசுத்த மாதாவுக்கு அறிவியாமல் தேவாலயத்தில் நின்றுவிட்டாரல்லவா? பின்பு தேவமாதாவும், அர்ச். சூசையப்பரும் அவரைக் கண்டு வினவியபோது, என்ன மறுமொழி சொன்னார்? "நீங்கள் ஏன் என்னைத் தேடினீர்கள்! என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்கவேண்டியதென்று அறியீர்களா" என்றார். (லூக்கா. 2-49)

மேலும் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குள்ள தேவ அழைப்பை நிச்சயிப்பதற்குச் செய்யும் பரி-

யை எப்பேர்ப்பட்டதென்று நினைக்கிறீர்கள்? விசுவாச ஒளியற்ற தாய் தந்தையர்கள் இவ்வுலக நலன்களை மாத்திரம் மதித்து மறு உலக நித்திய பாக்கியத்தை அசட்டைபண்ணி தங்கள் பிள்ளைகளைக் கடவுளுக்கு நல்ல காணிக்கையாய்க் கொடுக்க மனதில்லாமல் அவர்கள் கருத்து மட்டுக்கு மிஞ்சிய அநுவலென்றும், யூகமில்லாத ஆத்தும குருவின் மூளையில் உற்பவித்த மிதமிஞ்சிய பத்தி அல்லது ஓர்வித பயித்தியம் என்றுஞ் சொல்லி, அதின் உண்மையைச் சோதிக்கத் தலைப்படுகிறார்கள். இதற்கு என்ன செய்கிறார்களென்றால், இந்த கருத்தை ஊட்டுவதாய் அவர்கள் எண்ணும் ஆள், இடம் முதலியவற்றினின்று பிள்ளைகளை அகற்றுவதல்லாமல், அவர்கள் கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வழிப்பாடுகளாகிய செபஞ் செய்தல், பக்திக்கடுத்த புத்தகங்களை வாசித்தல், பிரசங்கங் கேட்குதல் முதலியவைகள் அப்பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்காதபடி வழிபண்ணுவார்கள்.

ஓ! புத்தி இல்லாத தாய் தந்தைகளே! உங்கள் பிள்ளைகளுக்குள்ள தேவ அழைப்பை ஆராய்வதே உங்கள் ஆசை என்பது மெய்யானால், புத்திக்கும் யுக்திக்கும் ஒவ்வாத மிதமிஞ்சிய இச்செய்கைகள் ஏன்? உங்கள் அதிசயத்துக்குரிய வல்லமையைக் காண்பிப்பதற்காக ஆகாரம் ஏதும் அருந்தாமல் பேரிலும், விளக்கு நன்றாய் எரியுமோ என்று பார்ப்பதற்காக

எண்ணெயைச் சிந்திப்போடுவதும், தோட்டத்து நிலத்தின் வளம் சோதிப்பதற்கென்று நீர்ப் பாய்ச்சாமல் விடுவதும் சுத்தப் பயித்தியம் அல்லோ! அப்படியானால் நீங்கள் உங்கள் பிள்ளையைப் பரிட்சிக்கும் விதத்தையும் இதற்கு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். சில தந்தை தாய்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குள்ள தேவ அழைப்பை சோதித்து அறிய முயலுவதாய் வெளிக்குக் காண்பித்தபோதிலும் உள்ளத்திலே அவர்கள் துறவறத்தைத் தெரிந்துகொள்வதை எவ்விதத்திலும் என்ன நேரிட்டபோதிலும் தடுக்க நினைப்பார்கள். அந்த நோக்கத்தோடு தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எவ்வித ஆத்தும ஆகாரங்களையும் நீக்கிவைப்பதன்றியே பரிசுத்த நன்னெறியின்மேல் அவர்களுக்குள்ள பற்றுதலை முழுதும் இழந்துபோகும்படி கொடிய அபாயத்துக்கெல்லாம் அவர்களை உள்ளாக்குவார்கள். பற்பல வியர்த்த சம்பாஷணைகளுக்கு உட்படவும், கூத்தாடவும், விளையாடவும், கூட்டங்களிற் சேரவுங் கட்டாயப்படுத்துவார்கள்.

இவ்விதமாய் இச்சோதனைகளில் அனுபவமற்ற அச்சிறுவர் சிக்கிக்கொள்ளாதிருப்பது இஷ்டப்பிரசாதத்தின் புதுமையாம். பெற்றோர் வீசுகிற இவ்வலைகளில் பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் அகப்பட்டுக்கொள்வார்கள். கொஞ்சங் கொஞ்சமாய், இன்ப சுகங்கள் மேல் பற்றுதல் அவர்கள் இருதயத்தினுள் பிரவேசிக்

கும். புண்ணிய நெறியில் அவர்களுக்குள்ள பத்தியின் அக்கினி குளிர்ந்துபோம். தங்களுக்குள்ள தேவ அழைப்பை மறந்துபோவார்கள். கடைசியாய்க் கன்னிமையைக் காப்பாற்றிக் கிறிஸ்துவின் நேய பத்தினிகளாயிருப்பதற்குப் பதிலாக பாவத்துக்கு அடிமைகளாகி ஆசாபாசத்துக்கு இரையாவார்கள்.

ஐயோ இவ்வகை நிர்ப்பாக்கியஞ் சம்பவித்திருக்கின்றது! புத்தியற்ற பெற்றோர் மிதமிஞ்சி செய்யுந் தடைகளினாலும், இன்னம் சம்பவிக்கும். அவ்விதத் தாய் தந்தையருக்கு ஐயோ கேடாம்! இவ்விதமாய் கொலையுண்ட பிள்ளைகளின் ஆத்துமங்கள் பெற்றோராகிய கொலைப் பாதகருக்கு விரோதமாய்ப் பொதுத் தீர்வைநாளில் எழுந்து நின்று தங்கள் தாய் தந்தைகளைச் சபிக்கும்படியாய்ச் சர்வேசுரனிடத்தில் கேழ்க்கும்; சர்வேசுரனும் அந்த நிர்ப்பாக்கிய தாய் தந்தையிடத்தில் கடின கணக்குக் கேட்பார்.

தங்கள் பிள்ளைகளுக்குள்ள தேவ அழைப்பைச் சோதித்து அறியவேணும் என்கிற மெய்யான சுத்த கருத்துடைய தந்தை தாய்களுக்கு நான் சில விசேஷ புத்திமதி சொல்லவேண்டும். 'இவர்கள் சொல்வதாவது: துறவற அழைப்பு எப்போதும் கர்த்தரிடத்திலிருந்தே வருகிறதென்று நாங்கள் நம்புவதற்கு இடமில்லை.' ஏனெனில், அநேக வாலிபரைப் பரிட்சிக்கையில் அவர்கள் பின்வாங்கிப் போகிறார்கள் என்பதை

அநுபவத்தால் அறிந்திருக்கிறோம். உலகில் இவ்வற்ப பரீட்சையில் தேறுதவர்கள் தங்கள் பலத்துக்கு முற்றும் மேலான கடமைகள் உள்ள சந்நியாசத்தில் நிலைபெறுவார்கள் என்று நம்பலாமா? ஒருபோதுமில்லையே என்பார்கள்.

இந்த ஞாயம் சரியானால், சர்வ வல்லபக் கடவுள் அளிக்கும் வரத்தைக் கைக்கொண்டு எப்போதும் அதற்குப் பிரமாணிக்கமாயிராமல் தவறிப்போகிறவர்கள் சந்நியாசத்தில் பிரவேசிக்கும்படி சர்வேசுரன் இடங்கொடுக்கமாட்டார் என்னவேண்டுமல்லவா? ஆனால் இதற்கு விரோதமாய் எண்ணிறந்த அத்தாட்சிகள் இருப்பதைக் காண்கிறோமே. யூதாசைப் பாருங்கள். இவன் இரட்சகரால் அழைக்கப்பட்டவன்! இவன் சதிகாரன் அல்லவா! இதைப்பற்றி அர்ச். தோமாஸ் எழுதியிருப்பதைக் கேளுங்கள். "சிலர் தவறிப்போவதினால், அவர்கள் அழைப்பு கர்த்தரிடத்திலிருந்து வரவில்லை என்பதற்கு அது அத்தாட்சியாகமாட்டாது. இது எப்படி இருக்கிறதென்றால்: கொடுக்கப்பட்ட வரத்தை ஒருவனும் இழந்துபோகக் கூடியதல்ல என்றுப்போலாகுமே! இப்படிச் சொல்லுவது பதிதத்தனம்" என்கிறார்.

நீ பாவசங்கீர்த்தனத்துக்குப் போகும்போதெல்லாம் இனி பாவவழியை விட்டுவிடுவதாய் உறுதியான பிரதிக்கினை செய்கிறாய்! அதை எத்தனையோ விசை

மீறுகிறாய்! ஆகையினாலே நீ செய்த பிரதிக்கினை சர்வேசுரனிடத்தில் நின்று வரவில்லை என்று சொல்லக் கூடுமா? உன் பிள்ளையின் பத்தி குளிர்ந்து போனதாய்த் தோன்றினால் அதைக் கொண்டு நீ சொல்லக் கூடியதும் இவ்வளவுதான். தேவ அழைப்பென்பது ஒரு தேவ வரம்; அதில் நிலைப்பது வேறொரு வரமாமே.

உனது துர்அதிஷ்டப் பிள்ளை உன்னாலே சர்வேசுரனின் வரப்பிரசாதத்துக்குப் பிரமாணிக்கமற்றுப் போனான்; ஆயிரம் பேருக்குள் தமக்குச் சொந்தமாகத் தெரிந்துகொண்ட கடவுளின் அன்புக்கு நன்றியறியாதவன் ஆனான். தெய்வ வரப்பிரசாதத்தின் தீபத்தை அணைத்துப்போட்ட நீ, அவன் இழந்துபோன தேவ அழைப்புக்காக ஓர் நாள் கடினமான கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கும். "நீ உன் பிள்ளையை அவன் சிருஷ்டிக"ராகிய கடவுளிடத்தில் நின்று பறித்துக்கொண்டாய்; "அதற்கு ஈடாக அவ்வேளை நீ சற்றும் நினையாத "வேளையில் கர்த்தர் உன்னை உலகில் நின்று நீக்கிவிடு"வார்." ஓர் தாய் தன் மகளைக் கன்னியாஸ்திரியாக விடமாட்டேனென்றதற்கு அவளுக்கு அகோர ஆக்கினை வருமென்றும், அம்மகள் தன் தாயின் தீர்ப்புக்கு இணங்கினால் அவளுக்கும் அப்படியே கொடிய [illegible] என்றும் அர்ச். பசி மரிய மதலேன் அம்மாள் [illegible]

வித்தாள். அப்படியே தூர் அதிர்ஷ்டமுள்ள அவள் தன் தாயின் சொல்லைக் கேட்டு உலகத்திலேயே இருந்து மகா நிர்ப்பாக்கியமாய்ச் ஜீவித்தாள். அவள் தாயோ! மகா பயங்கரத்துக்குரிய வேதனைகளுக்குள்ளாகிச் சகிக்கக் கூடாமல் தன் மாமிசத்தைக் கடித்துக்கொண்டு அவலமாய் மரித்தாள்.

ஆதலினாலே தாய் தந்தையர்களே, அப்படிச் செய்யாதீர்கள்! அவர்கள் கருத்தைக் கலைப்பதினால் அவர்களுக்குத் தூர்மாதிரிகையா யிராதேயுங்கள்! கர்த்தரின் திவ்விய ஆலயத்தில் பிரவேசிக்க விடுவதைப் பார்க்கிலும் அதிக உத்தமமானதை அவர்களுக்குக் கொடுக்க உங்களாற் கூடுமோ? அவர்கள் தங்கள் ஆசையில் ஊக்கமாய் நிலைகொள்ளும்படி புத்தி தைரியஞ் சொல்லுங்கள்.

இது விஷயத்தில் ஜெர்மானியா தேசத்தில் மேன்குலத்தில் உதித்த ஓர் பிரபுவும், அவருடைய பத்தினியுஞ் செய்தாற்போல நீங்களுஞ் செய்யுங்கள். இவர்கள் தங்கள் ஏக பிள்ளையைக் கர்த்தரின் ஊழியத்துக்குக் காணிக்கை செய்தார்கள். நிக்காயரென்னும் நாமமுடைய இந்தப் பிரபு 3-வது பெர்டினாந்தென்னும் இராயரின் இராணுவத்தில் தளகர்த்தனாயிருந்தவர். இவர் தமது புத்திரன் குழந்தையாய் இருக்கும்போதே அவன் எப்போதாவது சங்கியாசத்திற்கு அழைக்கப்படுவதாய்த் தெரியவருமானால் தாம் அத-

ற்கு ஒரு இடறுஞ் செய்வதில்லையென்பதாய்த் தீர்மானித்துக்கொண்டிருந்தார். இது மாத்திரமல்ல, அவன் அப்படியே தேவ அழைப்புக்குப் பாத்திரமாக வேணுமென்று ஆவலாய் விரும்பினதன்றி வெஞ்செஸ்லாஸ் என்னப்படும் அச்சிறுவன் மனதில் அவ்வகையான கருத்தை மூட்டுவதற்குப் பல உபாயங்களைச் செய்துவருவார்.

இப்படி இருக்கையில் ஓர்நாள் அச்சிறுவனிடத்தில் நீ எந்த அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்ளக் கருதுகிறாயென வினவ, சந்நியாச அந்தஸ்தை என்று அவன் சொன்னான். உடனே தகப்பன் சினந்து முகத்தைச் சுருக்கினார். வேறொரு தடவையில் ஓர் சிறு துப்பாக்கியைக் கையில் எடுத்துச் சிறுவன் சிரசிற் பிடித்துக் கோபக் குரலாய்ச் சொல்லியது: அடா! நீ கடைசியாய்ச் சேசுசபையில் உட்படவா போகிறாய் என்க, அதற்குச் சிறுவன்: ஆம் அப்படித்தான் தந்தை, என்று பதில் உரைத்தான். இதைக் கேட்ட தந்தை, முகம் மாறி, கோப வேஷத்தை மாற்றிப் பிள்ளையின் தைரியத்தைக் கண்டு அதனால் தனக்குண்டான சந்தோஷத்தை அறிவித்தார்.

வெஞ்செஸ்லாஸ் வயதானவுடனே இராயனின் இராணுவத்தில் சேர்ந்து மிக்கப் பிரபல்யமாய் நடந்து மகிமைக் கொப்பாக ஓர் பெயர் பெற்றார். இதற்கு இராயர் வெகுமதியாய்ப் பொன்மாலையை அவனுக்கு

கொடுத்தார். ஆனால் சடுதியாய் இவனுடைய ஆதிக்குருத்து வெகு ஊக்கமாய்த் திரும்பவும் உண்டாகவே தான் எப்போதும் காண்பித்து வந்த திடச் சித்தத்துக் கொப்ப, தன் தாயிடத்திற் போய் உலகத்தையும், உம்மையும் விட்டு நீங்கிச் சேசு சபையிற் பிரவேசித்து என்னைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப் போகிறேனென்று சொன்னான்.

இவன் தகப்பனானவர் இதற்குமுன் இறந்து போயிருந்தார். இவனே தாய்க்கு உயிருமாய்ச் சகலமுமாயிருந்தமையால், இவன் சொல்லைக் கேட்ட தாயானவள் தாங்கொணாக் கஸ்தி யடைந்தவளாயினும், தடையேதுஞ் சொல்வதற்குத் தலைப்படாமல், கடவுளின் சித்தத்தை அறிய விரும்பி ஏறக்குறைய தன் வீட்டுக்கு மூன்று மைல் தூரத்தில் இருந்த தேவமாதாச் சுருபம் ஒன்று புதுமையால் விளங்கி வணங்கப்பட்டு வந்தமையால், அவ்வாண்டவளிடத்தில் ஆலோசனை மன்றாடிக் கேட்பதற்காக அவ்விடத்திற்குப் பிரயாணப்பட்டாள். அங்கே சென்று திவ்விய நற்கருணை உட்கொண்டு அச்சுரூபத்தின் பீடத்தண்டையில் செபஞ் செபித்துக்கொண்டிருக்கையில், தன் மகன் கேட்கும் உத்தரவை அளிக்க வேண்டுமென்பதாக அவள் மனதுக்குள்ளே பலமுறை சொல்வதை உணர்ந்தாள். வீட்டுக்குத் திரும்பி

வந்து அந்தப் பிரகாரமே தன் மகனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தாள்.

வெருசல்லால் இராயரின் அனுமதி அடைந்து, புருன் பட்டணத்துச் சந்நியாச மடத்திற்குச் சென்று 1650-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 22௳ அதில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டான். தாயானவள் அவனுடன் கொஞ்சம் வழி நடந்து பிள்ளைக்கு உத்தரவுகொடுத்து அனுப்புகையில் அவன் கிறிஸ்துவின் நேசத்தோடுதா னென்பதற்கு அடையாளமாக மிக்க விலைபெற்ற ஓர் மோதிரத்தை அவனுக்குக்கொடுத்து, அவன் தான் அழைக்கப்பட்ட அந்தஸ்தில் நிலைபெறப் புத்தி சொல்லி, சர்வேசுரன் இதற்கு வேண்டிய வரங்களை யெல்லாம் தந்தருள வேணுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டாள்.

இவளல்லவோ தாய்! இவளை எத்தன்மையாய்ப் புகழலாம்? மக்கள் உன்னதக் கடவுளின் விசேஷ ஊழியத்திற் சேரத்தக்கதாக, பிள்ளைகள் தங்கள் தந்தை தாய்களைவிட்டுப் பிரிந்துபோகிறார்களே! அந்தத் தாய் தந்தையருக்கு இவள் எப்பேர்ப்பட்ட முன்மாதிரிகையா யிருக்கிறாள்! பெற்றோரே! இவளுடைய மனத்திடனை, தாராளத்தை நீங்களுங் கண்டு களிப்பீர்களேயாகில், அப்படி அவருடைய ஊழியத்திற்காக உங்களுக்கு அதிக சம்பந்தப்பட்டவை அதிக பிரியமானவையாய் இருப்பதை நீங்கள் கடவுளுக்குக்

காணிக்கை செய்கிறபடியால் உங்கள் காணிக்கைக்குத் தக்க கைம்மாறு உங்களுக்குச் செய்வார் என்பதை உறுதியாய் நம்பியிருங்கள். அவர் உங்களைத் தமது விசேஷ அடைக்கலத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதன்றி, அந்தப் பிள்ளைகளின் வேண்டுதல்களைப்பற்றி உங்கள் பாவங்களுக்கு நீங்கள் தவஞ் செய்யும்படி உங்களுக்கு நீடி ஆயுசையும் பிள்ளைகள் சந்நியாச உடையைப் பெறும்போது அவர்களைப் பெற்றோருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற பரிபூரண பலனையும் உங்களுக்கு அளிப்பார்.

இவ்விதம் செய்யாமல் நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளின் கருத்தைத் தடுக்கவும், கலைக்கவும், தலைப்பட்டால் உங்கள் சம்மதத்தைக் கேட்காமல் அவர்கள் உங்களை விட்டுப் போவது குற்றமேயில்லை. "தன் தகப்பனையும், தாயையும் விரோதிக்காதவன் எவனோ அவன் எனக்குச் சீஷனாகத் தக்கவனல்ல" என்று சேசுநாதர் திருவுளம் பற்றுகிறார். "மனக் கடினமுள்ள தகப்பனே! மெய்யான பத்தியற்ற தாயே! தெய்வபயமில்லாத, பாவம் பழிக்கு அஞ்சாத பெற்றோரே! நீங்கள் பெற்றோரோ? அல்ல, அல்ல. உங்கள் பிள்ளைகள் இரட்சணியம் அடைவதைப்பற்றித் துக்கப்படுகிற நீங்கள், அவர்கள் கெட்டுப் போவதைக்குறித்துச் சந்தோஷிக்கிற நீங்கள், உங்களை விட்டு விட்டு அவர்கள் ஜெயவீரராவதைப் பார்க்கிலும் உங்க

ளோடே அவர்கள் மடிந்துபோகவேணுமென்று விரும்புகிற நீங்கள் தாய் தந்தையல்ல; ஆனால் "மெய்யான கொலைக்காரராமே" என்று அர்ச். பெர்னார்து எழுதியிருக்கும் வாக்கியங்கள் உங்களுக்கே செல்லும்.

வாலிபரே! உங்கள் தாய் தந்தையர்மட்டில் உங்களுக்குள்ள பக்ஷத்தினால், நீங்கள் விரும்பும் சந்நியாச அந்தஸ்தில் உட்படாதிருப்பீர்களேயாகில், ஹெலியதோருஸ் என்பவனுக்கு அர்ச். எரோனிமூஸ் எழுதியதைக் கேளுங்கள். "உன் தாய் தன் தலைமயிரைப் பிய்த்துக்கொண்டு தன் வஸ்திர ஆபரணங்களையெல்லாங் கிழித்துப்போட்டாலும், உன் தகப்பன் வாசற்படியில் நின்றுகொண்டு நீ புறப்படாதபடி மறித்தபோதிலும், மனுஷீகம் ஒலிக்கும் இவ்விதச் சத்தத்திற்குச் செவிகொடாமல் உன் காதை அடைத்துக்கொண்டு, உன் கண்ணில் தண்ணீர் இல்லாதவனைப்போல கிறீஸ்துநாதரின் விருதுக் கொடிக்குள் சேரும்படி ஓட்டம் பிடிப்பாயாக" என்று எரோனிமூஸ் சொல்லுகிறார். இவ்விதம் நடப்பது முரட்டுக்குணமல்ல, ஆனால் சிநேகப் பெருக்கத்தின் குணமாம் இது. உன் தந்தை தாய்கள் சொல்லும் எதிர்வாதங்களுக்குப் பதிலாக: "மோட்ச ராச்சியத்திலிருக்கும் என் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களே, என் தாயும், சகோதரரும், சகோதரிகளுமாம்" என்று நம்பிரட்சகர் திருவுளம்பற்றியதையே நீயும் சொல்லக்கடவாய்.

உன் தந்தை தாயாருக்கு இரட்சகர்மட்டில் விசுவாசமுண்டானால், அவரது திருநாமத்தினால் யுத்தஞ்செய்ய உனக்கு அவர்கள் உதவிபுரிய வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த விசுவாசமில்லாவிட்டால், “மரித்தோர்கள் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணும்படி அவர்களைவிட்டுப் பிரிவாயாக” என்றார்.

9-ம் அதிகாரம்.

சந்நியாச அந்தஸ்தின் அழைப்பைப்பற்றி ஆரிடத்தில் நாம் ஆலோசனை கேட்கத்தகும். யார் அதை நிச்சயிக்கக் கூடும்!

புளித்த காடி நிறைந்த பாத்திரத்திலிருந்து அமிர்தம் கிடைக்குமென்றும், எட்டிச் செடியிலிருந்து தித்திப்பு உண்டாகுமென்றும் எண்ணுவது பெரும் பயித்தியம் அல்லவா! அப்பிரகாரமே, நீ தவறிப்போகும்படி புத்தி சொல்பவர்களிடத்தில் நீ தெரிந்துகொள்ள நினைக்கிற அந்தஸ்தைப்பற்றி நீ ஆலோசனை கேட்கலாகாது. ஆகையால், தன் அழைப்புக்குப் பிரமாணிக்கமற்றுப் போனவனும், தனது குற்றத்தினாலே சந்நியாசத்தைவிட்டு நீங்கினவனுமாகியவனிடத்திற் போய் நீ ஆலோசனை கேட்பது புத்தியல்ல. அப்படிப்பட்டவன் தான் கைநெகிழ்ந்த அந்தஸ்தைக் குறை கூறுவதினாலே, தன்னைக் குற்றமற்றவனாய்க் காட்ட முயல இடமுண்டு.

உலகத்தையாவது, மாமிசத்தையாவது வழிகாட்டியாக்கிக் கொள்வது பயித்தியத்திலும் பெரும் பயித்தியம்! இவ்விஷயத்தில், பொதுவாய்ப் பெற்றோரை முதலாய் நம்பத்தக்கதல்ல. இவர்களே சத்துருக்களென்று வேதாகமத்தில் சுட்டிக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதே! “ஒரு மனுஷனின் வீட்டாரே அவனுக்குச் சத்துருக்களாமே.” (மத். 10-36.) அவர்கள் பத்தியுள்ளவர்களும், தெய்வ பயமுடையவர்களுமாகவே இருந்தபோதிலும், தங்கள் பிள்ளைகளின் மட்டில் உள்ள ஒருவித மதிகெட்ட நேசமும், இலௌகீக சுகத்தின் ஆசையும், வீண் நம்பிக்கையும் அவர்கள் கண்ணைக் குருடாக்குவதுமுண்டு. “அவர்கள் குருடரும், குருடருக்கு வழிகாட்டியுமானார்கள். குருடனைக் குருடன் நடத்தினால், இருவரும் குழியிலே விழுவார்களாமே.” (மத். 15-14.)

சந்நியாச ஜீவியத்தைப்பற்றி அநுபோகமற்றவர்களும், ஆத்தும அந்தரங்க ஜீவியத்தைப்பற்றி ஒன்றும் அறியாதவர்களும், இவ்விஷயத்தில் புத்திமதி உரைக்கத் தக்கவர்களல்ல. இவர்கள் அந்தஸ்து எப்படிப்பட்டதாயினும் காரியமில்லை. இதற்குள்ள முகாந்தரம் யாவருக்குந் தெளிவாய்த் தோற்றும். இரண வைத்தியக்கலைக்குறித்து ஓர் தையற்காரனிடத்திற் போய் ஆலோசிப்பதுண்டா? ஒரு கோட்டை வழக்கைப்பற்

றிச் சக்கிலியனிடத்தில் யோசனை கேட்பவனுண்டா? இல்லையே! ஆனதினால் உன் விஷயத்தில் அநுபோகமுடையவனும், நன்றாய் அறிந்தவனும், "தாங்கள் சொல்லுகிறது இன்னதென்றும், தாங்கள் சாதிக்கிறது எதுகாரணத்தினாலென்றும் அறியாதிருந்தும், நியாயப் பிரமாண போதகராக இருக்க விரும்புகிறார்கள்" (திமோத்தேயு. 1-7.) என்று அர்ச். சின்னப்பர் சுட்டிக்காண்பிக்கும் வகுப்பாரைச் சேராதவனுமான ஒருவன் சொல்லில் மாத்திரம், நீ பூரணமாய் நம்பிக்கை வைக்கலாம்.

ஆகையால் தக்க யூகமுடையவரும், கர்த்தரின் இஸ்பிரீத்துவால் நிரப்பப்பட்டவருமான ஒரு சந்நியாசியிடத்திலேயாவது, அல்லது சந்நியாச அந்தஸ்தின் ஒழுங்குகளை நன்றாய் அறிந்தவரும், அந்தரங்க ஜீவியத்தை நன்றாய் ஆராய்ந்தவருமான வேறொரு குருவானவரிடத்திலாவது ஆலோசனைக் கேள். அப்படிப்பட்டவரை உனக்கு ஆத்தும குருவாகத் தெரிந்துகொண்டு, உன் மனதை அவருக்குச் செவ்வையாய்த் திறந்து காண்பி. அப்போதுதான் அவர் உனக்குச் சரியான மறுமொழி சொல்லக்கூடும். வியாதிக்காரனின் வியாதியைமாத்திரமல்ல, அவன் தேகத்தன்மையையும், அறிந்தாலேயன்றி வைத்தியன் சரியான மருந்து சொல்லக்கூடியதல்ல. உன் ஆத்தும குருவோடு நீ பேசிக்கொள்ளுமுன்னே கடவுளை மகா

பக்தி உருக்கத்துடன் வேண்டிக்கொண்டு இந்த அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு உள்ள காரணங்களையும், அதற்கு எதிராகத் தோற்றும் நியாயங்களையும் நன்றாய்த் தியானித்துப் பார்! உன்னைப்பற்றிய கடவுளின் சித்தத்தை அறியும் நோக்கத்தோடு அடிக்கடி சற்பிரசாதம் வாங்கிவா! "நீர் என் கடவுளானபடியால் உமது சித்தத்தை நிறைவேற்ற எனக்குப் படிப்பியும்" என்று (சங். 112-16). சங்கீத அரசனோடு கூவிச் சொல், அல்லது "நான் என்னத்தைச் செய்ய தேவரீர் விரும்புகிறீர்" (அப்போஸ்தலர் நடபடி. 9). என்று அர்ச். சின்னப்பர் கேட்டாப்போலும், "என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது. என் ஆண்டவரே! என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது" என்று (சங். 56-1). சங்கீதத்திற் சொல்லியிருப்பதையுஞ் சேர்த்துச்சொல். அர்ச். பொனவெந்தூர் மோட்ச இராக்கினியை மன்றாடினாப்போல, "சமுத்திரத்தின் நட்சத்திரமே, என்னைப் பிரகாசிப்பியும், என் குருட்டுத்தனத்தை உமது பரலோக ஒளியினால் பிரகாசிப்பியும்" என்று பிரார்த்தித்துக்கொள்.

அர்ச். ஞானப்பிரகாசியார், சம்மனசுக்களின் இராக்கினியைத் தமக்கு ஆலோசனைக்காரியாய்த் தெரிந்துகொண்டார். அவள் பரலோகத்துக்கு இராக்கினியாய் எழுந்தருளிய திருநாளன்று, அவர் இவ்வி நல்லாலோசனை மாதா நற்கருணை உட்கொண்டு

யின் கோவிலில் ஜெபித்துக்கொண் டிருக்கையில், "என் மகனே! சேசு சபையிற் பிரவேசி" என்கிற வார்த்தைகளைச் சுருதியாய்க் கேட்டார். சில வருஷங்களுக்குப் பின்பு இதே பிரகாரமாக லூயிஸ் தெ கொந்தோரெஸ் என்னும் குருவானவருக்குச் சம்பவித்தது. இவர் கடைசியாய், மரியான் என்னும் தீவில் மரித்து வேதசாட்சி முடியைப் பெற்றார். இன்னும் நீ தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தால் பின்வரும் அதிக உத்தமமான வழிப்பாட்டை செய்து பார். அர்ச். இஞ்ஞாசியாரின் ஞானத் தியானம், அல்லது ஒடுக்கம் சில நாள் செய். அல்லது நீ நாள்தோறும் செய்யுந் தியானங்களில், அந்த அர்ச்சியிஷ்டவர் ஒரு அந்தஸ்து தெரிந்து கொள்வதற்கென்று குறித்திருக்கும் ஏற்பாடுகளை அநுசரித்துப்பார். அவை யாவன:

1-வது. நீ இப்போது தெரிந்துகொள்ளப்போகிற அந்தஸ்து, நீ எதுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாயோ அதில் உன்னைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பிக்கக் கூடியதா! என்று ஆராய்ந்துபார்.

2-வது. உனக்குக் கண்ணுக்குக் கண்ணான சிநேகிதன் ஒருவன் இதே பிரகாரமான விஷயத்தில் உன்னிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டால், நீ அவனுக்கு என்ன புத்தி சொல்வாயோ அதே பிரகாரமாய் நீயும் நடந்துகொள்.

3-வது. நீ கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாகத் தோன்றும்போது, எதைச் செய்திருக்க விரும்புவாயோ, அதை இப்போது செய்யத் தீர்மானி.

இந்த ஆலோசனைகளாலும் உனக்கு ஒரு நிர்ணயம் உண்டாகாவிடில், உன் ஆத்தும குருவிடத்தில் போய் உன் மனக் கலக்கத்தை அவருக்கு வெளிப்படுத்தி, அவர் சொல்லும் மறுமொழியைக் கர்த்தரின் கட்டளையைப்போல எண்ணிக்கொள். மனுஷர் மனுஷராலேயே நடத்தப்படச் சர்வேசுரன் நிருபித்திருக்கிறாரென்னும் ஒரு சத்தத்தை ஓர் வனவாசி ஒரு நாள் கேட்டார். யாதோர் காட்சி, அல்லது பிரத்தியக்ஷ சத்தம் உண்டாகுமென்று எதிர்பார்த்திராதே! இது விஷயத்தில் நீ மோசம்போகக் கூடும். சர்வேசுரன் சித்தத்தை அறிவதற்காக அர்ச். சின்னப்பரை இரட்சகர் அனனியாசிடத்திற்கே அனுப்பினார். ஒரு முறை நீ தீர்மானஞ் செய்தபின் எவராகிலும் சரி, ஒரு சம்மனசே வந்து எதிர் சொன்னாலும், நீ சட்டை பண்ணாதே. அர்ச். சின்னப்பர் எழுதியிருக்குஞ் சில உபயோகமான வார்த்தைகளை உன் விஷயத்துக்குப் பிரயோகித்துக் கொள்ளலாம். "நாங்கள் உங்களுக்குப் [illegible] தைத் தவிர வேறொன்றை வானத்திலிருந்து [illegible] ஓர் தூதனே வந்து உங்களுக்குப் [illegible] அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக் கடவான்" (கலாத்

தியர். 1-8). நீ தெய்வசித்தத்தை அறிந்திருக்கையில் இனிமேல் சந்தேகப்படாதே. "அமைதியாய்த் தீர்மானி, துரிதமாய் நிறைவேற்று" என்கிற பழமொழியை அநுசரித்து நட. உன்னை எதிர்க்கிற தடையெல்லாந் தாண்டி, உலகத்தாலும், உன் மெய்யான பாக்கியத்தைக் கெடுக்கத் தேடும் பகைவராலும் வீசப்படும் வலைகளையெல்லாம் விட்டு விலகிக் கர்த்தரின் ஜெயவீரரைப்போல, இராஜரீக தீர்க்கதரிசி கூவி உரைத்த மேரையாய், "ஆ! என் கர்த்தாவே நீர் என் விலங்குகளை உடைத்தெறிந்தீர், துதியின் தகனப்பலியை உமக்குப் பலியிடுவேன்" என்று சொல்வாயாக. (சங். 115).

10-ம் அதிகாரம்.

நமது அழைப்பு கடவுளிடத்திலிருந்து வருவதோ, அல்லது வேறு காரணத்தினாலும் என்று நாம் நிச்சயிப்பதெப்படி?

சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு அழைப்பு எவ்விதமாய், எங்கிருந்து வருகிறதென்று பரிட்சிப்பது ஆத்தும குருவின் அலுவல். அப்படிப் பரிட்சிப்பதினால் அவரே இவ்வளவு பெரிய காரியத்தில் புத்திமதி சொல்லக் கூடியவர். ஓர் நாள் முத்திப்பேறுபெற்ற

எஜிதியூஸ் என்பவரிடத்தில் ஒருவன் தான் சந்நியாசியாகிறது நலமாய் அவருக்குத் தோன்றுகிறதா என்னவென்று கேட்டான்: அவர் பிரத்தியுத்தரமாக, "ஓர் எளிய மனிதன் ஒரு தோட்டத்தில் பெரிய புதையலைக் கண்டு அறிவுள்ள தன் அண்டைவீட்டுக்காரனிடத்திற் போய் அப்புதையலைத் தோண்டியெடுப்பது நலமா, இல்லையா என்று ஆலோசனை கேட்பானேயாகில், அவன் என்ன மறுமொழி சொல்வான் என்று யோசிக்க இடமிருக்குமா? இல்லை இல்லை, சீக்கிரம் தோண்டி எடு, ஐஸ்வரியவானாகக் கூடிய இந்த அதிஷ்டத்தைத் தப்பவிடாதே" என்றே பிரத்தியுத்தரம் சொல்லுவானல்லவோ? அப்படியே நானும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். "சந்நியாச அந்தஸ்திற்குத் தெரிந்துகொள்ளப்படுதல் மெய்யாகவே பெரிய புதையலாம்" என்றார்.

தமது போதகத்தில் சம்மனசின் தன்மையுடையவரான அர்ச். தோமாஸ் என்பவர், இதைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறதாவது: "சந்நியாசத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு உண்டான கருத்து, கடவுளிடத்திலிருந்து வருவதோ அல்லவோவென்று சாதாரணமாய்ப் பரிட்சிப்பது அவசியமில்லை. மகா சந்தேகமான இருண்ட விஷயங்களில் மாத்திரம் நாம் சொன்ன ஆராய்ச்சியும் புத்தியுள்ளோரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்கவேண்டியது விஷயங்களில் அவசியந்தான். ஆனால் சாதாரணமான

அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை தேவையில்லை". அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் சொல்லுகிற இப்பொது விதியை நாம் ஆராயும் சங்கதிக்கு அவரே எடுத்துரைத்து மீண்டும் அவர் சொல்வது. "சந்நியாசத்தில் பிரவேசிப்பது மகா பெரிய பாக்கியமும், சிலாக்கியமுமாமே. இதை மறுக்கிறவன் எவனோ அவன், இவ்வாலோசனையை உரைத்த யேசுகிறிஸ்துவையே மறுத்துப் பேசுகிறான்". "இதோ நாங்கள் சகலத்தையும் வெறுத்துவிட்டோமே" என்கிற வசனத்தின்பேரில் அர்ச். பெர்நார்து செய்த பிரசங்கத்தில் இதை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். "எத்தனையோ இருதயங்களில் ஆண்டவர் மூட்ட விரும்பிய அக்கினிச் சுவாலையை, உலக கள்ள ஞானம் அவித்துப்போட்டது! ஆத்திரப்படாதே! ஆராயாமற் செய்யாதே! அவ்வளவு கனமான காரியத்தில் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டியதிருக்கிறது! சிலகாலஞ் சென்றபின் கஸ்திப்படச் சம்பவிக்காதபடி இப்போதே உன் சிநேகிதரிடத்தில் யோசனைகேள்" என்று உலகஞ் சொல்லும். இதுவே உலோக ஞானத்தின் பேச்சு.

ஆனால், இதற்கு நீ செவிகொடாதே. உன் இரட்சணியத்துக்குச் சத்துருவாயிருக்கிறவனே இவ்விதம் தூண்டிவிடுகிறான். உன் அழைப்பு கர்த்தரிடத்திலிருந்து வருகிறதென்று நீ சந்தேகிக்கக் கூடாதபோது, தவக்கம் எதுக்காக? மகா ஆலோசனையின் தூதனே

உன்னை அழைக்கிறார். சிநேகிதரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்பதேன்? கடவுளைப்பார்க்கிலும் ஞானத்தில் முதிர்ந்தவன் எவனாகிலும் உண்டோ? அவரைப்பார்க்கிலும் பிரமாணிக்கமுள்ளவன் இருக்கிறானோ? இவ்வித காரியங்களில் ஆத்தும குருக்களும் சிலவேளை தத்தளிக்கிறார்கள். தங்களை அண்டினவர்களுடைய அழைப்பை, நிர்ணயிக்கப் பரலோகத்தினின்று யாதோர் அடையாளத்தைக் காண விரும்புகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள், ஆத்துமங்களை நடப்பிக்கப் பரம போதகம் பெற்ற அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லியிருப்பதை நன்றாய் ஆராயக் கடவார்கள். "சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு அழைப்பை நிச்சயிப்பதற்காக, சர்வேசுரன் பரலோகத்தினின்று ஓர் அடையாளத்தைக் காண்பிப்பாரென்று, நாம் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டுமேயானால், உலகத்திலேயே தங்கவேண்டியதை நிச்சயிப்பதற்கு அதிலும் அதிகத் தெளிவான அடையாளங்களைக் காண்பிக்க வேணுமென்று, அவரிடத்தில் கேட்கவேண்டுமே" என்றார்.

இதற்கு ஞாயம் எல்லோருக்கும் விளங்கத் தக்கதே! ஏனென்றால், நாம் சுவிசேஷ ஆலோசனைகளைப் பின்பற்றி நடக்கவேணுமென்று நமது இரட்சகர் விரும்புகிறார். விரும்புவது மாத்திரமல்ல, சிறு பிராயந் துவக்கி மாசற்றவனாய் நடந்த வாலிபனை

கோக்கி, அப்படிச் செய்யும்படியாயும் புத்தி சொன்னார். "நீ சாங்கோபாங்கத்தை அடைய விரும்பினால் நீ போய், உனக்குள்ளதை விற்றுத் தரித்திரருக்குக் கொடு. பரலோக இராச்சியத்தில் உனக்கு பொக்கிஷமுண்டாயிருக்கும். அதன் பின்வந்து என்னைப் பின்செல்லு" என்றார். இரட்சகர் இதைச் சொல்லும்போதே; உலகத்திலிருந்து இரட்சண்ணியம் அடைதல், எவ்வளவு கடினம், பிரயாசை என்பதையும் சொல்லிக் காண்பித்தார்: "ஒட்டகமானது ஊசித் துவாரத்தில் நுழைவது, ஐஸ்வரியவான் மோட்ச இராச்சியத்திற் சேர்வதைப் பார்க்கிலும் அதிக எளிதாயிருக்கும்" என்றார். (மத். 19-24.) ஆயினும் மேற்கண்ட அர்ச்சியசிஷ்டவரே சொல்லியிருக்குமாப்போல் "எல்லாக் காரியங்களும், எல்லோருக்கும், எப்போதைக்குமல்ல; ஒருவனுக்கு உத்தமமானது, எல்லோருக்கும் உத்தமமல்ல." ஆகையால், ஆத்தும குருவானவர், தம்மிடத்தில் ஆலோசனை கேட்பவர்களின் அழைப்பைப் பரிட்சிக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். விசேஷமாய்ப் பின்வரும் விஷயங்களைப்பற்றி வினவத்தகும்.

-வது. அந்தக் கருத்து மனதில் எவ்வளவு காலமாய் நிலைத்திருக்கிறது. எப்போது எவ்விதமாயுண்டாயிற்று?

2-வது. அதிக வேகமான பத்தியுள்ள காலத்தில் அது முதலில் தோன்றியதோ! அல்லது அபா

[illegible]யமாய் அமர்ந்த மனமுடைத்தான சமயத்திலே நீர்க்க ஆலோசனையின்மேல் அது உண்டாயிற்றோ! சில சமையங்களில் மனதாக்குதல் உண்டாகுஞ் சில விசேஷ வேகமான விருப்பங்களால் நாம் யாதோர் தீர்மானத்தைச் செய்ய நேரிடுவதுண்டு. அப்படியே ஆற்றல் அமைதியாய் நல்ல ஆலோசனையின்மேல் அதே பிரகாரம் தீர்மானத்தைச் செய்வதும் உண்டு. இந்த இரண்டாவது விசேஷம் மற்றதிலும் மேல் என்று முன் சொல்லப்பட்ட உத்தம ஆத்தும வழிகாட்டியானவர் தெரிந்து சொல்லுகிறார். இதையே [illegible] அந்தஸ்தின் அழைப்பை விசாரிக்கும்போது அதிக நலமானதென்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது [illegible] சேசுநாதர் காணும் ஓர் உவமையால் தெளிவாகிறது. "ஒரு கோபுரத்தைக் கட்ட விரும்புகிறவன் அதற்குச் செல்லுஞ் செலவு இன்னதென்று முன்னதாக உட்கார்ந்திருந்து கணக்கிட்டு அதை முடிக்க [illegible] எத்தனை [illegible] தன்னிடத்தில் [illegible] இருக்கிறதோ என்ன [illegible] முந்த முந்த ஆராய்ந்து [illegible]" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

3-வது. அந்த மனுஷன் ஏன் இந்த அந்தஸ்தில் [illegible] உள்ளாக விரும்புகிறான் [illegible] நின்று வருகிறதோ [illegible] அழைப்பு கடவுளிடத்தில் [illegible] மெய்யான [illegible] யதை அறிவதற்கு இதுவே [illegible] ஆத்தும குருவானவர் [illegible]

களை நிச்சயிப்பதற்கு நம்பிக்கைக்குரிய சில பொது விதிகள் என்று வேத சாஸ்திரிகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறவைகளை இங்கே நான் எழுதித் தருகிறேன்.

1-வது. அந்த ஆசையானது தெய்வ செயலாயும், சுபாவத்துக்கு மேற்பட்டதாயும், உத்தம நன்மையை நோக்கியதாயுமிருக்கும் போது அந்த அழைப்பு கர்த்தரிடத்தில் நின்று வருவதேயன்றி, சுவாபத் தன்மையினாலாவது, பசாசினாலாவது உண்டானதல்ல. இது விஷயத்தில் தீர்க்க அறிவுடைய அர்ச். தோமாஸ் சொல்வதாவது: ஒருவன் தன்னைத்தானே, கர்த்தருக்குப் பலித்தியாகஞ் செய்து விடுவதற்காக உலகத்தையும், அதின் சகல சுகங்களையுந் துறந்துவிடுவதற்கு, தைரியமான தீர்மானத்தைச் செய்வதற்கு, சுவாபத்தினாலாவது, பேயினாலாவது மனுஷன் ஏவப்படுவது மெய்யாகவே கூடாத காரியம்! சந்நியாச அந்தஸ்தைப்பற்றி சில பத்தியுள்ள ஆத்துமாக்களுக்கு இயல்பாயுள்ள பற்றுதலைப்பற்றி அவர்கள் அழைப்பு கர்த்தரிடத்திலிருந்து வரவில்லையென்று சொல்வதற்கு முகாந்தரமாகாது. ஏனெனில், செபதபம், தயைதாட்சணிய முதலிய புண்ணியங்களின் பட்டில் அவர்களுக்குள்ள ஆவல் மெய்யாகவே கர்த்தரிடத்தில் நின்று வருவதல்லவா? அப்படியே அதற்கு ஒத்த ஆசையாகிய உலகவெறுப்பும், மோட்ச இராச்சியத்திற்காகவே முற்றுஞ் ஜீவிக்கவேணுமென்ற நோக்

கமும், கர்த்தரிடத்தில் நின்றே வருகிறதென்று எண்ணவேண்டியதாமே. சர்வேசுரனுக்கு மனுஷர்மட்டில் உள்ள நேசக் கருத்துகளை நிறைவேற்ற அவர் அவர்களிடத்திலிருக்கும் இயல்பான விருப்பங்களையே, எத்தனங்களாய்ச் சில சமயத்தில் உதவிக்கொள்ளுகிறார்.

2-வது. அந்தப் பரம சாஸ்திரியாகிய அர்ச். தோமாஸ் என்பவரே சொல்லுமாப்போல, இந்த அந்தஸ்திற்கு ஆசை, சாத்தானிடத்தில் நின்றே வந்த போதிலும், இதினாலே அது கர்த்தரிடத்திலிருந்து வருவதில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில் அந்நாகக் கூளியை அதனுடைய தந்திரத்தைக்கொண்டே செயித்து, அந்நாக கோலியாத்தின் தலையை அதன் சொந்த பட்டயத்தைக்கொண்டே வெட்டக் கடவுள் அடிக்கடி சித்தமாகிறார். பூர்வ சூசையப்பர் தன்து சகோதரரின் பொறாமையாலும், வன்மத்தினாலுமே, எகிப்து தேசத்திறகெல்லாம் அதிபதியாகவில்லையா? "நீங்கள் எனக்குத் தீமை செய்ய நினைத்தீர்கள். ஆனால் தேவன் என்னை உயர்த்துவதற்காக அதை நன்மையாய் மாற்றினார்." (ஆதியாகமம் 50;20.) யூதர் செய்த மகா கொடிய சதிகளும், ஆலோசனைகளும் நமது இரட்சண்யத்திற்கு உத்தம எத்தனங்களாய் மாறவில்லையா? இவ்வகையாய்ச் சாத்தான் தனக்குத் தெரியாமலும், தன் விருப்பத்திற்கு எதிராயும் பரலோக வாசலைத்திறந்து விடுகிறது

இது எதுக்குச் சமானமென்றால், அருக்கிய அடிமைகள் ஃபிலிஸ்தியர்களின் கப்பலிலிருந்து, தங்கள் தேசத்தாருக்கு விரோதமாகவே சிலவேளை யுத்தஞ் செய்கிறதைக் காண்கிறோமே, அதுபோலாகும். பசாசின் பொறாமையைக்கொண்டு சர்வேசுரன் புண்ணியவான்களுக்கு அதிக நலஞ் செய்கிறதுண்டு என்று அர்ச். தோமாஸ் வசனித்திருக்கிறார். ஆனாலும் பசாசினாலாவது, இலௌகீக நோக்கத்தாலாவது உண்டாகிற சந்நியாச அழைப்பு சத்தியமும், பலனும் அற்றதாம். இவ்வித ஆத்துமம் தனக்குள்ளே கர்த்தரால் இழுக்கப்படும்போது மாத்திரம் அது மெய்யான அழைப்பாக மதிப்போம். துவக்கத்தில் எவ்விதமாய் ஆரம்பித்திருந்த போதிலும், அதின் சுபாவத்தை இதுமாற்றிவிடும்.

3-வது ஒருவன் சந்நியாச மடத்தில் உட்படும்படி, இன்னொரு மனுஷனால் தூண்டப்பட்டபோதிலும், அந்த அழைப்புஞ் சர்வேசுரனிடத்தில் நின்று வந்திருக்கக்கூடும். எனெனில், ஒருவனுக்கு ஒரு நற்சிந்தனையைப் பண்ண மற்றொருவனை எத்தனமாக சர்வேசுரன் அடிக்கடி தெரிந்துகொள்வதுண்டு. அவலட்சணப் பாவச் சேற்றில் அமிழ்ந்திருந்த ஒருவன் கடவுளிடத்துக்குத் திரும்பவும், பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணவும், தபஞ் செய்யவும் அவனுடைய சிநேகிதன் புத்தி சொன்னதைவிட்டு, அவன்

அந்தப்பிரகாரமே செய்து மனந்திரும்பினதாய் வைத்துக்கொள்வோம். இவன் கர்த்தருடைய கிருபாகரஞ் செய்யவிலே மனந் திரும்பினானோ அல்லவோ? அவருடைய வரப்பிரசாதமே இவனைப் பச்சாத்தாபத்திற்கு அழைத்ததோ இல்லையோ? ஆம், மெய்யாகவே அவா வரப்பிரசாதமே அப்படி செய்தது. இந்தப் பாவியை நடத்த இவன் சிநேகிதனின் சொல் தெய்வீகத்தின் கருவியாயிருந்தது. ஒரு பெண் பிள்ளை தையல் தைக்கும் போது, ஊசி உள்ளும் புறமுமாய் வருகிற செல்லும். ஆனால் நூல் அந்த வஸ்திரத்தில் நிற்கும். அதுபோல் சிநேகிதனுடைய வார்த்தைகள் மனிதன் இருதயத்துக்குட் சென்றபோதிலும், அதில் தங்கிப் பலன் விளைவிப்பது தெய்வ வரப்பிரசாதமே. "சாமுவேல், இஸ்ராயேல் மகா ஆசாரியனைக் கூப்பிடுஞ் சத்தத்தைக் கேட்டு தன்னை அழைப்பதாக எண்ணி ஏலி யென்பவர் தன்னை அழைத்தவர்!" என்றான். ஆனால் கர்த்தரோ அவனை அழைத்தவர். பெலேகோர்த்திரர் சப்பர் மேசியாவைப் பின்தொடரும்படி அந்திரேயாஸ் தாமே, இராயேலினர். ஆனால் மெய்யாகவே உலகத்தில் நியமித்தார். சப்பரைத் தமக்குப் பதிலாக உலகத்தில் சொல்லுகிறபோல் ஆகையால் அர்ச். தோமாஸ் சொல்லுகிறபடியே ஒருவன் சந்நியாசத்தில் உட்படும்படி கட்டிக்கொள்வது அதனால் யாதொரு பாவத்தைக் கர்த்தர் பார் இல்லை. அதற்கு விரோதமாய் அவன்

வையில் மிக்க பேறு பலனைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்.

4-வது. ஒருவன் யாதோர் லௌகீக நோக்கத்தினால் இந்த அந்தஸ்தைத் தெரிந்துகொள்வானாகில், இது விஷயத்தில் நாம் இரண்டு காரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். முதலாவது இந்த லௌகீக நோக்கமானது யாதோர் ஆத்மீக நோக்கத்தோடு நெருங்கி அதனோடு தொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அவ்விஷயத்தில் அது கர்த்தரிடத்தில் நின்று வந்திருக்கக்கூடும். அந்த லௌகீக நோக்கத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால் அது முற்றும் பரிசுத்தமாயிராதபோதிலும் நாம் அதை புறக்கணிக்கலாகாது. ஓர் தங்க நாணயத்தோடு மற்றோர் தணிந்த லோகத்தையுங் கலந்திருப்பதினாலே, நாம் அதை முற்றும் எறிந்துவிடுவதில்லையே.

இரண்டாவது முற்றும் லௌகீக நோக்கமாயிருக்கும்போது இது நேராய்க் கடவுளிடத்திலிருந்து வருவதல்ல. ஆயினும் இந்த இழிவான நோக்கமும் பின்பு சுத்தமாக்கப்பட்டு ஆத்மீக நோக்கமாய் மாற்றப்படலாம். அப்போது அது கர்த்தரிடத்தில் நின்றே வருவதாய்ப் பாவிக்கலாம். எத்தனையோ பேர், யாதோர் துன்பம், சோதனை, தோழனின் நம்பிக்கை துரோகம் இவைபோன்ற லௌகீக நோக்கத்தினாலேயே உலகத்தை வெறுத்துச் சந்நியாசத்தைக் கைப்பற்

9157

றினார்கள்? இவைகளும் இவைபோன்ற துன்ப துரிதங்களும், பொய்யான உலகின் சதிமானங்களுக்கும், அவமதிக்கும் பழிவாங்க நினைத்தாற்போல அவர்கள் அதை விட்டுப்பிரியப் போதுமானதாய் இருந்ததல்லோ?

இவைகள் மகா இழிவான நோக்கங்கள் என்பது மெய்தான். ஆனால் கொஞ்சத்துக்குப் பிற்பாடு இவர்கள் சந்நியாச அழைப்பின் மகா உன்னத வரங்களை அடைந்தார்கள். கடவுளைச் சேவிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள். தெய்வ பராமரிப்பின் நன்மைத் தன்மைக்குச் சுதந்தரர் ஆனார்கள். அது அவர்களை அவர்களுக்குத் தெரியாமல், இந்தப் பாக்கியமுள்ள [illegible]டாகிய இரட்சணியப் பதவிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. அவர்களுடைய சந்தேகமுள்ள அழைப்பைச் சுத்தப்படுத்தி அர்ச்சித்தருளினது. நிக்கொலஸ் பொயாஇல்லா என்பவர் பாரிஸ் பட்டணத்தில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருக்கையில், வாஸ்தவமாகவே வறுமையினிமித்தம், பரோபகாரியென்று தான் அறிந்திருந்த அர்ச். இஞ்ஞாசியாரிடத்திற்குச் சென்றார். அந்த அர்ச்சியசிஷ்டவர் அவருடைய லௌகீக குறையை நிவர்த்தி செய்த பின்னர் தாம் காட்டிய அன்பினால் அவ்வாலிபன் இருதயத்தை மயக்கிவிட்டமையால், அவர் சேசு சபையை ஸ்தாபிப்பதற்கு இஞ்ஞாசியாருடைய துணைவரில் ஒருவரானார். முதல் வணவாசி

யாகிய அர்ச். சின்னப்பர் தமக்கு ஒரு சிநேகிதன் செய்த சதியினிமித்தம் உலகத்தை விட்டு வனத்துக்கு ஓடினார். கொஞ்சத்துக்குள்ளாக அந்த வனத்தை அவர் எவ்வளவு அருமையாய் நேசித்தாரென்றால், இப்பிரபஞ்ச ஐஸ்வரியம் அனைத்தையுங் கொடுத்தாலும் அவர் அதைவிட்டுப் பிரிய மனமற்றவரானார்.

அர்ச். அர்சேனியுஸ், அர்ச். சிம்பிரோக்ஸ் சின்னப்பர் சரித்திரமும் இதே பிரகாரமே. அர்ச். அர்சேனியுஸ் இராயருக்குப் பயந்து தப்பி ஓடினார். சின்னப்பர் தன் பெண்சாதி செய்த துரோகத்தால் அக்கணத்து விலகிப் போய்விட்டார். கொர்சியோன் நாட்டு வணக்கத்துக்குரிய பெர்கார்து என்பவர் இராச தண்டனைக்குத் தப்பி, கப்புசின் சபையிற் பிரவேசித்து, அவ்விதமாய்க் கடவுளின் கிருபைக் கரங்களுக்கு உள்ளானார். முத்திப்பேறுபெற்ற பேதுரு கொன்சாலேஸ் ஓர் பிரசித்த தலத்தில் தம்முடைய குதிரையிலிருந்து தவறி சேற்றுக்குள் விழுந்து சனங்களால் கைகொட்டப்பட்ட வெட்கத்தினாலேயாய், சாமிநாதர் சபையிற் சேர்ந்தார். தோமாஸ் பவுல்ஸ் என்பவர் ஓர் இராச அரண்மனைக் கூத்தில் தவறி இராக்கினியின் முன்பாகவே விழ, அவன் அந்த அவலட்சணத்தைக்குறித்து அவ்வளவு வெறுவாய் இருக்கிறதேயென, மிக்க விசனமுடையவராய் உலகத்தை வெறுத்துச் சேசுசபையில்

டப்பட்டார். பின்பு இருபது வருஷகாலமாக காவ லில் அடைபட்டு, பெருங்கஸ்தி அநுபவித்து, [illegible] வாய் உபாதிக்கப்பட்டு, கடைசியாய் சத்தியவேதத்திற்காகச் சந்தோஷமாய் தம்முயிரைக் கொடுத்தார்.

இன்னம் ஒரு சந்தேகத்தைத் தெளிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வாலிபன் தான் சந்நியாச அந்தஸ்துக்கு அழைக்கப்படுவதாய் உணருகிறான். அவனுடைய நோக்கங்களெல்லாம் உத்தமமானவைகளே. மெய்யாகவே சந்நியாசத்தில் உட்பட விரும்புகிறான். ஆகிலும் அவன் வழியில் ஓர் தடை இருக்கிறது. [illegible] இவன் சேரவிரும்பும் சபையில் அச்சபையார் இவனைச் சேர்க்கமாட்டோமென்கிறார்கள். இவனுடைய ஆத்தும குருவானவரும், இவனுடைய தீர்மானத்தில் இவனுக்குத் [illegible] கொடுக்கிறதில்லை. [illegible] தேசத்து இராய அர்ச். இஞ்ஞாசியார் போர்த்துக்கால் [illegible] தபோதும், அக்கினி மகனைச் சேர்த்துக் கொள்ளாதபோதும், சபையிற் சேரு பிலிப்புநேரி ஒரு வாலிபன் கப்புசின் சபையிற் சம்மதிக்காமல் யத்துக்கு இடம் கொடாதபோதும் சொல்வான்: இல்லையே, அப்படிப்பட்டவன் கடவுளிடத்திலிருந்து வந்த அழைப்பு மெய்யாகவே கடவுளுடையதானால், ஆகவேண்டிய வாக்குத்தானல் அதை நிறைவேற்றவும், [illegible] வாக்களித்த, சக்கடவுளுக்குக் கட்டளை [illegible] எனக்கு அவ்வ யாச சபைக் கதவுகளை இவனுக்குத் திறப்பார்

த்துப்போடமாட்டார். ஆதலினாலே தனது நோக்கஞ் சுபாவத்துக்கு மேற்பட்டதாயும், சுத்தமாயுமிருக்கும் போது அவ்வழைப்பு கடவுளிடத்தில் நின்று வருகிறது என்கிற ஏற்பாடு நம்பத்தக்கதல்ல" என்பான். இதற்கு என்ன பிரத்தியுத்தாரஞ் சொல்வோம்? நல்லது இதில் கவனிக்கவேண்டியதாவது: இந்த ஆட்சேபனையின் அதிக பலத்த விஷயம், அதாவது:

கடவுளின் பணிவிடைக்கென்று தங்களைச் சந்நியாசத்தில் உட்படுத்த அதிகவேகமான ஆசையுடைய சிலர், தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்று முன்னமே, மரணம் வந்து அவர்களைக் கொண்டுபோயிற்றென்பதை நீ முந்த முந்தக் கவனிக்கவேணடும். சேசு சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இருவராகிய அலேக்சாந்தர் பெர்த்தி என்பவருக்கும், அர்ச். ஸ்தனிஸ்லாசுடைய சகோதரருக்கும் அப்படியே சம்பவித்தது. "அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர்" (மத். 20-16). என்னுஞ் சுவிசேஷ வாக்கியம் இக்கேள்விக்குத் தகுந்த மறுமொழியாமே. அழைப்பு கர்த்தரிடத்தில் நின்று வருகிறதென்பது உண்மைதான்: ஆயினும், அவர் சிலரிடத்தில் தமது அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படிய மனதையும் உறுதியான தீர்மானத்தையுமாத்திரமே கேட்கிறார்.

அர்ச். சவேரியார் சீனா தேசத்துக்கு விசுவாச பிரகாசத்தைக் கொண்டுபோகும்படியாய் அவரை அழை

க்குஞ் சத்தத்தை அவர் பின் பற்றாதேபோனால் தாம் இரட்சணியம் அடைவதைப்பற்றி அவர் சந்தேகப்பட வேண்டும்; என்பதாய் அவரே எழுதினார். அப்படி இருந்தும், சன்சியான் தீவில் அவருக்குச் சாவுவந்து குறுக்கிட்டமையால் தனது ஆசையை நிறைவேற்றாதேபோனார். ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பலியிடும்படி சர்வேசுரன் ஆக்ஞாபித்தார். அப்படியே செய்யக் கத்தியை ஓங்கியவுடனே வானதூதர் ஒருவர் வந்து தடுத்தார். பசாசு பிடித்திருந்த மனிதனை இரட்சகர் குணப்படுத்திய பிறகு அவன் தெய்வீக ஏவுதலினாலே தூண்டப்பட்டு இரட்சகர் பாதத்தில் விழுந்து அவரோடிருக்க இடங் கொடுக்கும்படியாய்ப் பிரார்த்தித்தான். சேசுநாதர் அவனுடைய நல்மனதைக் கண்டு திருப்தி அடைந்தவராயினும், அவனை உலகத்தை வெறுத்துத் தம்மைப் பின்பற்ற அழைக்கவில்லை. "அவர் அவனைத் தம்முடன் வரவிடாமல், நீ உன் வீட்டுக்குப் போய் ஆண்டவர் மனமிரங்கி உனக்குச் செய்தவைகளை எல்லாம் உன் பந்துக்களிடத்தில் அவர்களுக்கு அறிவியென்றார். அந்தப்படி அவன் போய், சேசுநாதர் தனக்கு எவ்வளவோ பெரிதான காரியங்களைச் செய்தருளினாரென்று தெக்காப்போலிஸ் என்ற நாட்டில் பிரசித்தம் பண்ணத் தொடங்கினான். எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்". (மார்க்கு. 5-19).

இதற்கு முடிவுரையாய் பரம சாஸ்திரி என்னப்படும் அர்ச். தோமாசுடைய வாக்கியத்தை எடுத்துரைப்போம். "எவனாவது யாதோர் சந்நியாச சபையிலே உட்படுவானேயாகில், அவன் தன்னுடைய கடவுளால் ஏவப்பட்டதோ என்னமோ என்று சந்தேகிக்கச் சற்றும் இடமில்லை. ஏனெனில், அவர் மாத்திரமே மனுஷரை நித்திய சீவிய பாதையிற் சேர்ப்பிக்க வல்லமை உடையவராமே."

11-ம் அதிகாரம்.

எந்தச் சந்நியாச சபையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றிச் சில புத்திமதி.

ஒருவன் எந்தச் சபையில உட்பட வேணும் என்பதை ஆத்தும குருவானவர் நிச்சயிப்பதற்கு மிகுந்த விமரிசையும், தெய்வ பிரகாசமும் தேவையாமே. ஓர் வஸ்திரம் வெகு அலங்காரமாய் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும், அதைச் செய்வித்த மனுஷனுக்கு அது சரிப்போகாவிடில் பிரயோசனமில்லையே. அப்பிரகாரமே, தான் அழைக்கப்படுவதாய் எண்ணும் யாதோர் சபை தனக்குப் பொருந்தாததாயிருக்கில் தான் செய்யும் [illegible] ஜீவிய காலம் முழுதும் [illegible] கெடலாம். ஆதலினாலே சந்நியாசத்தில் உட்பட

விரும்புகிறவன் முந்த முந்த தன் [illegible] [illegible] எந்தச் சபையில் [illegible] யத்துக்கு அதிக உசிதமாயிருக்கும் என்பதைத் [illegible] யவேண்டும். ஆத்தும [illegible] சொல்லக்கூடிய புத்திமதி [illegible] [illegible] [illegible] நிரூபிக்கப்பட்ட [illegible] இப்போதும் [illegible] மாய் நடந்தேறி வருவதுமான யாதோர் சபையில் பட்டு [illegible] புத்தி சொல்லலாம். ஏனெனில், [illegible] மனுஷனுக்குக் [illegible] கொடுக்கப்படும் [illegible] யானது இவ்வுலகத்தில் பாக்கியத்தை அடைந்து [illegible] உலகத்தில் அவன் நித்திய மகிமையை [illegible] பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஒன்றாயிருக்கவேணும்.

ஒரு பிச்சைக்காரன் தன் முன்னோர்களுடைய [illegible] [illegible] பாராட்டுவதில் [illegible] [illegible] குறித்து வீம்பு பாராட்டுவதில் [illegible] [illegible] [illegible] செல்வங்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தோர் சபையில [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பாராட்டுவதில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முன் [illegible] [illegible] அறிவேகத்தையும், இப்போதிருக்கும் [illegible] [illegible] [illegible]

வேண்டும், இவ்விஷயத்தில் பொதுவான ஏற்பாட்டை இங்கே எழுதித்தருவது கூடாதகாரியம். ஒவ்வொருவருடைய அழைப்பு வெவ்வேறு சபைகளில் உட்பட அவர்களுக்கு விருப்பங் கொடுக்கும். எல்லாரும் ஒரு சபைக்கே அழைக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், கடவுள் அப்படிச் சித்தமாகிறதில்லை. "கர்த்தருடைய இஸ்பிரீத்து தனக்கு இஷ்டமான விடத்தில் வீசுகின்றது." (அருளப்பர் சுவிசேஷம். 3-8.)

தேவ அழைப்பானது சிலரிடத்தில் தனிவாசம், தவச்சீவியம் இவைகளை நோக்கி உண்டாகிற அதிக விருப்பத்தோடு ஆரம்பிப்பதுண்டு. அதன் பின்பு, இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் அந்த ஆசையை மாற்றி அதிலும் அதிக உத்தமமும், மேன்மையுமான கருத்தை மூட்டி அவ்வாத்துமத்தை நித்தியகாலமாய் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் அடைக்கலஸ்தானமாகிய நித்திய சீவியத்துக்கு வழி நடத்துகிறதுண்டு. அர்ச். தெரெசம்மாள் சிறு பிராயத்தில் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்துக்குப் போய், வேதசாட்சியாவதற்கு அதிக விருப்பமுடையவளாயிருந்தாள். ஆனால் ஆண்டவர் அவளைக் கர்மேல் சபையைச் சீர்படுத்துவதற்கென்று தெரிந்துகொண்டார். அர்ச். பிராஞ்சீஸ்கு போர்ஜியாவென்பவர், பிராஞ்சீஸ்கு சபையிற் சேர விரும்பினார். ஆனால் இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் அவரைச் சேசுசபைக்கு நடத்தினார். யாதோர் அந்தஸ்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்,

165 80

விசேஷமாய்ச் சந்நியாசசபை அந்தஸ்தைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் நமது சுகிர்தத்திற்கு அதிக சம்பந்தப்பட்டதாமே. அது நமது நித்திய இட்சணியமானது தொங்குவதாகிய வரப்பிரசாதங்களின் சங்கிலியில் ஒரு வளையமாம் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். சந்நியாச அழைப்பானது, கடவுளின் ஈவும், நாமே பெறப் பாத்திரமல்லாத ஓர் வரமுமாம். ஆகையால் "நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. நானே உங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன்" (சுவிசேஷ அருளப்பர். 15-16.) என்று திருவுளம்பற்றிய அந்த ஆண்டவருடைய அன்பினால் உண்டாவதென்றே சொல்லவேண்டும்.

ஓர் ஆத்துமம் கெட்டழிந்து நாசமாகுந் தறுவாயிலிருக்கையிலும், அதை ஆண்டவர் அழைப்பதுண்டு. அப்படியே அர்ச். சின்னப்பர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாய் வன்மம் நிறைந்த கொடிய கட்டளைகளை நிறைவேற்றத் தமஸ்குப் பட்டணத்துக்குப் போகும்வழியில், ஆண்டவர் அவரை அழைத்து, அவர் இருதயத்தைத் தொட்டு வசப்படுத்திக்கொண்டார். [illegible] கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாய்ப் பெரு வைராக்கியத்தோடு [illegible], அவர்களைப் பழிவாங்கவும், [illegible] அவர் எத்தனிக்கிறபோதே, அவரும் அவர்களோடு [illegible] சேர்ந்துகொண்டார். இவ்விதமாய், நாம் [illegible] கர்த்தர் தமது வல்லமையைக் [illegible]

ணயைக் காண்பிக்கிறார். அநேகர் தங்களுக்குப் பிரியமே இல்லாத சபைகளில் சேர்ந்தவராய்ப் பல சரித்திரங்களினால் விளங்குகின்றது.

"சொர்போன் சாஸ்திரியாராகிய மார்த்தினு ஒலார் என்னும் குருவானவர் யாதோர் சபையில் பிரவேசித்துச் சந்நியாசி ஆவதற்கு அழைக்கப்படுவதாய் உணர்ந்தார். தமக்குப் பிரியமே இல்லாத சேசு சபையைத் தவிர மற்றெந்தச் சபையிற் சேர்ந்தாலும் சரிதானென்று தீர்மானித்திருந்தார். ஒரு நாள் இவர் பூசையில், திவ்விய நற்கருணையைத் தமது கையில் ஏந்தியிருக்கையில் சேசு சபையின்மட்டில் இவருக்குள்ள வெறுப்பு ஞாபகம் வந்தது. அப்போது "அதிலேயே நீ சேருவது நமது சித்தம். அதிலேயே நீ சீவித்து மரிக்கவேண்டும்; நீ உன் மனசுப்படி நடவாமல் நமது சித்தத்தை நிறைவேற்றக் கடவாய். முள்ளின்மேல் உதைப்பது கடினம்" என்று தனது இருதயத்துக்குள்ளே சொல்லும் ஓர் சத்தத்தைக் கேட்டு அவர் இருதயம் தெய்வ சித்தத்துக்குக் கீழ்ப்படியும் விருப்பத்தால் நிறைந்து "ஓ! கர்த்தரே அடியேன் உமது ஊழியனும், உமக்குப் பணிவிடை செய்யும் சேசு சபையின் புத்திரனுமாயிருக்கிறேன்" என்று கூவினார். உடனே அவர் சேசு சபையை நாடிப்போனார். இஞ்ஞாசியார் தாமே அவரை ஏற்றுக்கொண்டு ரோமை வைதிக வித்தியாசாலையின் தலைவராகவும், வேத சாஸ்திரப் பண்டிதராக

வும் நியமனம் பெற்றார். தாம் சேசு சபையை வெறுத்ததையும் அதற்கு விரோதமாய்ப் பேசியதையும் நினைத்து நினைத்துத் தம்மைத்தாமே வெறுத்துத் தாழ்த்தி ஏங்குவார். "ஓ! பக்தியுள்ள சபையே! நிர்ப்பாக்கியனான நான் இவ்வளவு காலமாய் உன் மகத்துவத்தை அறியாமல் இருந்ததன்றியே குறைவாயும் பேசினேனே!" என்பார். ஆர்ச். பெர்னார்து சரித்திரத்திலும் இதுபோன்ற ஓர் விஷயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரான்சு தேசத்து அரசனின் சகோதரனாகிய ஆரிகோ லுவென்பர் லோவேர் என்னும் சந்நியாசமடத்திற் சேர்ந்து ஆர்ச். பெர்னார்துடைய ... கொண்டதால், ஆந்திரேயு என்னும் பிரபுவானவன், அதிக கோபமுண்டவனாய் ஆர்ச். பெர்னார்துவின்மேல் ... அவன் மனது மாற, உடனே ... ஆனால் சடுதியாய் அவன் ... உத்தம தனது நேசத்துக்குத் தகுந்த ... நடந்தான். மாதிரிகையைத் தானும் பின்பற்றி

12-ம் அதிகாரம்.

சாங்கோபாங்கத்தில் உயர்வும், தன் அழைப்பைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவுமான வழிகள்.

அக்கினிச் சுவாலை எவ்வளவு அகோரமாய் எரிந்தபோதிலும், அதற்கு விறகுபோட்டுத் தொண்டாரா

விடில், சீக்கிரம் அவிந்துபோகுமல்லோ? நமது இருதயமாகிய பலிபீடத்தில், பற்றியெரிய வேண்டிய இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் அக்கினிக்கும், அப்படியே சம்பவிக்கிறது. சந்நியாச அழைப்பின் அனலைக் காத்துக்கொள்ளவும், பத்திப் பற்றுதலை அதிகரிப்பிக்கவும் இதன் அடியில் சொல்லப்படும் ஒழுங்குகள் மிகவும் உதவியானவையாம்.

1-வது. அடிக்கடி தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப் பெறுதல்: அடிக்கடி பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது நாம் கடவுளுக்குத் துரோகஞ் செய்யாதபடிக்கு எப்போதும் பயப்படும்படிச் செய்யும். அடிக்கடி சற்பிரசாதம் உட்கொள்ளுதல் பரலோக பொக்கிஷங்களின் மேல் ஆசையை மூட்டும். அலேக்சாந்தர் பெர்த்தியென்பவரும், ஸ்தனிஸ்லாஸ் கோஸ்த்கா என்பவரும் இதற்கு அத்தாட்சியாயிருக்கிறார்கள். அலேக்சாந்தர் என்பவர் சரீரத்தையுடைய சம்மனசென்று அர்ச். பசிமரிமதலேனம்மாள் சொல்லுவாள். ஸ்தனிஸ்லாசை சம்மனசுபோன்ற வாலிபனென்று அழைக்க வேண்டும். இவர்கள் இருவரும், சம்மனசு கையால் சற்பிரசாதம் பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார்கள். இருவரும் இந்தத் திவ்விய போசனத்திலேயே, தங்கள் அழைப்பில் நிலைக்குஞ் சக்தி அடைந்தார்கள்.

2-வது. தெய்வபயமும் சாங்கோபாங்க ஆசையும் நிறைந்த இருதயமுடையவர்களோடு சம்பாஷித்

தல்: நாம் சுகிர்தநெறியில் தேறுவதற்கு அடிக்கடி தேவத்திரவிய அநுமானங்களைப் பெறுதல் அவசியமாய் இருப்பதுபோல் பத்தியுள்ளவர்களின் சிநேகம் அவசியம் என்பது, அர்ச். பிலிப்பு நேரியாரின் ஏற்பாடாம். தங்கள் நன்மாதிரிகையால் புண்ணியத்தை விளைவிக்கவும், தாங்களும் அந்தரங்க சீவியத்தில் வளரவும் நோக்கமுடையவர்கள் இருக்கப்பட்ட சபையிற் சேர்ந்திருப்பது மிக்க நலம். விசேஷமாய் உனது ஆத்தும நிலையை அறிந்து, உனக்கு வேண்டிய புத்திமதி சொல்லி, உன்னை நடப்பிக்க ஓர் ஆத்தும குரு உனக்கு இருப்பது மற்றெல்லாவற்றையும் பார்க்க அவசியமாமே.

3-வது. தினந்தோறும் தியானஞ்செய்தலும், பத்திக்கடுத்த நல்ல புத்தகங்களை வாசித்தலுமாம். இவற்றால் தேவ சிநேக அக்கினியானது, நமது இருதயத்தில், விசேஷவிதமாய் காப்பாற்றப்பட்டு வரும். அது ஏற்கெனவே பிரகாசமாய்ச் சுடர்கொண்டெரிந்தாலும், இதன் மூலமாய் அதிகரிக்கும். அவ்வித தியானத்திற்கு, நமது இரட்சகருடைய பாடுகளும், அன்பும் மிகவும் நன்றாய் உதவும். வாசகத்துக்குத் தோமால் ஆக்கெம்பீஸ் இயற்றிய கிறீஸ்துநாதர் அநுசாரம் என்னும் மகா சிறந்த சிறிய புத்தகம் மிகவும் உத்தமமானதாமே. அதில் ஒரு அதிகாரமுழுதும் வாசிக்க உனக்கு நேரங் கிடையாவிடில் அப்புத்தகத்தைத்

திறந்து அதில் உனக்குத் தென்படுவதில் கொஞ்சமாவது வாசி.

4-வது. நீ அழைக்கப்படுவதாய்த் தோன்றுகிற சபை ஒழுங்குக்கு ஒத்த புண்ணியக்கிரியைகளை நீ அடிக்கடி கூடியமட்டும் அப்பியாசித்து விரதிக்கும். இவ்விதமாய்ப் பிற்காலத்து உன் அந்தஸ்தின் கடமைகளுக்கு நீ ஆயத்தம் பண்ணி வருவாய்.

5-வது. நீ உன் இருதயத்தில் உணருகிற அழைப்பைப்பற்றியமற்றவர்களுக்கு அறிவியாமல் முற்றும் மவுனமாயிருக்கவேண்டும். உன்னுடைய ஆத்தமகுருவின் ஆலோசனையினால், அல்லது சம்மதத்தினாலன்றி அதை உன் பெற்றோருக்கும், இஷ்டருக்கும் தக்க காலம் வருந்தனையும் அறிவிக்கலாகாது. மற்றப்படி உலகத்தை வெறுக்க எத்தனிக்கையில் வழக்கமாய் உண்டாகும் போராட்டத்தை, நீ சகல சங்கடங்களையுஞ் ஜெயிக்க திராணியடையும் முன்னமே, துவக்கிவிடுவது உன் குற்றமாகவே இருக்கும். தளகர்த்தன் உத்தரவு கொடுக்குமுன்னமே, சத்துராதியோடு யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கலாகாது.

6-வது. உனக்குள் தெய்வ அழைப்பைக் கெடுக்கக்கூடிய விஷயங்களில், நீ சகவாசம் செய்யாதே. அர்ச். கிரகோரியார் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம், "மனுஷரை விட்டு விலகிக் கடவுளிடத்தில் நாம் செல்லும் பாதையிலிருந்து நம்மைத் தள்ளுகிறவர்

களை நாம் விட்டு விலகவேண்டும்". சேசுநாதர் ஏரோதேசுக்குத் தப்பி ஓடினதுபோல நாமும் அவர்களுக்குத் தப்பி ஓடவேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களும் சேசுநாதனைக் கொல்லவே நினைக்கிறார்கள். கடவுள் ஊழியரின் இருதயத்தில் அவர் உயிரைப்போக்க எண்ணுகிறார்களாமே. ஆனாலும், உன்னை யாராவது தாக்குகிறபோது நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது அவசியமாம். அப்போது, நீ உறுதியாய் நிற்பதற்கு உதவியான வரங்களையெல்லாம், இஸ்பிரீத்து சாந்துவானவர் உனக்களிப்பார். உன் எதிராளியுடைய ஆட்சேபனைகளையெல்லாம் தகர்த்தெறியும்படியான நியாயங்களையெல்லாம் அவர் உனக்கு ஊட்டுவார். அவனும் அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு உன் மாதிரிகையைப் பின்பற்ற மனமுள்ளவனாகவும் நேரிடும்.

அப்படியே அர்ச். தோமாஸ் அக்குயினஸ் இடத்திலும், அர்ச். பெர்நார்து இடத்திலும் சம்பவித்தது. அர்ச். தோமாஸ் தமது சகோதரிகள் தம்மிடத்தில் சொன்ன ஆட்சேபனைகளை மறுத்து, அவர்களும் சந்நியாசத்தில் உட்படச் செய்தார். பெர்நார்து சகோதரர், பந்துக்கள், சிநேகிதர் முதலியவர்கள் ஆரம்பத்தில் அவர் கர்த்தரின் அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படியாதிருக்க ஏவினார்கள். அவரோ அவர்களும் தன்னைப் பின்பற்றும்படி பண்ணினார். சேசு சபைக் குருவாகிய ஜூலியூஸ் சேசர் ரெக்கூப்பித்து என்பவரைப்பற்றிச் சொல

லப்பட்டிருக்கும் வர்த்தமானமாவது: இவர் ஒரு வித
வைக்கு ஏகபுத்திரனாயிருந்தமையால், அவள் இவர்
மேல் வைத்த அன்பின் மிகுதியினால் இவரைச் சந்நி
யாசி ஆகும்படி உத்தரவு கொடுக்க மனதில்லாதிருந்
தாள். ஆனால் அவர் கடைப்பிடிப்புள்ளவர். எதுவும்
அவருக்கிருந்த தேவ அழைப்புக்கு இடர்செய்யமுடி
யாததாய் இருந்தது. ஆகையினால், அவர் இரகசிய
மாய் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுப்போய் நேயாப்
பொலிஸ் நகரத்துச் சந்நியாசமடத்தில் சேர்ந்தார்.
தாயானவள் துயரத்தாலும், கோபத்தாலும் மூர்க்க
முடையவளாகிக் கபடாயும். பலவந்தமாயும் அவரு
டைய ஆட்சேபனையையும், கண்ணீரையும் சட்டை
செய்யாமல் மறுபடியும் அவரைத் தன்னிடத்தில்வரு
ம்படிச் செய்தாள்.

இது எங்கும் பெருங் கூக்குரலாக தாயானவள்,
இதுவிஷயத்தை அர்ச். பாப்பானவரின் ஸ்தானாதிபதி
க்கு அறிவித்துத் தன் மகனது சுபாவத்துக்குத் தெ
ய்வ அழைப்பில்லாதிருந்தும், சேசு சபையார் இவ்
விதம் செய்யும்படி அவனை ஏவினார்களென்று முறை
ப்பட்டாள். அந்தப் பிள்ளைக்குத் தாயோடுகூட இரு
க்கப் பிரியம் இல்லாததினாலே விவேகமுள்ள அந்த
ஸ்தானாதிபதி, இருவரிடத்திலும் மத்தியஸ்தம் பேசித்
தமது அரண்மனைப்பரிவாரத்தாரில் பத்தியுத்தியுடைய
ஒருவர் பாதுகாவலில் அந்தப்பிள்ளை இருக்கும்படித்

17381

தீர்மானம் பண்ணினார். அந்தப் பிள்ளையோ ஒருமா
தத் தவணையில் இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் ஞான ஒளி
அடைந்தவராய், எதிராய்ச் சொல்லப்பட்ட சகல
ஆட்சேபனைகளையும், தெளிவாய்த் திட்டமாய் மறுத்
துரைத்ததினால், இதைக்கண்ட இவருடைய சாமீன்
தார், இவருடைய அழைப்பு மெய்யாகவே தெய்வீக
மானதெனத் தெளிந்து சொன்னதாவது: "ஆம் என்
மகனே! உன் அழைப்பு நிச்சயமாகவே ஆண்டவரி
டத்தினின்று வருகிறது. எவ்வித தடையையும் பாரா
மல் அதிலே நிலைபெறுவாயாக! நான் வயது சென்ற
வனாய் இல்லாவிட்டால் நானும் உன் மாதிரிகையைப்
பின்பற்றி உன்னோடு சந்நியாசத்தில் உட்படுவேன்"
என்றார்.

இதை அவர் கேட்டவுடனே, இருதயம் சொல்
லொணாச் சந்தோஷத்தாற் பூரித்துக், கூவிச் சொன்
னதாவது: உம்முடைய அழைப்பு கர்த்தரிடத்தினி
ருந்து வருவதாமே. நீர் அர்ச்சியசிஷ்டவ ராவதற்கு
உம்முடைய வயது தடையாகும்படி விடாதேயும். நம்
மைக் கடவுளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க, அதிக வயதென்
பதும், கொஞ்ச வயது என்பதும் கிடையாது. வரப்
பிரசாத அழைப்பைப் பின்பற்றத் தீர்மானித்துக்
கொள்வீராக" என்றார். அவ்விருத்தாப்பியர், இக்
தப் பத்தியுள்ள வாலிபர் வாயால், கடவுளின் சத்தம்
தம்மைக் கூப்பிடுவதாய் நம்பி, அந்தச் சொற்பிரகா

ரம் நடக்கத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, உடனே தம்முடைய தேசிகனாகிய வாலிபனையுங் கூட்டிக்கொண்டு அர்ச். பாப்பானவரின் ஸ்தானாதிபதியின் சமுகத்திற்குச் சென்று, நடந்த சங்கதிகளை விவரித்து உரைத்து, தாமும் உலகத்தை வெறுத்துவிடவும், அரண்மனை ஊழியத்தை விட்டு விலகவும் உத்தாரம் அளிக்க மன்றாடினார்.

ஸ்தானாதிபதி வியப்புற்றுத் திவ்விய பிரசாத வல்லமைச் செயலைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தவராய் பக்தி நேசமுள்ள அவ்வாலனை நோக்கிச் சொல்வதாவது: "பிரிய பிள்ளாய், சமாதானத்தோடே கர்த்தரின் வீட்டுக்குச் செல்லு. ஆனால், நீ நமது பரிவாரத்தாரை யெல்லாம் உன்னோடு இழுத்துக்கொள்ளாதபடிக்கு விரைந்துபோய்விடு" என்று ஸ்நேகத்தோடு வசனித்தார். அவ்வாலிபர் சந்தோஷத்துடனே தமது விருத்தாப்பிய சிநேகிதரைத் தெய்வ வரப்பிரசாதத்தின் வெற்றித் தம்பமென்று எண்ணிக்கொண்டு, அவரோடு சந்நியாச மடத்துக்குத் திரும்பிப்போனார்.

7-வது. உனது தீர்மானத்தை அடிக்கடி புதுப்பித்துக்கொள். இதற்காகப் பின்வரும் அர்ச். சின்னப்பருடைய வாக்கியங்களைக்கொண்டு உன் விஷயத்துக்கு ஏற்ற வாக்கியங்களைச் சேர்த்துக்கொள்வாயாக. "கிறீஸ்துவின் அன்பைவிட்டு, நம்மைப் பிரிப்பவன் யார்! உபத்திரவமோ! வியாகுலமோ! துன்பமோ!

பசியோ! வஸ்திர வறுமையோ! நாசமோசமோ! பட்டயமோ! இவை எல்லாவற்றிலேயும், நாம் நம்மில் அன்புகூர்கிறவராலே முற்றுஞ் செயங்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோமே! மரணமானாலும், சீவனானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ் காரியங்களானாலும், வருங் காரியங்களானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்த சிருஷ்டியானாலும் நம்முடைய இரட்சகராகிய சேசுநாதர் மேல் நமக்குள்ள தேவ சிநேகத்தைவிட்டு நம்மைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறேன்". (ரோமர். 8-35). என்னும் வாக்கியங்களைச் சொல்வாயாக.

8-வது. கடவுள் மெய்யாகவே தமது ஊழியத்துக்குத் தெரிந்துகொள்பவர்களுக்கு நியமித்திருக்கிற பாக்கியமான ஆதீனமாகிய கடவுளின் மாளிகையில் சேர உனக்கிருக்கிற ஆசையை மேன்மேலும் அதிகரிப்பிக்க உதவியாகிய பின்வரும் மனவல்லயச் செபங்களை அடிக்கடி சொல்லக்கடவாய். "தளத்திற்குக் கர்த்தாவே! உம்முடைய வாசஸ்தலங்கள் எவ்வளவு இன்பமுள்ளவைகள்; என் ஆத்துமம் கர்த்தருடைய ஆலயப் பிரகாரங்களின்மேல் வாஞ்சையுங் கவனமுமாயிருக்கிறது". (சங். 83). "கர்த்தரைத் தங்களுக்குத் தெய்வமாக்கிக்கொண்ட சாதியும், அவர் தமக்குச் சுதந்தரமாகத் தெரிந்துகொண்ட ஜனமும் பாக்கியமுள்ளது". (சங். 33). "நீர் தெரிந்து

கொண்டு உம்மிடத்திற் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான், அவன் உம்முடைய பிரகாரங்களில் வாசம் பண்ணுவான்". (சங். 64), "கர்த்தரிடத்தில் ஒன்றை நான் கேட்டேன். அதையே நான் தேடுவேன்! என் சீவிய நாளெல்லாம் கர்த்தருடைய மாளிகையில் தங்கி இருப்பதையே தேடுவேன்" (சங். 26) "பாவிகளின் கூடாரங்களில் வாசமாயிருப்பதைப்பார்க்கிலும், என் தேவனுடைய பிரகாரத்தின் வாசற்படியில் காத்திருப்பதையே விரும்பினேன்." (சங். 83) "இவைகளை நான் நினைத்து என் ஆத்துமத்தின் ஆவல்களைக் கர்த்தருக்கு அறிக்கையிட்டேன். நான் கர்த்தருடைய மாளிகையாகிய அதிசயத்துக்குரிய கூடாரத்தில் போய்வாசஞ் செய்வேன்" (சங். 41.) "ஆண்டவரே! உமது வீட்டில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் எப்பொழுதும் உம்மைத் துதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்." (சங். 83.) இந்த மனவல்லயங்களை அடிக்கடி சொல்வாயாக.

9-வது. கடைசிபரியந்தம் நிலை நிற்பவனே இரட்சண்ணியம் அடைவான். (மத். 24-13.) அர்ச். அகுஸ்தீனுஸ் சொல்லுமாப்போலே சுகிர்தநெறியில் நிலைக்கும் வரத்தை ஆண்டவர் ஊக்கத்தோடு வேண்டிக்கொள்கிறவர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறார். ஆகையால் உன்னுடைய உன்னத அழைப்பில் பிரமாணிக்கமா

யிருக்கவும், நிலைக்கவுந் தெய்வீகக் கிருபையை நீ இரந்து மன்றாடுவது மிகவும் அவசியம். இதற்காகப் பின்வரும் ஜெபத்தை உபயோகிக்கலாம். "ஆ சுவாமீ! உலகமாய்கையினின்று எங்களை அழைத்து, இவ்வுசித அழைப்பின்மட்டில் எங்கள் இருதயத்தில் ஆவலை மூட்டியவரே, நாங்கள் உலகத்தை வெறுத்துவிடுகையில், பரலோகத்தில் எங்களுக்கு ஓர் வாசஸ்தலத்தை ஆயத்தம்பண்ணுகிறவரே, தேவரீருடைய பராமரிப்பின் வல்லபத்தால் நாங்கள் ஸ்திரமடைந்து, எங்கள் நல்ல பிரதிக்கினைகள் அனைத்தையும் நாங்கள் நிறைவேற்றி, இவ்வுலகில் எங்கள் அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படியவும், நித்தியத்தில் கடைசிபரியந்தம் நிலைப்பவர்களுக்குத் தேவரீர் வாக்குத்தத்தஞ் செய்திருக்கிற கிரீடத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளவும், கடைசிபரியந்தம் நிலைநிற்கும் வரத்தை எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசுகிறீஸ்துவின் திருமுகத்தைப்பார்த்து எங்களுக்குத் தந்தருளும்" என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறது.

10-வது. கடைசியாய்ப் பரலோக இராக்கினியிடத்திலும் நீ முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்கும் வரத்தை ஊக்கத்தோடுங் முழு விசுவாசத்தோடும், கேட்டுக்கொள். இந்த ஆண்டவளை "சந்நியாசிகளுக்கு அடைக்கலம்" என்றும் "சந்நியாச சபைகளின் பலமும் பாதுகாவலும்" என்றும் அர்ச். பொனவெந்தூர் சொல்லுகிறார். சர்வேசுரன் தெரிந்துகொண்ட வாலிபரே!

கன்னியரே! பரலோகத்தின் வாசலாகிய மரியாயி, பூலோக மோட்சமாகிய மடங்களில் உங்களைச் சேர்ப்பித்து, பின்பு தனது மன்றாட்டினால் பரகதியையும் உங்களுக்குத் திறந்தளிப்பாள். அங்கே நீங்கள் நித்தியமகிமைக் கிரீடந் தரித்துக்கொள்வீர்கள். இப்பரம இராக்கினியானவள் ஓர்நாள் தமது கையில் பிரகாசமுடைத்தான ஓர் கிரீடத்தைப் பிடித்த மேனையாய் ஒரு வாலிபனுக்குத் தரிசனையாகி, "நீ இந்தக் கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொள்ள விரும்புகிறாயா?" என வினவி "அப்படியானால் சந்நியாச சபையில் உட்படு" என்றாள். அவன் அந்த நல்ல ஆலோசனையைப் பின்செல்லும் பாக்கியமுள்ளவனானான். ரெபேக்கா என்பவள் தனது பட்சமுள்ள மகனாகிய யாக்கோபுக்கு இப்பிரபஞ்ச ஆசீன சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்கத் தக்கதாக "என் மகனே! நான் கற்பிக்கிற பிரகாரஞ் செய்" என்றாள். நல்லஆலோசனையின் தாயாகிய மரியாயி அதிலும் மேலான சுதந்தரத்திற்கு உன்னை அழைத்திருக்கிறாள். அவள் கிருபையினாலேயே சந்நியாச அந்தஸ்தின் மட்டில் உனக்கு ஆசையும், அந்த ஆசையை நிறைவேற்ற மனத்திடனும் உண்டாகும். வல்லமை பொருந்திய அவளுடைய பரிபாலனத்தின் மட்டில் நீ நம்பிக்கையாயிரு. அவள் தமது திவ்விய குமாரனை மன்றாடி கடைசிபரியந்தம் நிலைநிற்கும் வரத்தை உனக்கு அடைந்தருளுவாள். மரியாயின் இருதயம், கடைசிபரியந்தம் நிலைபெறுவோர்கள் பதி-

யப்படும் புத்தகமாமே. எவனுடைய பெயர் அதில் பதியப்படுகிறதோ அவன் அளவிறந்ததும் ஒப்பற்றதுமான பாக்கியமுடையவனாமே. சந்நியாச அந்தஸ்தின் திறவுகோல்களைத் தமது கையிற் பிடித்திருக்கிறாள். இந்தப்பூலோக மோட்சத்தின் வாசல்களை உனக்குத் திறந்து தரும்படி அவளை மன்றாடு. அப்பரிசுத்த அந்தஸ்தில் நீ பிரவேசியாதபடி உண்டாகுந் தடைகளையெல்லாம் ஜெயிப்பதற்குத் தைரியம் அடைந்து தரும்படியாயும், சந்நியாசச் சபைகளிலுள்ள ஜீவியந் தரும் மரத்தின் கனியை நீ புசிப்பதற்குக் கிடைக்கும்படியாயும் அவளைக் கெஞ்சி மன்றாடு. "ஜெயங்கொள்கிறவன் எவனோ, அவனுக்குக் கர்த்தருடைய பரகதியின் மத்தியிலிருக்கிற ஜீவ விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்." (காட்சி. 2-7.)

அறிக்கை — இப்புத்தகத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிற சரித்திரங்களை 8-வது ஊர்பானுஸ் என்னும் பாப்பானவர் 1625-ம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதம் 8-ம் தேதியிலும், 1631-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 5-ம் தேதியிலும், 1634-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதியிலும் நிருபித்திருக்கிற கட்டளைகளுக்கு உட்பட்டுச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

முற்றிற்று.

அக்கியானிகள் மனந் திரும்புவதற்காக அர்ச். சவேரியார் உண்டாக்கின மந்திரம்.

அநாதியுமாய்ச் சர்வத்தையும் படைத்தவருமாயிருக்கிற சர்வேசுரா! அக்கியானிகளுடைய ஆத்துமங்கள் உம்மால் சிஷ்டிக்கவும், தேவரீருடைய இலட்சணை சாயலாக ஏற்படுத்தவும் பட்டிருக்கிறதை நினைத்தருளும். சுவாமி, இதோ! தேவரீருக்கு அவமானமாக அவர்களால் நரகம் நிறைந்து போகின்றது. ஆ, சுவாமி! உம்முடைய திருக்குமாரனாகிய சேசுநாதர் அவர்களை இரட்சிக்க மகா கடினமான மரணம் அடைந்ததை நினைத்தருளும். ஆண்டவரே! தேவரீருடைய திருக்குமாரன் அக்கியானிகளால் புறக்கணிக்கப்படும்படி விடாமல், சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் மன்றாட்டுகளினாலும், உம்முடைய மகா அர்ச்சியசிஷ்ட குமாரனுக்குப் பத்தினியாகிய திருச்சபையின் வேண்டுதலினாலும், தேவரீர் சித்தமிரங்கி அவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தையும் அவிசுவாசத்தையும் பாராமல், தேவரீரால் அனுப்பப்பட்டவரும் எங்கள் இரட்சணியமும், சீவியமும், உத்தானக் காரணமுமாகிய சேசுக்கிறீஸ்து நாதரை அவர்களும் ஒருநாள் வணங்கும்படி செய்தருளும். எங்களை மீட்டிரட்சித்த இந்தத் திவ்விய கர்த்தருக்கு அநவரத காலமும் தோத்திரமுண்டாகக்கடவது. ஆமென் சேசு. (300 நாட் பலன்)

பொருள் அட்டவணை.

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
	பாயிரம்.	5
	முகவுரை.	13
1	"ஏதேன் தோட்டம்" இவ்வேதேன் தோட்டமெது? இதில் வசிப்பவர்கள் யார்? ...	15
2.	இப்பூலோக மோசுத்தைக் கண்டுபண்ணி அதனை எப்போதுங் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர் யார்?	19
3.	சந்நியாச அந்தஸ்தானது பூலோக மோட்சம் என்று அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் வாக்கியங்களைக் கொண்டு ஒப்பித்தல்.	25
4.	ஓர் சந்நியாச சபையார் ஒன்று சேர்ந்து பொதுவாய் ஒழுங்குடன் சீவித்து சபையின் ஒழுங்குகளைச் சரியாய் அநுசரித்து வருகையில் அவர்களுக்கு இப்பிரபஞ்சகவலைகள் இல்லை. ஆதலால் பூலோகமோட்சத்தில் வாழுகிறார்களாமே. ...	29
1.	சந்நியாச அந்தஸ்தில் சம்பாதிக்கும் எண்ணிறந்த பொக்கிஷங்களே அதைப் பூலோக மோட்சம் ஆக்குகின்றன.	44

அதிகாரம்.	பொருள்.	பக்கம்.
6.	சந்நியாசி, கன்னியாஸ்திரியாக விரும்புவோர்களுக்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்படும் ஆட்சேபனைகளுக்கு மறுமொழி.	68
7.	மூன் சம்பாஷணைத் [illegible].	115
8.	பிள்ளைகள் சந்நியாசத்தில் பிரவேசியாதபடி தந்தை தாய்கள் தடுப்பது சரியா? பிள்ளைகள் தேவ அழைப்புள்ளவர்களோ, அல்லவோவென்று சோதிப்பது பெற்றோரால் கூடிய காரியமா?	116
9.	சந்நியாச அந்தஸ்தின் அழைப்பைப்பற்றி ஆரிடத்தில் நல்ல ஆலோசனை கேட்கத்தகும்? யார் அதை நிச்சயிக்கக்கூடும்!	134
10.	நமது அழைப்பு கடவுளிடத்திலிருந்து வருவதோ, அல்லது கேவலம் சொந்த இஷ்டத்திலோவென்று நாம் நிச்சயிப்பதெப்படி?	140
11.	எந்தச் சந்நியாசசபையைத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றிச் சில புத்தி மதி.	156
12.	சாங்கோபாங்கத்தில் உயரவும், தன் அழைப்பைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் எத்தனங்கள். ...	161

N12
117634